

**LIBRI I DYTË:
HISTORIA, ZBULIMET DHE VIZIONET
E RRUZARES**

Imazh i marrë nga: **CHOQUET F. H., *Sancti Belgii Ordinis Praedicatorum*, Douay, 1618, p. 201.**

KAPITULLI I

Prolog lavdërimi mbi Rruzaren e Shenjtë të Dhëndrit dhe Nuses ose të Jezu Krishtit e Marisë Virgjër, Nënës së Hyjit.

“O Zot, do të të këndoj Ty një Këngë të re: do të të këndoj Ty mbi Psalterin me dhjetë korda” (Ps. 143).

Dhe pastaj vetë Psaltësi nxit adhuruesit e Zotit: “Këndojini Zotit një Këngë të re, sepse ka kryer mrekulli” (Ps. 97), sigurisht në Mishërimin, në Mundimin dhe në Ringjalljen e Birit të tij.

Këto mrekulli, të bashkuara me përfitimet që Zoti bën ndër ne, kërkojnë sigurisht, si bazë, një Këngë të respektueshme që i përket, ku secili i krishterë mund të ngrejë të gjithë shpirtin.

Është shumë e nevojshme të derdhësh, si në një garë, shpirtrat e tu parpara Syve të Zotit, në Lavdërimet e tij, me gjithë zemrën tënde, me gjithë zërin tënd dhe me gjithë veprën tënde: askush të mos na akuzojë për mëkat vdekjeprurës, se kemi një shpirt mosmirënjohës.

Aq më shumë tani duhet ndjekur Këngëtari: “Këndojini Zotit një Këngë të re”.

I. Një Këngë të re: nga momenti që, nëse dëgjomë Shën Berndardin, lutja e dyfishtë e Testamentit të ri (Ati dhe Të falemi), dalë nga Goja e Zotit, është me të vërtetë Kënga hyjnore martesore e Dhëndrit dhe e Nuses.

Nga ata, njërën (Të falemi Mari) ia ekspozoi Kryeengjëlli Gabriel Shenjtes Mari, ndërsa zyrtarizonte Martesën mes Hyjit Atë dhe Shenjtes Mari, në të pyeturit si Zyrtar i Shenjtë, nëse ajo donte të bëhej Nusja e Zotit;

lutjen tjetër (Ati ynë) që Dhëndri Krisht që ia dha Kishës së tij.

Kështu, lutja Të falemi Mari është quajtur Përshëndetja Engjëllore; lutja Ati ynë është quajtur Lutja e Zotit; dhe të dyja morën emrin e dytë, nga ngjarja në vetvete (“Përshëndetje”, “ynë”), emri i parë, nga Autori (“Engjëllor”, “Ati”).

2. Vëtë Kënga e re, pastaj, nderon në mënyrën e duhur, Nënë e Hyjit, si një simfoni e këndshme për Veshët Hyjnorë.

3. Nga momenti që lutja Të falemi Mari, që fillimi i Besëlidhjes së re dhe edhe Fjala e parë e Ungjillit që, si më e vogla kokërr e sinapit, ka bërë të dalë Pemën më të madhe në mes të pemëve, Ungjillin.

Një Këngë të re (Të falemi Mari), të zonjën për të përmbajtur për mrekulli plotësinë e çdo fjalë të vetme të saj, për shkak të hartimit në mënyrë konçize, kështu si në një lule të lulekuqes ka fara të panumërta.

4. Ati ynë është në Besëlidhjen e re e para dhe e vetmja Këngë e re e Ungjillit të Shenjtë, për të lutur dhe adhuruar Zotin në një mënyrë të re, të kodifikuar dhe universale, të besuar nga vetë Zoti Dishepujve: dhe kështu Ati ynë u bë në Kishën e re, Nëna, Burimi dhe Qëllimi i të gjitha formulave të tjera të shpalljes së besimit që do të vinin më pas.

Lutjes “Ati ynë” i ngjiten pra, lutjet “Të falemi Mari”: dhe, si lumenjtë e tokës, që përparojnë drejt detit dhe në fund rrjedhin në të njëjtin det, kështu nevojitet që lutjet që lindin nga Ati ynë të rrjedhin në të.

II. Është një Këngë e re, pastaj:

1. pasi është Ndihma e re, e dhënë njerëzve nga Qielli për t’u lutur përmes dy Lutjeve Hyjnore (Ati ynë dhe Të falemi Mari), deri në faljen e fajeve tona;

2. pasi kjo Këngë e re, edhe para Zotit është e një efektshmërie të jashtëzakonshme, e një dobie të pafund, si edhe e një vlere të patregueshme dhe e një ëmbëlsie të paçmuar;

3. pasi kjo Këngë e re dhuron ngushëllimet hyjnore, bën që të arrihet tek Zbulimet e Shenjta dhe bën mrekulli të mëdha.

Në fakt, Kënga e re Ungjillore e Përshëndetjes së Engjëllit, bëri të ndodhte kjo: që Fjala u bë Njeri, Dhurata e dhuratave tre herë i Shenjtë; Mësimi më i ndritshëm në mes të të gjitha Zbulimeve; më i rëndësishmi në mes të të gjitha Mrekullive; gjëja më e madhe e të gjithave;

4. Është Kënga e re, pra: sepse Kisha e re që lindur nga dy lutjet (Ati ynë dhe Të falemi Mari) dhe, duke lindur u rrit, duke zgjeruar frytet e të gjitha karizmave të hirit dhe u vërtetua në Shpirt, Forcë dhe Gjak dhe megjithëse e tronditur, kurrë nuk u zhduk.

III. Cili i krishterë, atëherë, nuk do të pranojë më gëzim dy Këngët e Krishtit e të Marisë (Ati dhe Të falemi), që janë Kënga hyjnore e Martesës (ose Epitalami) së Dhëndrit (Hyjit Atë) dhe të Nuses (Shenjtes Mari), Kënga e Martesës së tyre të Dëlirë dhe Himni i tyre qiellor martesor?

Në këto Këngë të lutjeve Ati ynë dhe Të falemi Mari, në fakt, është Hareja e lumtur e Engjëjve, Jubileu dhe Ngazëllimi i Krishtit dhe i

Marisë: për ta ngazëllen i gjithë Trupi Qiellor i Kishës triumfuese, ndërsa Kisha në ecje lufton fort në betejën e kësaj bote.

O spektakël i gëzueshëm i Këngës së re, ofruar Zotit, Engjëjve dhe njerëzve!

Kush vallë do të hiqte sytë, shpirtin, vëmendjen dhe dëshirën nga ky realitet, edhe vetëm për pak çaste.

IV. Pikërisht nga të dyja lutjet (Ati ynë dhe Të falemi Mari) akordohet dhe harmonizohet Kënga e re.

1. Ajo është e harmonizuar në mënyrën e duhur, në mënyrën e Psalterit me dhjetë Korda të Davidit dhe në trashëgimin e dhjetësheve, të përsëritura për pesëmbëdhjetë herë, deri në arritjen e numrit njëqind e pesëdhjetë, që nga epoka e shkuar e të parëve tanë quhej “Psalteri i Krishtit dhe i Marisë”.

2. Nëse pastaj, vërejmë me kujdes dhe në mënyrë të thellë Misterin e kësaj Vepre harmonioze të Psalterit, mund të vërehen sigurisht, kundrohen dhe nderohen tre Jubiletë e mëdhenj krejt të shenjtë, hyjnorë dhe universalë: Jubileu i Natyrës së shëlbuar, Jubileu i Hirit të ofruar, dhe Jubileu i Lavdisë së premtuar.

Këtyre tre Jubileve u shtohet më shumë edhe Ngazëllimi i shpëtimit personal për Mishërimin, Mundimin dhe Lavdinë e Ringjalljes së Krishtit.

3. Të gjithë e dinë se në Ligjin e Moisiut, viti i pesëdhjetë ishte Jubilar;

të gjithë pastaj e dinë që në çdo vit të pesëdhjetë, në Qytetin e Romës, faljet e plota të të krishterëve, të shpërndara nga Ati i Shenjtë janë dhe quhen Jubile;

secili di që, pasi të kalojnë pesëdhjetë vjet Priftërim, Jubileu në mënyrë solemne i jep Priftit që ka ushtruar detyrën e tij në Fe hirin të gëzojë për kohën e mbetur të jetës së tij, të privilegjit të Jubileut, me pushim nga punët e zakonshme;

si dikur, ose kur kishte kaluar e njëjta kohë, Levitëve në të pesëdhjetin, si edhe vetë shërbëtorëve, terreneve e fushave nga Ligji i Moisiut u ishte dhënë një periudhë pushimi jubilar, për tërë kohëzgjatjen e Jubileut.

V. Duke qenë pra, Krishti dhe Maria shkaku dhe origjina e këtyre Jubileve, ose nëse dëshiron të Këngëve Jubilare (Ati ynë dhe Të falemi Mari), ishte edhe e denjë dhe e drejtë, e nevojshme dhe e merituar që

një Vit solemn Jubilar i Shenjtë, i përhershëm të kremtohej për ata në Kishë.

Që Jubileu të ishte jetuar jo vetëm nga një numër i ngushtë i shërbëtorëve të Zotit për shtet, urdhër e gradë, duhej që në Kishë të bëhej në avantazh të Zotit një Jubile publik, për të tërë besimtarët e krishterë; universal, për të gjithë vendet e botës; i vazhdueshëm dhe asnjëherë i ndërprerë, në çdo orë të ditës dhe të natës, për hapësirën e kohës së një Viti të përjetshëm.

Dhe me të vërtetë Provania Hyjnore, si një Themeluese, ka ngritur mbi Të falemi Mari dhe mbi Ati ynë këtë Qytet hyjnor të Spartës, Jubile universal të shërbimit dhe të kultit: kështu, edhe në Ruzaren e Shenjtë të Krishtit e të Marisë, me përsëritjen për njëqind e pesëdhjetë herë të kësaj Kënge, Provania Hyjnore bën të zbresë nga Qielli këtë Qytet të Spartës dhe e vendos mbi tokë, për të bërë mrekulli: dhe këtë, në shpirt parashikoi Davidi, kur thirri: “O Zot, do të të këndoj Ty një Këngë të re, Ty do të të këndoj himne në Psalterin me dhjetë korda” (Ps. 143).

KAPITULLI II

Rreth origjinës, ushtrimit, Zbulimit dhe shpërndarjes së Rruzares së Shenjtë.

I. Origjina.

Ja, ishte Trinia e Shenjtë, tre herë e shenjtë, që ideoi lutjen “Të falemi Mari”, pasi e ngjizi në Mendjen e saj Hyjnore;

Kryeengjëlli Gabriel, duke marrë në dorëzim lutjen “Të falemi Mari” e solli mbi tokë dhe ia lajmëroi Marisë së lavdishme gjithmonë Virgjër;

Shpirti i Shenjtë, përmes Shenjtes Elizabetë, shprehu pjesën e tretë të Të falemi Mari dhe e shtoi;

në fund, Shenjtja Nënë, Kisha e mbylli me një përmbyllje.

Jezu Krishti, pastaj, Autori i lutjes “Ati ynë” u mësoi Dishepujve ta lusin e u dha atyre mandatin që ta lusin kështu në të gjithë Kishën, të cilën ata përfaqësonin.

Kjo është origjina e lutjeve “Ati ynë” dhe e “Të falemi Mari”.

II. Për sa i përket ushtrimit, pastaj:

1. Thuhet në një shembull mbi Shën Bartolomeun Apostull (siç tregon një Doktor i Shenjtë) që për atë ishte një gjë e zakonshme dhe e pandryshueshme, në të luturit me përgjërime Zotit, duke i ofruar çdo ditë, të dyja lutjet (Ati ynë dhe Të falemi Mari), njëqind herë ditën dhe po aq natën, duke u gjunjëzuar.

Nga ky numër tre herë nga pesëdhjetë është formuar Rruzarja e Shenjtë e Krishtit dhe e Marisë dhe konsiston në të përsëriturin e atyre njëqind e pesëdhjetë lutjeve.

Megjithatë, Shën Bartolomeu shtonte më tepër një pesëdhjetëshe të katërt, për devotshmërinë e tij personale, njohur vetëm nga ai dhe Zoti;

2. Kisha, pastaj, ose komuniteti i besimtarëve të Krishtit, duke dashur të imitojë mënyrën e të luturit të Sinagogës mbi modelin e Psalterit të Davidit, që është i përbërë nga njëqind e pesëdhjetë Psalme përdori njëqind e pesëdhjetë Psalmet, duke u shtuar një numër të barabartë të lutjeve “Ati ynë” dhe “Të falemi Mari”.

Por, pasi me kalimin e kohës, pakësohej zjarri i besimit, ushtrimi i këtij Psalteri u kthye në mënyrën e tij të zakonshme: ai, në fakt, për pjesën më të madhe të besimtarëve ishte bërë tepër i gjatë, për shtimin e vazhdueshëm të lutjeve “Ati ynë” dhe “Të falemi Mari” Psalmeve; kështu, atyre iu duk më e leverdisshme të shkëpusin nga

Psalmet lutjet “Ati ynë” dhe “Të falemi Mari”, për të bërë një zvogëlim të Psalterit.

III. Na është lënë trashëgim një Zbulim, që për një Mirësi hyjnore të veçantë iu bë Etërve të Shenjtë eremitë, përta i përket Rruzares së Shenjtë të Virgjëres Mari.

1. Meqë, në fakt, prej shumë kohësh ata ishin të torturuar nga tundimet shumë të bezdisshme të demonëve dhe kishin frikën e një rreziku më të madh: duke bërë këshillim të përbashkët mes tyre, iu duk atyre më e përshtatshme në Zotin, që nga të gjithë të thuheshin lutje të vazhdueshme përgjëruese, si privatisht, duke iu kushtuar secili personalisht me vetëmohim, si në komunitet, me të gjithë Urdhërin e Manastirit të Shenjtë.

Kështu, përveç votave të përbashkëta, në qëndrimet zgjuar, në agjërime dhe në dënime, iu kushtuan me të gjitha forcat përpara Zotit, Nënës së Hyjit dhe Shenjtërve të Qiellit, për t’u përgjëruar për çlirimin nga tundimet djallëzore, ose të paktën t’u lejohej atyre nga Qielli një mjet efikas, përmes të cilit të ishin në gjendje të duronin dhe të fitonin mbi këto tundime.

2. Dhe nuk u lutën kot: në fakt, ndërsa ata luteshin me devotshmëri, patën një Zbulim dhe u frymëzuan të bënin pikërisht ushtrimin e Rruzares së Shenjtë të Marisë që ishte në rënie, përveç Psalterit të Davidit, nëpërmjet të cilëve, çdo ditë, t’i ngrinin lavdërime mirënjohëse Zotit dhe Nënës së Hyjit dhe në të njëjtën kohë të mund të mernin në mënyrë efikase të gjitha Hiret më të mëdha qiellore që kërkonin.

Iu kushtuan, atëherë, vazhdimisht Rruzares së Shenjtë, duke e recituar me radhë në komunitet, jo ndryshe nga një urdhër, me gjithë dashurinë e shpirtit dhe me besim: ata recitonin herë Psalterin e Krishtit dhe të Marisë, herë Psalterin e Davidit të alternuar me Rruzares së Shenjtë, ose bashkë me të; por Rruzarja e Shenjtë e Marisë, nga momenti që ishte më e shkurtër, ishte edhe më e shpeshtë.

3. Dhe rezultati ishte i barabartë me përpjekjet: u pakësua veprimi i demonëve, u ul kryelartësia e tyre, u thye forca e tyre, u shua flaka e tundimeve dhe erdhi një qetësi e madhe.

Përveç kësaj, u shtua në shumë prej tyre një progres shpirtëror, i ndjekur nga një numër i madh virtytesh dhe hiresh.

Me të vërtetë iu bë e dukshme atyre Trëndafil i Hirit dhe forca e Kurorës së Trëndafilave: aroma e lutjeve të tyre të shenjta u ngjiti deri tek Zoti, për ndërmjetësimin e Virgjëres Mari, kështu që, bashkë me zhvillimin e mrekullueshëm të emrit, besimit dhe të shenjtërimit vetmitar, edhe për lavdinë e mrekullive, ndodhi admirimi dhe nderimi i të gjithë njerëzve për Urdhërin dhe Shoqërinë e Eremitëve.

4. Vetëm se, në kohën në vazhdim, kur u pakësua, deri sa u fshi nga shpirtrat kujtimi i Etërve të tyre, në të njëjtën kohë u ftoh edhe ushtrimi i Rruzares së Shenjtë dhe pak nga pak emri, institucioni dhe numri i Vetmitarëve Eremitëve u ul, aq sa në fund u reduktua numri, duke rënë në moskujdesje dhe në fund në shkatërrim.

Mjerisht, ra kështu Pema kaq e madhe e Kishës, e goditur dhe rrëzuar nga sëpatat myslimane: e vërtetoi Gjoni Greku, i njëjti që shkroi mbi jetën e Etërve.

Por Zoti nuk lejoi që Rruzarja e Shenjtë të varroset në harresë dhe e mbolli.

IV. 1. Përhapja e saj, e thotë këtë, shtohet me të njëtin hap me kohën.

Në fakt, pas këtyre gjërave Shën Bazili i Madh në Lindje mbledhi Murgjërit, të shpërndarë në shkretëtirë dhe banorët e vetmuar dhe kështu i grumbulloi në shtatë komunitete të manastirit dhe i organizoi në Institucione të reja.

Edhe në perëndim, Shën Benedikti themeloi dhe i dha shkëlqimin më të madh mënyrës së jetesës së manastirit, dikur ekzistuese në ata vende; dhe, i bërë Mbrojtës i shquar i Institucionit të ri, futi për Murgjit e tij bashkë me Psalterin e Davidit edhe Rruzaren e Shenjtë, që prej kohësh ai recitonte, sidoqoftë jo si detyrim, por si ushtrim i lirë i ardhur nga një zakon i shenjtë, që pastaj, deshi dhe vendosi në Urdhërin e tij Fetar: siç vërtetoi, edhe pse shumë më vonë, një ndjekës i Shën Benediktit, Gjoni nga Prato.

2. Ndoqi në kohë, i Nderuari Beda nga Anglia (Sa burrë i admiruar!), i cili mbolli dhe predikoi Rruzaren e Shenjtë të Marisë në të gjithë Anglinë, Bretanjen dhe Francën; për më tepër ai dërgoi dhe mbolli këtë ushtrim të shëndetshëm të Rruzares nëpër rajone të tjera të largëta.

Dhe Rruzarja e Shenjtë nuk mbeti vetëm gjatë brezit të tij, por deri më sot një devotshmëri e tillë është ruajtur, sidomos në Angli.

Aty, ku, pastaj pati më pak limfë jetësore në trung edhe degët u thanë.

Edhe sot, pastaj, ka gjurmë të qëndrueshme të Rruzares së Shenjtë: në fakt, falë shenjtërisë së të Nderuarit Beda, devotshmëria e vjetër e Rruzares së Shenjtë ka mbetur tek-tuk nëpër Kisha, ku janë të varura, për lutje komunitare disa numëruese lutjesh, pra Kurora për t'u lutur.

3. Ndoqi shembullin e Bedës, Shën Bernardi që shpërndaui edhe ai Rruzaren e Shenjtë: cilën gjë më të zellshme do të mund të kishte bërë Dhëndri i zjarrtë i Marisë?

As zjarri i tij nuk u ndal këtu.

Ai e rregulloi Rruzaren e Shenjtë të Marisë në pajtim me numrin dhe me përmbajtjen e Psalmeve të Psalterit të Davidit.

Këtë përbërje unë e kam parë dhe e kam prekur me duart e mia.

Për më tepër, përmes Rruzares së Shenjtë ky njeri kaq i madh gjeti në vetvete shumë hir para Zotit, sa u bë në tokë më i madhi nga shumë Shenjtër dhe ishte promovues dhe themelues i një Urdhëri të Shenjtë dhe të gjerë.

Lë jashtë dhe shumë Shenjtër të tjerë të mëdhenj.

4. Shën Otoni, i mbushur me shpirtin e Themeluesit të tij, Shën Benediktit dhe i formuar me disiplinën e të njëjtit Urdhër të Shenjtë, kur u zgjodh Ipeshkëv dhe u dërgua pranë popujve sllavë, mbolli në popull, jo vetëm besimin e krishterë, por edhe Rruzaren e Shenjtë: kështu ky popull piu limfën që zbriste nga lart, nga Trëndafili Hyjnor, kështu që, deri më sot, meshkuj e femra pa dallim mbajnë Kurora të Rruzares së Shenjtë të varura në qafë.

5. Shenjtja Mari Egniacense, që recitonte çdo ditë të tërë Psalterin e Davidit, në fund të çdo Psalmi shtonte një Të falemi Mari, me të cilat (Të falemi Mari) kryente me devotshmëri edhe Rruzaren e Shenjtë të Marisë.

Dhe ky është vetëm një shembull, që të bën të shohësh të njëjtin ushtrim të zhvilluar nga Virgjërat e Shenjta, siç është edhe një provë e traditës së shumë besimtarëve të recitojnë Rruzaren e Shenjtë.

V. Për Shën Domenikun do të flasim në kapitullin në vijim dhe më tej.

1. Shën Françesku, është vërtetuar nga shumë, e mirëpriti Rruzaren e Shenjtë, pasi iu transmetua, pa e modifikuar dhe kështu e mori, ia transmetoi Urdhërit të tij të Shenjtë për ta recituar dhe e

rekomandoi me të njëjtën praktikë, kështu që nuk pati nevojë për asnjë shkresë.

Jam i sigurt të kem parë një prej Rruzareve të tij, që mendohet ta ketë përdorur ai.

Çfarë do të kujtoj këtu për burrat e shquar, pasardhës të dy Urdhërave të Shenjtë?

Çfarë do të them për të tjerë të panumërt, si Shenjtja Ludgarda, Shenjtja Kristinë nga Këlmi, Shenjtja Kristinë e thënë Vaga, ose e Jashtëzakonshmja dhe për Shenjtërit e tjerë të panumërt, që për t'i numëruar do të duhej shumë kohë!

Kthehem pas në një kujtesë më të vjetër:

2. Shën Agostini, Doktor i pakrahasueshëm i Kishës, përdori Rruzaren e Marisë.

Dhe kush do të guxonte të thoshte apo të mendonte që një njeri kaq i madh të mos ketë njohur një Rruzare të Shenjtë kaq të madhe, që ne njohim dhe Kisha predikon dhe përdor?

3. Dimë që Virgjëra e Lume Mari e zbuloi;

dimë nga Shën Jeronimi që kjo mënyrë të luturi, me njëqind e pesëdhjetë gurëza, ishte si një strehë e veçantë për t'u mbrojtur nga heretikët, ashtu edhe për të shkëlqyer përsa i përket stilit në të gjitha llojet e shkencave, aq sa të bëjë të mrekullohet bota.

4. Dimë që, pasi e ka zbuluar tre herë e Bekuara Nëna e Hyjit që Shën Ambrozi dhe Shën Gjergji njihnin Dinjitetin e shenjtë të Rruzares së Shenjtë të Marisë dhe sa ishte esenciale për nevojë dhe vlerë.

Kush mund të besojë apo mendojë vallë që ata të jenë të dyshuar në neglizhencë ose në lënien pas dore në lutje?

VI. Shenjtërit Certozinë, shërbëtorë të denjë në Rruzaren e Krishtit e të Marisë, shumë luten për popullin e Zotit dhe gjithmonë kanë nderuar dhe kanë në nderim Rruzaren e Shenjtë në vendin e parë të devotshmërisë së tyre të fshehtë dhe personale.

Kjo do të shpjegohet me shembuj më poshtë.

KAPITULLI III

Historia e dokumentuar e Shën Domenikut, Predikuesit të Rruzares së Shenjtë.

I. Domeniku i Shenjtë, për shkëlqimin e jetës së tij të shenjtë u ka dhënë shkëlqim të madh prindërve dhe të gjithë pasardhësve, kaq sa shkëlqimi i lavdisë së tij u derdh në tërë Kishën.

Pa dyshim, flakët e fëmijërisë së tij të hershme ishin kandili i shenjtërisë së tij.

Kështu të heshtim mbi të gjitha gjërat e tjera.

1. Sapo arriti në moshën dhjetë vjeç, Shën Domeniku ndieu në të njëjtën kohë një mëshirë të butë dhe të zjarrtë drejt Krishtit dhe Nënës së Jezusit dhe që atëherë gjithmonë kënaqej me Rruzaren e Shenjtë të Marisë, jo vetëm duke e shkoqur mes duarve, por edhe duke e lutur me devotshmëri të zellshme.

2. Ai kënaqej jo vetëm duke e lutur Rruzaren e Shenjtë, por edhe duke e mbajtur me vete, të varur në rripin e tij, më shumë se një varëse ari apo me gurë të çmuar.

Kurora e Rruzares së Shenjtë iu vu në duar, që kur pinte qumështin e nënës nga Prifti, që iu dha si udhëheqës dhe pedagog në fëmijërinë e tij: karakteri i fëmijës, në të vërtetë më i lartë se i një burri, iu duk Zotit si një Mjeshtër edhe më i lartë në dinjitet se në disiplinë.

3. Ishte atëherë, në moshën rreth dhjetë vjeç, kur Virgjëra Mari i zbuloi rëndësinë e Rruzares së Shenjtë, dhe, nga atëherë, e mbante dhe e luste gjithmonë.

4. U bë më i madh në moshë, u perfeksionua sipas Rregullit dhe disiplinës së Shën Agostinit, dhe çdo ditë, në momente të lira i kushtonte Zotit tre Rruzare të Shenjta, duke i recituar me po aq disiplinë, që i shkaktonte me një zinxhir hekuri.

As punët e shumta dhe të rëndësishme, për të arritur të sigurojë shpëtimin e shpirtrave nuk e ndalnin në sakrificën e dyfishtë të lutjes dhe në mundime të trupit.

5. Përkundrazi, kur ai arrinte ndonjë hir të veçantë, menjëherë më pas recitonte nëntë dhe nganjëherë edhe dymbëdhjetë herë Rruzaren e Shenjtë, gjatë të cilave i kalonte netët jo rrallë pa gjumë.

6. Si nuk duhet të ngjallë mrekulli edhe fakti sesi në këtë njeri të madh të mund të jetë vendosur në mënyrë të plotë them, një familjaritet kaq i madh me Krishtin dhe me Marinë, aq sa të marrë në

fshehtësi nga ata Zbulime të mrekullueshme, të mëdha e të panumërta dhe Vizione, jo vetëm mbi Rruzaren e Shenjtë, por edhe mbi Realitete të tjera hyjnore;

ai, pastaj, para të gjithëve arriti të kryente kaq shumë gjëra të jashtëzakonshme në predikim dhe në shenja të mrekullive.

7. Për më tepër, në predikimin ndaj popullit ai përdorte arsye të pafundme për t'i nxitur të recitonin Rruzaren e Shenjtë: tregonte në lidhje me Institucionin e tij, Vizionin e Shenjtë të Origjinës së Rruzares, si edhe Dinjitetin dhe Shenjtërinë e saj; rreth Ushtrimit, thjeshtësinë, shkurtësinë, lehtësinë në të gjithë botën, e lutjeve “Ati ynë” dhe “Të falemi Mari”, të rekomanduara nga Kisha; rreth frytit efektet e jashtëzakonshme si në realitetet shpirtërore ashtu edhe në ato materiale, siç mund ta dëshmojnë shumë shembuj.

8. Dhe nuk i mjaftonte Predikuesit të zjarrtë, për të ngopur shpirtin, recitimi i tre Rruzareve të Shenjta, t'ua rekomandonte në kuvende dhe ta përhapte në popull, ta mbante në bel për të dhënë shembullin; por edhe për bujarinë e shumë besimtarëve, siguronte Kurora të Rruzares së Shenjtë, që i shpërndante mes popullit gjatë kuvendit; dhe kështu ai ngopte shpirtin me mësimet, Rruzaret e dhuruara dhe gjithkund bënte mrekulli, duke shtegtuar nëpër të gjitha vendet.

Me shembullin e tij dhe aftësinë e bindjes, për më tepër nxiste fisnikët dhe shumë burra e gra, të shpërndanin si dhuratë Kurorat e Rruzares.

9. Eksperienca e tij ishte e njohur dhe e admiruar nga shumë, dhe, nëse ndonjëherë i dukej që u sillte më pak fryt shpirtrave, menjëherë, mes temave të tjera të përdorura për predikim, nuk hezitonte të rekomandonte me kujdes dhe zell Rruzaren e Shenjtë: dhe me atë argument, edhe pse duke folur për gjëra të thjeshta, mrekullisht ndizte dhe forconte dëgjuesit e devotshëm, ndërsa trondiste, rrëzonte dhe përshtjellonte heretikët: si njërin ashtu tjetrin, linte të lehtësuar dhe plot nderim dhe admirim drejt tij.

Nuk mund të thuhet këtu sa vende dhe shpirtra ai ka bërë të kthehen tek Zoti, për shenjat dhe mrekullitë e mahnitshme që ai bënte.

Megjithatë, për vetë jashtëzakonshmërinë e veprës, ngjarja më e bujshme e kërkon me të drejtë pikërisht këtë: tregimi i kthimit të qytetit të Tolozës dhe të themelimit aty, si të një Vëllazërie të Rruzares së Shenjtë, ashtu edhe të Urdhrit Fetar të Domenikanëve.

HISTORIA

II. Qytetarët e Tolozës, qytet i shquar i Galisë, dikur e famshme edhe për autoritetin e Principatës, luftonin me forcë të madhe dhe qëndrueshmëri herezinë e albigjezëve, në mbrojtje të kishave dhe të altarëve.

1. Ata do të kishin hequr dorë nga jeta, më mirë se të binin në herezi.

Shën Domeniku kishte kohë që përhapte Ruzaren e Shenjtë, nëpër të gjithë Italinë dhe Spanjën, me predikimin e tij dhe Zoti e vërtetonte me mrekulli, me një ndryshim të mrekullueshëm të shpirtave dhe të zakoneve.

Papa Gregori IX në Dekretin Papnor të Shenjtërimit të Shën Domenikut, vërtetoi: “Ai, duke shpuar kënaqësitë e mishit dhe ndriçuar mendjet e ngurosurat të të ligjve, sektet e heretikëve dridheshin dhe e gjithë Kisha e besimtarëve ngazëllente”.

Kurrë, sidoqoftë, Shën Domeniku nuk kishte qenë i zoti të depërtonte në qytetin dhe në shpirtat e qytetarëve të Tolozës.

2. Një ditë, plot me zell dhe hidhërim, Shën Domeniku u tërhoq i vetëm në një shpellë të një pylli afër Tolozës, për të kërkuar më intensivisht Ndhimën e Nënës së Hyjit.

Lutjeve u shtoi agjërimet dhe mundimet të rrepta të trupit.

Në mes gjërave të tjera, i kishte drejtuar një treshe Marisë, duke kërkuar mbi vete ndëshkime për fajet e tolozianëve dhe nuk mungonte të godiste trupin e tij me ferra e gjemba, derisa, pa forca, ra pajetë.

3. Atletit, të rënë dhe të përgjakur, iu afrua Mbrojtësja e tij e fuqishme dhe Mbretëresha e Qiellit, dhe, me buzëqeshje, me fjalë dhe me një përqaftim, e thirri atë që shtrihej përtokë, sikur ta kishte sjellë përsëri në jetë.

Qëndronin pranë Mbretëreshës së Shenjtë të Qiellit tre Mbretëresha të tjera, që e shoqëronin, të ngjashme me të në fytyrë dhe në zbulim, edhe pse me më pak bukuri në krahasim me Bukurinë e saj; pesëdhjetë Virgjëra rrethonin secilën nga të tre Mbretëreshat dhe e ndiqnin atë, të gjitha me një pamje shumë madhështore, përmbi natyrën njerëzore, të stolitura në mënyrë të shkëlqyer.

Shën Domeniku ishte i magjepsur në fytyrë.

4. E dashura Nënë Virgjër i tha: “O Domenik, bir dhe Dhëndër i afërt, nga momenti që ke luftuar me qëndresë kundër armiqve të besimit, i frymëzuar nga Jezusi dhe i ndihmuar nga Unë, ja, Unë vetë po të vij në ndihmë ty që më ke thirrur”.

Ajo foli dhe tre Mbretëreshat bashkë e ngritën nga toka pothuajse të vdekur, e dërguan me devotshmëri tek Shenjta Mari.

Ajo, duke e pritur me një Përqafim të virgjër, i dha zemër me një Puthje të dëlirë, i dha Qumësht që kullonte nga Gjiri i saj i dëlirë dhe e ripërtëriu tërësisht.

Atëherë, Ajo foli: “Nga thellësia e zemrës, o bir i dashur Domenik: a nuk e di me të vërtetë se çfarë armësh përdori tre herë e Shenjtëruara Trini, kur vendosi të shëlbonte tërë botën?”.

Dhe ai asaj: “O Zoja e botës, ti e di që unë e di me qartësi të madhe: përmes teje, në fakt, erdhi shpëtimi i botës; përmes teje që je Ndërmjetësja, bota është rinovuar dhe shëlbuar”.

Dhe Ajo, duke i buzëqeshur Dhëndrit të dashur, i tha: “Trinia e Shenjtë për të mposhtur të gjitha mëkatet e botës ka zgjedhur në mes të të gjitha armëve lutjen “Të falemi Mari”, me të cilat është formuar Rruzarja jonë e Shenjtë, Të falemi Mari që është bazamenti themelues i tërë Besëlidhjes së re.

Prandaj, nëse do frytin që shpreson në predikim, prediko Rruzaren time të Shenjtë dhe menjëherë do të ndjesh ndihmën e Trinisë së Shenjtë”.

Në të njëjtën kohë Ajo shtoi për të, këtë gjë.

VIZIONI I RRUZARES SË SHENJTË

III. Ajo tha: “Si provë të kësaj, ja, tre Mbretëresha që janë pranë meje, kujtojnë Trininë e Shenjtë.

1. Mbretëresha e parë që sheh, e shkëlqyer, me veshje të bardha, tregon Fuqinë e Hyjit Atë, që Ai manifestoi në Mishërimin e Shenjtë të Birit të Tij, lindur nga Unë.

Edhe këto pesëdhjetë Virgjëra, të nderuara njësoj në bardhësi, tregojnë Jubileun e parë të Hirit dhe të Lavdisë, ose Fuqinë që është në Atin dhe nga Ati.

Mbretëresha e dytë, e kuqërremtë me veshje të purpurt, tregon Dijen e Birit të Hyjit, e cila, lajmëroi Shëlbimin e Botës, përmes Mundimit të Tij.

Pesëdhjetë Virgjërat që e rrethojnë, njësoj të dallueshme nga ngjyra e purpurt, kujtojnë Jubileun e dytë të pesëdhjetëvjetorit të Hirit dhe të Lavdisë, që rrjedh nga Meritat e Mundimit të Krishtit.

Mbretëresha e tretë, e veshur me yje, tregon Mirësinë e Shpirtit të Shenjtë, që është manifestuar në mënyrë të mëshirshme në Shenjtërimin e botës së shëlbuar.

Pesëdhjetë Virgjërat që e rrethojnë, me veshje vezulluese gjithandej me yje, premtajnë Jubileun e Hirit dhe të Lavdisë që rrjedh në Shpirtin e Shenjtë dhe nga Shpirti i Shenjtë.

2. Duhet të dish, pastaj, që Unë, si Mbretëreshë e tre Mbretëreshave, jam edhe Mbretëresha e tre Jubilejve në Udhën e jetës dhe në Atdheun Qiellor: jam atëherë, Mbretëresha e Ligjit Natyror, të shkruar dhe të hirit, që janë të dyja të përjetshme në Lumnimin e Shenjtërve.

Kjo është arsyeja, për të cilën Trinia e Shenjtë më ka titulluar dhe kushtuar një Rruzare të Shenjtë me numër të shenjtë prej njëqind e pesëdhjetë Të falemi.

Për këtë arsye:

Pesëdhjetëshja e parë, mbi Mishërimin është e bardhë për pastërtinë;

Pesëdhjetëshja e dytë, mbi Mundimin është e kuqe purpur;

Pesëdhjetëshja e tretë, mbi Ringjalljen dhe Lavdinë e Shenjtërve, vezullon me yje.

3. Eja pra, merre këtë Rruzare të Shenjtë dhe predikojë vazhdimisht: Unë do të jem me ty.

Hyr në mënyrë të vendosur, me besim në qytetin e armiqve dhe ku do të mblidhet një turmë e madhe, lavdëro dhe rekomando Rruzaren e Shenjtë; këshillo Rruzaren e Shenjtë dhe beso: do të shohësh menjëherë mrekullitë më të mëdha të Fuqisë Hyjnore”.

Tha dhe u zhduk lart mbi yje.

IV. 1. Shën Domeniku i besoi premtimit, iu bind komandës dhe hyri në qytetin e Tolozës; në atë çast, për lëvizje hyjnore, të gjitha këmbanat e bronxta të Kishës kryesore, tingëlluan mbi kullat e larta të këmbanave, me një tingull të pazakonshëm dhe të panjohur.

Terrori, emocioni dhe habia sulmuan shpirtrat e të gjithëve, si edhe dëshira të dinin se çfarë ishte ai spektakël që dëgjonin dhe të njihnin shkakun.

Pothuajse i gjithë qyteti shkoi menjëherë në Katedrale, dhe ja, ku shfaqet para të gjithëve Shën Domeniku, predikuesi i patrembur dhe i admiruar i Rruzares së Shenjtë, farkëtari i zemrave: u lejua të flasë dhe e dëgjonin me habi.

I kapte habia për tingëllimën e këmbanave, më shumë se për predikimin.

Me gjithë kujtimin dhe namin e keq të tij, ata rrinin njësoj përreth tij dhe ishin të palëvizshëm: por akoma nuk thyhej kokëfortësia e tyre heretike.

Ndodhi atëherë një stuhi nga qielli, shumë e fortë dhe e tmerrshme.

2. Shpërthyen energjitë e qiellit, gjëmonin bubullimat, shkëlqenin vetëtimat e papritura, njëra pas tjetrës, rrufetë duke shigjetuar ndesheshin: qyteti ishte i tronditur, ishte i tmerruar për bubullimat, që alternoheshin me shpërthime.

Kishin frikë se mos fundoseshin dhe që toka ishte gati të përzihej me qiellin dhe dallgët me flakët.

Dhe nuk është akoma e gjitha: edhe toka e rrëshqitshme ngrihej dhe ishte e tronditur nga një lëvizje luhatëse; dukej sikur të gjithë ishin duke u thithur nga një humnerë e madhe.

As ujërat nuk mbanin rrjedhën e tyre, lëviznin prapa dhe derdheshin mbi të gjitha gjërat; dhe e gjithë fuqia e erërave, duke u derdhur me ulërime të tmerrshme, ulërinte e fishkëllente.

3. Këto realitete ishin gjigande dhe të pabesueshme, po akoma më e pabesueshme ishte që në mes të gjitha këtyre gjërave, vetëm zëri i Shën Domenikut që predikonte, nuk ulej aspak, përkundrazi shkonte në mënyrë të përsosur në veshët e dëgjuesve.

Ai, që fitonte mbi të gjitha ato vështirësi, fitonte edhe mbi zemrat heretike.

I tronditi, i ëmbëlsoi, i transformoi dhe pastaj në mes gjërave të tjera tha kështu: “Kjo është Dora e Djathë e të Tejetlartit, ai është Zëri i Zotit që është i zemëruar, o qytetarë.

Jepini një vend Zotit: ndodhet në derën e zembrës suaj dhe troket (Zb. 3,20).

Është Zoti, në fakt që shkrepëtin mes resh (Ps. 18,13).

Tmerron për të korigjuar, nuk dënon për të vrarë (Hebr. 12).

Megjithatë ndëshkimi qëndron mbi kokat tuaja: nëse doni, evitoni dënimin dhe kini frikë nga dënimi i fundit, ai i përjetshmi.

Merrni shembull nga kryqëzuesit kokëfortë të Jezu Krishtit që u tmerruan nga mrekulli të tilla dhe shpresoni në një shpëtim të duhur nga ana e Jezusit dhe e Nënës së Jezusit.

Ejani, pyeteni të gjithë Virgjëren, Nënë e Shpëtimtarit, Avokaten Nënë e Mëshirës, sepse Djali i dashur nuk i mohon asgjë Nënës së dashur.

Duajeni lutjen e tyre, përdorni Rruzaren e Shenjtë.

Menjëherë pas Zotit nderoni Shenjten Mari, pasi të keni hedhur poshtë heretizmin, bëni betimin e besimit.

Dhe kini besim: ju premtoj shpëtimin, hiri i Nënës së Hyjit do të vërtetohet premtimin tim dhe për Vullnet të Zotit, një qetësi e papritur dhe një siguri e qetë do t'u lirojë nga këto tmerre.

Besoni: shoh këtu përpara njëqind e pesëdhjetë Fuqitë Engjëllore, Engjëjt ekzekutues të Ndëshkimit Hyjnor, të dërguar nga Krishti dhe nga Nëna Virgjër e Krishtit, nga Qielli për ju, për të kërkuar ndëshkim për ligësitë tuaja”.

4. Gjatë këtyre fjalëve të Shën Domenikut, u dëgjuan zërat ogurzinj të buburrecave dhe u dëgjuan këto ankime konfuze të demonëve: “Të mjerët, të mjerët ne!

Nga Engjëjt, për fuqinë e pafundme të Rruzares së Shenjtë, jemi të lidhur me zinxhirë të zjarrtë dhe larg nga kjo botë, jemi të zbritur në Humnerën e Ferrit.

Oh, të palumtur”.

Dëgjoheshin ulërimat e tyre kaq të mëdha saqë dukej sikur gati mbulonin zërin e Predikuesit të Rruzares së Shenjtë.

Do ta kishin mbuluar, nëse Zoti nuk do t'i kishte dhënë një ton shumë më të madh atij zëri.

5. Në fund, një mrekulli e tmerrshme dhe e mrekullueshme njëkohësisht, iu shtua të tjerave.

Rastësisht, në Kishën e madhe ishte e ekspozuar një statujë e Nënës së Hyjit, në një vend të lartë e të dukshëm.

Ajo u pa nga të gjithë të ngrinte Dorën e Djathtë, duke e shtrirë, si një paralajmërim të përsëritur për tre herë drejt qiellit, sikur thoshte: “Nëse nuk do të zbatoni komandat do të humbisni”.

Shën Domeniku, kështu, në fakt, interpretoi menjëherë gjestin e statujës, duke thënë: “Nuk do të largohen ndëshkimet dhe shenjat e tmerrshme, vetëm nëse, duke u larguar nga kokëfortësia, do të kërkonit, përmes Rruzares së Shenjtë, shpëtimin përmes Avokates së Mëshirës.

Prandaj, qetësoni zemërimin e saj me lutjet e shenjta të Rruzares së Shenjtë dhe ajo do të përkulë drejt mëshirës, krahun e ngritur në mënyrë kërcënuese.”

V. 1. Tashmë Zoti kishte tronditur deri në palcë zemrat e të gjithëve dhe Shën Domeniku i kishte shpuar tejpërtej.

Do t’i kishe parë të gjithë, të dëshpëruar, përtokë, duke shtrirë në mënyrë përgjëruese pëllëmbët e duarve drejt Zotit dhe Nënës së Hyjit, të zbehur në fytyrë, me krahë të dridhur dhe të trembur në të gjithë trupin.

Do të kishe dëgjuar rënkimet e ardhura nga thellësia e zemrave të tyre, qarjet me ngashërim, rënkimet konfuze mes britmave dhe ulërimave, jehonën e të qarave të përziera, të burrave dhe grave.

Ishin të gjithë të lagur nga lotët dhe të mbuluar me veshje të ndyra, goditnin gjokset dhe lyheshin me baltë, shqyenin gjunjët dhe flokët, të gjithë së bashku thërrisnin mëshirë, pikërisht, sikur po shoqëronin funeralin e tyre, edhe pse duke jetuar e duke parë.

E dashura Nënë dëgjoji, lëvizzi dhe përkuli Krahun e statujës së saj.

2. Shën Domeniku, i ngashëryer para këtij spektakli të mjerë, me fytyrë të drejtuar nga statuja e Nënës së Hyjit, u gjunjëzua me përgjërime në tokë dhe u lut: “O Zoja e Qiellit dhe e tokës, Virgjëra e Fuqishme, shiko, dëgjo përgjëruesit e penduar: turpi i së kaluarës dhe dhimbja e së tashmes premtojnë gjëra më të mira për të ardhmen.

Ule zemërimin, shtyji kërcënimet dhe vendose përsëri Krahun brenda Mëshirës tënde”.

Dhe menjëherë erërat, bubullimat, tërmetet dhe të gjitha gjërat u qetësuan.

3. Tolojianët, që kishin mbështetur ato terrore dhe rreziqe, vendosën unanimisht duart e tyre dhe shpirtrat e tyre vetëm në Duart e Zotit dhe nën udhëheqjen e Shën Domenikut.

Erdhi paqja dhe një qetësi e thellë, si edhe një habi dhe ndryshimi total i shpirtrave.

Braktisën gabimet e tyre, u hodhën poshtë errësitat e herezive dhe u hap Drita e Besimit Katolik.

4. Ditën tjetër, qytetarët shpallën publikisht fenë e tyre.

Të veshur me veshje të bardha, duke mbajtur në duar qirinj të ndezur, ata erdhën për të drejtuar përgjërime në të njëjtën Kishë të një dite më parë.

Për ta, Shën Domeniku filloi një diskutim katekizmi mbi Rruzaren e Shenjtë, për kohën që iu duk e mjaftueshme; në të njëjtën kohë, vazhdonin mrekullitë, që aty ishin të shumta në numër, si edhe në vazhdim, të cilat (mrekulli) Zoti denjoi t'i kryente përmes shërbëtorit të tij.

VI. 1. Këto gjëra ndodhën rreth tre ose katër vite para Themelimit të Urdhërit të Shenjtë të Predikuesve.

2. Dhe, në kujtim të përhershëm të faktit, Ipeshkvi i Tolozës, Fulko, duke bërë një dhurim të lirë, i dhuroi Shën Domenikut dhe Fretërve të tij pjesën e gjashtë të të dhjetave të Kishës së tij, përjetësisht.

3. Ishte këtu që filluan të vendoseshin fillimet e para në kohë, të Urdhrit të Shenjtë të Fretërve Predikues, në Kishën e quajtur të Shën Romanos, e themeluar dhe e kushtuar, prapëseprapë Trinisë së Shenjtë dhe të Lumes, Virgjëres Mari.

4. Qe fillimi jo vetëm i Urdhrit Domenikan, por edhe ajo Kishë që pika e parë e nisjes së Rruzares së Shenjtë, që nga aty u përhap gjithkund.

Dhe është për këtë rrugë që Rruzarja e Shenjtë hyri në këtë Urdhër dhe në të u trashëgua pa ndërprerje, deri në këtë moment.

Për të dy Institucionet, si të Urdhrit të Shenjtë të Domenikanëve në Kishë, si të Rruzares në këtë Urdhër, është e qartë sa të mëdha janë realitetet, që Zoti dhe Nëna e Hyjit kanë bërë dhe ky rezultat është i njohur publikisht në të gjithë botën, kudo ku shtrihet emri i krishterë.

VËRTETIM:

Të gjitha këto fjalë të dashura, Virgjëra Mari, Nëna e Hyjit ia ka referuar atij që martoi me një Unazë të bërë nga Flokët e vetë Virgjëres Mari dhe me një Zinxhir të Rruzares së mrekullueshme, që varet në qafën e Dhëndrit; dhe këto gjëra, në mënyrë të dukshme dhe reale, janë shumë të vërteta.

KAPITULLI IV

Thellim i asaj që përshkruhet në Apologjinë kapitulli X, mbi të Lumin Alano, Dhëndër i ri i Nënës së Hyjit, Promovues i Rruzares së Shenjtë.

I. Zemërbuti, Zoti i Mëshirës dhe Zoti i Ngushëllimit për bollëkun e dhembshurisë së tij dashamirëse dhe të Dashurisë së përjetshme ka denjuar t'i zbulojë Rruzaren e Shenjtë të Krishtit dhe të Marisë, tashmë e varrosur prej kohësh në harresë për mosveprimin e njerëzve, një Ati, Frat i Urdhrit të Domenikanëve.

1. Kështu, me ndihmën e Hirit të Zotit janë kryer mrekulli të panumërta dhe të patregueshme, përmes të quajturit Fratit Predikues, veçanërisht i devotshëm ndaj Rruzaren së Shenjtë, Zotit dhe Nënës së Hyjit.

2. I parathëni Atë, që para se të arrinte, për devotshmëri hyjnore, ndaj hirit të jashtëzakonshëm të predikimit, prej shumë kohësh e kishte zakon të ofronte, me devotshmëri të zellshme të përditshme, Rruzaren e Shenjtë të Marisë, Zotit, për ndërmjetësimin e Avokates dhe Nënës së Hyjit.

Dhe, duke e liruar nga tundimet e djallit, të mishit dhe të botës, ose, duke e bërë imun nga ato, ai kalonte me Zotin një jetë të sigurt në Institutin e Thirrjes së tij.

Edhe pse i çliruar nga ato tundime, prapëseprapë, u torturua shumë rëndë nga prova të tjera të padurueshme dhe ngacmuese dhe nga luftëra shumë mizore dhe iu desh të mundohej.

3. Duke e lejuar Zoti, në fakt kështu (si vetëm Ai mund ta bënte të dilte jashtë tundimit: gjë që Kisha njih për eksperiencë dhe edhe sot vuan), ja që ai u tundua për shtatë vjet të tërë mizorisht nga djalli, duke e rrahur me goditje dhe kamxhik dhe kishte përfunduar tmerrësisht keq.

Ishin kaq mizore ato goditje, sa që ia hiqnin shumë shpesh jetën nga ai dhe do ta kishin shtyrë në dëshpërim, nëse e dashura Virgjëra e Zotit, e keqardhur, nuk do t'i kishte sjellë të munduarit, nganjëherë, ndihmë dhe zgjidhje.

4. Dhe akoma më shumë vuante për këtë: ishte shumë shpesh i shtyrë nga një forcë e fshehtë dhe nga tërbimi torturues i shpirtit të keq të dëshpërimit, të ishte dakord të sillte vdekje të dhunshme me duart e veta, ose të menjëhershme, duke shpërndarë frymën jetësore

dhe gjakun me një thikë, ose duke hequr dorë nga jeta me çfarëdo lloj tjetër vdekje.

Një herë, ndërsa ishte në një luftim dëshpërimi në shpirt në një Kishë të Urdhrit të tij të Shenjtë, Shenjtja Mari e shpëtoi, duke iu shfaqur papritur dhe duke shpërbërë tundimin.

5. Atëherë, në fakt, mjerisht, i tunduari kishte zgjatur dorën për të nxjerrë thikën dhe për t'u goditur; megjithëse nuk donte ta bënte, pasi kishte marrë në dorë thikën, përtheu krahun në fytin e vet me një goditje kaq të vendosur dhe të sigurt vdekjeje, që pa zvarritje dhe pa dyshim do të kishte goditur fytin, duke e prerë: dhe ja, i vjen në ndihmë Shpëtuesja e mëshirshme Maria dhe me gatishmëri të menjëhershme kapi krahun e tij, duke e ndaluar i dha një shuplakë dhe i tha: “Çfarë bën, o i mjerë? Nëse ti do të kishe kërkuar ndihmën time, siç ke bërë herët e tjera, nuk do të kishe rënë në këtë rrezik kaq të madh”.

Sapo tha këtë, u zhduk dhe i mjeri mbeti vetëm.

II. 1. Pak kohë më pas, ai u godit nga një sëmundje e rëndë dhe e pashërueshme e trupit, saqë të gjithë ata që e njihnin, mendonin sigurisht që ai shpejt do të kishte qenë bir i një vdekjeje të afërt.

2. Sapo doli nga Kisha, hyri në qelë, ku përsëri u rrethua nga çdo anë nga demonët, që e trazonin në vetëdije, duke rënduar sëmundjen e re.

Ndërsa shtrihej mjerisht i sëmurë, iu drejtua Virgjëres Mari me psherëtim të zjarrta, duke e lutur në këtë mënyrë: “Unë i mjeri, bir i vdekjes!

Mjerisht!

Unë i mjeri, çfarë do të bëj?

Realitetet qiellore i kam kundër: është i padepërtueshëm për mua Qielli.

Realitetet e skëterrës më infektojnë; realitetet tokësore më zhgënjejnë.

Nuk di çfarë të mendoj, çfarë të them, ku të drejtohem!

Shpresoja në Ndhimën tënde, o Maria ndihmëse për të qenë më i fortë e më i sigurt, ndërsa, oh i mjeri unë, ja, çfarë dhimbjeje, jam i shtypur nga një mallkim i tmerrshëm!

I mjeri!

Pse kam lindur?

Pse, i palumtur kam parë dritën?

Pse kam hyrë në këtë Urdhër Fetar dhe jam shuguruar?

Pse më ka takuar një shërbim kaq i gjatë dhe i vështirë i Thirrjes?

Unë pyes: ku është e vërteta e atyre fjalëve: “Zgjedha ime është e butë dhe ngarkesa ime e lehtë?”.

Ku është e vërteta e atyre fjalëve, se Zoti nuk na lejon ne të jemi të tunduar më shumë sesa mundemi?

Me të vërtetë, duke ruajtur nderimin e Zotit, por edhe duke e ofenduar: do të preferoja më mirë të mos ekzistoj, ose të jem një gur, që i kalon kështu ditët e jetës së tij”.

Kështu ai mbaroi së foluri, duke u përgjyruar si Jobi e Jeremia: dhe kërkonte, i pasigurt, nëse do të braktiste për gjithë jetën Shërbimin e Zotit, apo të vazhdonte Shërbimin e ndërmarrë.

III. Ndërsa pluskonte në vendim, ja papritur, shfaqet para tij Shenjtja e Shenjteve.

1. Në fakt, ndërsa ai debatonte mes gjendjeve të ndryshme shpirtërore dhe ishte i prirur, tani në njërin, tani në tjetrën, tani në tjetër gjë, gati në gjysmë të natës së stuhishme, në mes të orës dhjetë e njëmbëdhjetë, në qelën ku ai shtrihej, Drita e Zotit shkëlqente me një dritë verbuese të papritur dhe në të u shfaq e Lumja, Virgjëra Mari, që e përshëndeti butësisht.

2. Pas shumë bisedash, Virgjëra spërkati me Qumështin e saj të pastër plagët e tij të shumta vdekjeprurëse, të bëra nga demonët dhe menjëherë i shëroi plotësisht.

3. Në të njëjtën kohë, në Prandinë e Zotit Jezu Krisht dhe të shumë Shenjtërve që ishin përreth, ajo e martoi këtë shërbëtor të saj dhe i dha një Unazë të Virgjërisë së saj, të bërë nga Flokët e Virgjër të ndërthurur të vetë Shenjtes Mari.

Është e pashpjegueshme dhe e paçmueshme kjo Unazë Lavdie, me të cilën Shenjtja Mari e bëri Dhëndër dhe që Ajo e vendosi në gishtin e tij në mënyrë kaq të admiruar, pa patur mundësi ta shihte askush.

Ai, pastaj, ndjeu fort me këtë unazë ndihma të padyshimta kundër të gjithë tundimeve të djallit.

4. Në të njëjtën mënyrë, e Lumja Virgjëra Mari, Nëna e Hyjit bashkë me Unazën e vendosur në gisht i vari në qafë një Zinxhir të Flokëve të Virgjër të ndërthurur të Shenjtes Mari, të cilit iu ngjiten njëqind e pesëdhjetë Gurë të çmuar në grupe me nga pesëmbëdhjetë dhjetëshe, sipas numrit të Rruzares së saj.

5. Pasi kreu rregullisht këto gjëra, Shenjtja Mari i tha që kështu, shpirtërisht dhe në mënyrë të padukshme, Ajo do t'u kishte bërë atyre që do të recitonin me devotshmëri Rruzaren e saj të Shenjtë.

I njëjti numër i Gurëve të çmuar përmbahej edhe në Unazë, por Gurët ishin shumë të vegjël.

6. Pas këtyre gjërave, vetë Zoja e butë i dha një Puthje dhe i dha të pinte Qumështin e Gjinjve të saj të Virgjër.

Ai e piu me lakmi dhe i dukej sikur të kishte ujitur të gjithë gjymtyrët e tij dhe forcat dhe të ishte transportuar në Qiell.

Që atëherë, shumë shpesh Nëna e dashur i bënte dhuratë të vetë Hirit të Qumështit të saj.

IV. Rrëfej, pra, gjëra që janë të denja për t'u admiruar nga të gjithë njerëzit.

1. Mbretëresha e Qiellit dhe e tokës, pas Martesës, duke iu shfaqur shumë shpesh, jo vetëm rriti mrekullisht forcën e tij të dobët, por edhe e ringjalli, derisa ai të ngushëllonte vetë të devotshmit e tjerë me Rruzaren e Shenjtë të Nënës së Hyjit.

Një herë, Ajo i tha: “I dashur Dhëndër, që tani e tutje nuk duhet kurrë të më konsiderosh të ndarë nga ti, as ti nuk duhet kurrë të ndahesh në të besuar ndaj meje dhe nga hërbimi im: nga momenti që është kaq i madh Bashkimi mes meje e teje që, nesë përmes Martesës së shenjtë trupore të kishim qenë të martuar shumë herë, aq sa gra ekzistojnë në botë, prapëseprapë nuk do të kisha qenë kaq afër dhe e lidhur me ty, sikurse unë jam e lidhur me ty, përmes Martesës shpirtërore dhe kjo pa asnjë bashkim të mishit, që është e pavlerë dhe nga asgjë, por në Bashkimin shpirtëror, që është plotësisht hyjnor.

Në këtë Bashkim hyjnor çel Brezi virgjëror dhe Ngjizja qiellore e shpirtrave, që askush, ose me arsyen, ose me studimin nuk kupton mjaftueshëm, vetëm ai që e merr.

2. Eja, kurajo pra, o Dhëndër i dashur, duhet tani që sipas të drejtave martesore, të jenë të përbashkëta mes nesh të gjitha gjërat.

3. Të dish, pastaj, që Martesa trupore është një Sakrament i Shenjtë, pasi është figura dhe shenja e Martesës shpirtërore mes Krishtit dhe Kishës.

4. Pasi pra, u martove me mua, përmes Rruzares së Shenjtë, ashtu sikur edhe Hyji Atë më martoi me veten në Të falemi Mari të vetë Rruzares së Shenjtë, me qëllim që të lindë Biri i Tij; kështu edhe Unë Virgjër e pastër dhe e padhunuar, duke dashur kështu Zoti, jam

bashkuar në Martesë me ty, me qëllim që të lindë në botë Vepra e Birit tim, përmes Sakramenteve dhe Virtyteve.

5. Të mos i vijë në mendje askujt asgjë e papastër.

Në fakt, Brezi shpirtëror është më i pastër se dielli, më i pastër se yjet, duke qenë i mbyllur në Përqafimin e Trinisë së Shenjtë dhe Martesa shpirtërore konsumohet në vetë Trininë e Shenjtë, pasi në të janë të gjitha gjërat, nga ajo janë të gjitha gjërat dhe përmes saj janë të gjitha gjërat.

6. Tani pra, gëzohu dhe kënaqu, o Dhëndër, në fakt, shumë herë më ke bërë të gëzohem, sa herë më ke përshëndetur në Rruzaren time të Shenjtë.

E megjithatë, ndërsa Unë gëzoja, ti shpesh ishe i hidhëruar, ishe i munduar shumë rëndë, ishe i pikëlluar shumë thellë.

Po a e di pse?

Kisha vendosur të t'i jepja këto Ëmbëlsi, kështu për shumë vjet, lejoja hidhërimet.

Hajde, gëzohu tani.

Ja, nga Bollëku i Dhuratave të mia, pesëmbëdhjetë Stoli, siç janë pesëmbëdhjetë Zambakët e Rruzares sime të virgjër.

KAPITULLI V

Pesëmbëdhjetë Stolitë, e dhuruara nga Nusja, Maria e Shenjtë, Dhëndrit, të Lumit Alano.

I. ***Stolia e Parë:*** është Falja përfundimtare e mëkateve: “Kam fituar për ty, o Dhëndër, faljen e të gjitha mëkateve, pavarësisht sa të rënda ata janë: nuk do të vdesësh në faj të mëkatit, por, nëse do të bësh një gabim, në këtë botë do të dënohesh, pasi ti shumë shpesh më ke përshëndetur me “Ave (*Të falemi*)”, ajo që është vërtetë pa faj”.

I ofroi këtë Stoli, sepse ai kishte qenë për një kohë të gjatë mëkatar, dhe kishte jetuar në grackë në mëkate të shumta e të llojeve të ndryshme.

Dhe kjo dhuratë ishte edhe si shembull për të tjerët, që mëkatarët të besonin në të.

Kështu, pra Maria nuk ka zgjedhur një njeri pa faje, tamam si Krishti thirri të njohurën Madalena në Martesën shpirtërore, duke i dhënë besim pendimit.

Dhe vetë Madalena merrte pjesë në këtë Martesë shpirtërore, si nismëtare dhe promovuese për vajzën e saj Katerinën Martire, edhe ajo Nuse shpirtërore e Jezu Krishtit.

II. ***Stolia e dytë:*** Prania e Marisë: “Ja, meqë shumë shpesh më ofroje mua në Rruzaren e shenjtë, “*Mari*”, ajo që shkëlqen, prandaj ty të dhuroj Shkëlqim qiellor: që ti të kesh gjithmonë, në mua, një Dritë të ndezur gjithmonë dhe gjithmonë do të më kesh e do të më shikosh si Aleate dhe Ndhimëse.

Dhe kjo, në mënyrë akoma më të qartë dhe të vërtetë, që, nëse ti më shikoje me sy dhe më perceptoje me shqisat trupore”.

III. ***Stolia e tretë:*** Hiri që të fitosh gjërat e kërkuara: “Meqë më ke ofruar shumë shpesh mua në Rruzaren e shenjtë, “*Gratia (Hir)*”, për të cilin Hir Unë i pëlqeva Zotit dhe u gjeta e denjë para të gjithë botës, prandaj të dhuroj ty Hirin që të fitosh çdo gjë, çfarëdo lloj gjëje që, duke u lutur do të kërkosh në mënyrën e duhur dhe shpesh edhe gjëra më të mëdha sesa ti do të mund të dëshirosh”.

Dhe shpesh, ai e eksperimentoi atë gjë në realitetin e vërtetë!

IV. ***Stolia e katërt:*** Ndhima qiellore. “Meqë, shumë shpesh, ti më ke ofruar mua në Rruzaren e Shenjtë këtë Zambak “*Plena (plotë)*”, pasi

Unë jam e plotë në të gjitha Aftësitë e mia dhe edhe në Veprat e mia dhe Hirin, atëherë, ja, të jap ty që nga koka deri tek këmbët, brenda dhe jashtë, nuk ka në ty pjesë apo aftësi, që nuk mund të ndiejë Ndhimën qiellore, si në të gëzuarit, si në të trishtuarit, si në të vepruarit”.

Dhe ndodhi pikërisht kështu.

Ai ndiente, në fakt, shumë shpesh në të gjitha gjymtyrët një Dritë që futej dhe në mënyrë të pashpjegueshme e drejtonte që t’i përshtatej Vullnetit të së Bekuarës Trini.

V. *Stolia e pestë*: Prania e Zotit. “Meqë shumë shpesh më ke ofruar mua, Zambakun “*Dominus (Zoti)*”, që është vetë e Bekuara Trini, ja, për ty kam fituar që Zoti të jetë gjithmonë i pranishëm bashkë me ty”.

Që atëherë shikonte gjithmonë tek vetja Trininë e Bekuar, që e përfshinte tek vetja, kështu që ai nuk shikonte më veten e tij, por Trininë e Shenjtë.

Dhe, në Trininë e Shenjtë ai shikonte që ishin tre Persona të dallueshëm dhe kjo, sado që secili ishte i gjithi në tjetrin dhe të gjitha së bashku ishin ajo dhe çfarë shihej në njëren, shihej tërësisht edhe në tjetrën.

Ky Vizion, sidoqoftë nuk ishte i lidhur me imagjinatën, as me shqisat, por vinte nga Besimi, Drita e të cilit është më e madhërishme sesa është drita e çdo shkence të krijuar.

Sidoqoftë, ai ndiente ose shikonte sipas devotshmërisë dhe gatishmërisë së tij më të madhe apo më të vogël.

Nëse ndonjëherë, ai nuk ishte mbledhur në lutje, ose ishte i zënë me gjërat e kësaj bote, ose ishte i papunë, vizioni zhdukej për pak kohë: dhe pastaj, pak nga pak kthehej si më përpara, pas një devotshmërie dhe pendimi paraprak të tij.

VI. *Stolia e gjashtë*: Prania e Shenjtërve. “Meqë ti më ke ofruar mua në Rruzaren e Shenjtë shumë shpesh “*Tecum (Ty)*”, për faktin që isha Tabernakuli i Trinisë së Shenjtë, ja, Unë të jap ty, që ti të shohësh e të ndjesh brenda teje të gjithë Trupin Qiellor dhe bashkë edhe të gjithë botën, në mënyrë të qartë e dallueshme.

Dhe ndodhi kështu.

Ai shikonte brenda vetes Shenjtërit, Shenjtëreshat dhe Engjëjt, i njihte për Emër dhe u drejtohej atyre me devotshmëri të veçantë. Dhe, gjëja akoma më e jashtëzakonshme ishte që ai kishte ndjeshmërinë e

një drite që e mbushte me një gëzim të madh dhe ndonjëherë edhe me një pendim të gjallë.

VII. *Stolia e shtatë*: Mënyra e të shprehurit e Shenjtërve. “Meqë më ke ofruar mua në Rruzaren e Shenjtë “*Benedicta (E bekuar)*”, nga momenti që mënyra ime e të Folurit ishte e bekuar, ja, Unë të jap ty mënyrën time të të Folurit dhe të Shenjtërve që të kuptosh Gjuhën tonë”.

Dhe ndodhi pikërisht kështu: ai ndiente brenda vetes disa fjalë, ose të Atit, ose të Birit, ose të Shpirtit të Shenjtë, ose të Marisë, ose të Shenjtërve: dhe ai zë nuk ishte imagjinar, as edhe material, por i një lloji tjetër, i qartë dhe i dallueshëm, që mbushte mendjen; në natyrë nuk njoh një realitet të ngjashëm me të.

VIII. *Stolia e tetë*: Një kuptim i sigurt i të gjitha gjërave: “Pasi mua më ke ofruar shumë shpesh “*Tu (Ti)*”, që është fjala e familjaritetit, e besimit dhe e ndarjes me të tjerët, ja, që Unë të dhuroj ty Shkencën e Doktorëve për të mësuar, ekspozuar, mbështetur sëmundjet e popullit, Shkencë të fituar jo nëpërmjet zgjuarsisë njerëzore, por të dhënë nga Hiri im”.

Që atëherë, ai ishte i prirur dhe i përgatitur në çdo Shkencë hyjnore, morale dhe njerëzore: as nuk pati më nevojë për libra për të kërkuar.

Mund të zbulonte më shumë në një kohë të shkurtër, duke lutur Virgjëren Mari sesa duke qëndruar gjithë ditën në një bibliotekë të shkëlqyer.

Të njëjtit, Virgjëra e Lume i zbuloi parimet dhe sekretet e Shkencave, të cilat, nëse njerëzit do t’i njihnin, do t’i përbuznin Shkencat njerëzore për papërsosmërinë e tyre të madhe.

IX. *Stolia e nëntë*: Pafajësia nga gratë. “Meqë më ke ofruar mua në Rruzaren e Shenjtë, këtë Zambak: “*In Mulieribus* (mbi të gjitha gratë) ”, të nënkuptuar Shenjte: nuk është lavdërim, në fakt, të jesh e bekuar në mes të të këqijave: prandaj, ja, të jap ty këtë Hir: që gratë të mos të të dëmtojnë kurrë, as minimalisht.

Dhe jo vetëm: meqë më kë marrë për Nuse, të jap për më tepër praninë, ndihmën dhe asistencën e Shoqërueseve të mia, domethënë të të gjitha Shenjtëreshave.

Që atëherë ai shumë shpesh shihte Shenjten Anë me vajzën Shenjten Mari e Shenjten Madalenë, Shenjten Katerinë Virgjër e Martire dhe Shenjten Katerinë nga Siena, Shenjten Anjezë dhe shumë të tjera, jo pa devotshmëri të madhe dhe dashuri engjëjlore.

X. *Stolia e dhjetë.* Elokuenca: “Meqë shumë shpesh më ke ofruar mua në Rruzaren e Shenjtë, këtë Zambak: *Et Benedictus* (e bekuar), që është Fjala e Dijes: prandaj, ja, të dhuroj ty Bekimin, që në të folurën tënde dhe në diskutimin tënd ti të mund të shijosh Lavdinë qiellore dhe në të të shohësh Madhësitë e Zotit.

Atë që ti sheh në veten tënde, do ta shohësh plotësisht edhe në të folur”.

Dhe kështu ai shikonte dhe dëgjonte që Trinia e Shenjtë i shfaqej në Tërësinë e saj dhe në çdo Pjesë të saj, njësoj në Fuqi dhe njësoj në Përsosmëri.

Këtyre gjërave Virgjëra e Lume u shtoi: “Do të kesh këtë Hir: kur të lutesh apo të mësosh të tjerët, nëse do të presësh me besim dhe devotshmëri, ti do të dëgjosh Krishtin në ty, që do të të thotë gjërat që duhet të thuash; dhe do të më dëgjosh edhe mua, që do të të përgjigjem, si kur lutesh, si kur jep mësim, si kur lexon”.

Dhe ndodhi pikërisht kështu.

1. Në të folur, në fakt, ndiente shumë shpesh gëzime të pashpjegueshme, jo me shqisën e shijes, por në një mënyrë tjetër, që është e pamundur ta shprehësh.

Dhe kjo në mënyrë të veçantë ndodhte pas Marrjes së Eukaristisë së Shenjtë.

2. Një gjë e jashtëzakonshme: shpesh ai ndiente në mënyrë shumë të dukshme, sikur një Njeri i asimiluar dhe i shkrirë në të, që kishte kokën në kokën e tij dhe krahët në krahët e tij dhe kështu për të gjithë pjesët e tjera të trupit, sipas thënies së Shën Agostinit: “Ti nuk do të më ndryshosh Mua në ty, por ti do të ndryshosh në Mua”.

3. Dhe ky Njeri i asimiluar në të e ndiqte pikërisht në çdo lëvizje të tij, në të folur, në të ecur, etj., sipas thënies: “Nuk jeni ju që flisni, por Shpirti i Atit tuaj, që flet në ju”.

Kjo mënyrë të ndieri, sidoqoftë ishte e vështirë dhe e mundimshme për t’u realizuar, në mënyrë të veçantë kur atij i mungonte përkushtimi i madh në besim.

XI. *Stolia e njëmbëdhjetë.* Prania e Krishtit: “Meqë Më ke ofruar në Rruzaren e Shenjtë, këtë Zambak të Virgjërisë: *Fructus* (Fryti), që është Biri im, në të cilin banon çdo Fryt i Shpirtit të Shenjtë, që kërkon para së gjithash zotërimin e zemrës dhe të shpirtit.

Në Zembrën time, në fakt, më shumë se në Mishin tim, e krijoi: ia kam shenjtëruar këtë (Mishin tim) Zotit, dhe kam marrë në Zembrën time Zotin, që është veshur me Mishin tim.

Prandaj, ja, të dhuroj këtë Bekim në zembrën tënde: që ti në të mund të ndiesh dallueshëm Jetën e Birit tim, të tërën”.

Dhe ndodhi pikërisht kështu.

1. Në fakt, në zembrën e tij ndiente botën e Zotit tonë Jezu Krisht dhe i shihte Jetën, ose Mishërimin, Mundimin dhe Lavdinë.

Dhe, sipas Mistereve zemra e tij lëvizte tani në gëzim, tani në dhembshuri.

2. Në të njëjtën mënyrë në thellësi të zembrës ai pa një Dritë të mrekullueshme, nga e cila ishte i ngushëlluar të kryente çdo vepër të mirë, të duronte fatkeqësitë dhe të shtynte të këqijat e zemërimit, të përtacisë dhe të mundimeve të mbetura.

3. Nëse ndonjëherë kjo Dritë largohej nga ai, atëherë, menjëherë ai eksperimentonte se ishte i pazoti në çdo gjë.

Të dymbëdhjetën, të trembëdhjetën, të katërbëdhjetën dhe të pesëmbëdhjetën Stoli, Dhëndri nuk i ka shkruar.

Nuk njihet motivi: mbahet që ata ishin kaq sekrete dhe kaq të madhërishtme, sa ai gjykoi që nuk duhej t’ua manifestonte tokësorëve.

KAPITULLI VI

Si ta imagjinojmë të Lumen Virgjëren Mari në të lutur: Zbulim Marian ndaj të Lumit Alano.

I. Ndodhi, që e Lumja, Virgjëra Mari iu shfaq Dhëndrit të saj të ri, që pyeste: “Cila është mënyra më e mirë për të nderuar Nënë e Hyjit dhe Shenjtërit në Qiell?”

Atij, Nusja: “Dhëndri im, vendos para syve të mendjes tënde Imazhin tim dhe mbaje jo sipas Qenies sime të pastër njerëzore, ose sipas Natyrës, që është baza e të medituarit, por sipas një mënyre tjetër të të Qenit, që është katërpalëshe.

Dëgjo:

1. Qenia ime në Hir, duke qenë unë Tempulli i të gjitha Hireve të Hyjit, secila prej tyre e tejkalon pafundësisht vetë Hirin e Shenjtërve.

2. Qenia ime në Lavdi, për Krishtin tim që tejkalon Lavdinë e të gjithë Shenjtërve.

3. Qenia ime në Dimensionin e Zotit.

Sigurisht, sepse kështu në idenë për mua, Trinia e Shenjtë banonte përta i përket Natyrës së saj, në Esencë, Prani dhe Fuqi, kështu si në krijesa të tjera.

Por përta i përket Hirit, Trinia e Shenjtë banonte në Idenë time në një mënyrë tjetër: duke qenë Unë e emëruar Shpërndarëse e Fuqisë, të Hirit dhe të Lavdisë së Trinisë së Shenjtë.

4. Të qenit Qenia në vetevete, nga momenti që Unë jam Nëna e Birit të Hyjit.

II. Si pra, në Zotin banojnë idetë e të gjithëve edhe Ideja ime në mënyrë të ngjashme banonte në vetë Zotin.

Kjo ide, kështu siç është në Zotin, asgjë tjetër nuk është veçse ideja në realitetin e saj që është vetë Zoti, por në një mënyrë të dallueshme, sigurisht për aq sa mendja jonë mund të kuptojë Zotin.

Prandaj, nëse ti do të më shihje në Atdheun Qiellor, ti do të kundroje Qenien time sipas Natyrës njerëzore, të Hirit, të Lavdisë dhe të Trinisë në mua.

Në secilin prej këtyre realitetëve, e mëparshmja është e tejkaluar në mënyrë të paçmueshme nga e ardhshmja.

Si pasojë, Ideja e Marisë është njësoj e katërfishtë: natyrore, sepse është e mrekullueshme; e hirshme, sepse është tepër e bukur; e lavdishme, sepse është tepër hyjnore në Zotin.

Hyjnore pra, është Ideja, ose Trinia e Shenjtë e pranishme në mua e përshtatur Idesë.

Dhe kjo Mari është Zoja e të gjitha gjërave ekzistuese në tërë botën dhe nga të gjitha këto gjëra që në të janë të ruajtura dhe i udhëheq, përta i përket krahasimit me të gjitha krijesat, ajo është e para në përsosmëri, përta i përket Idesë që është në Zotin.

Dhe kjo është Maria, që të parën e mendoj, njoh dhe dua: dhe që dua të mendohet, njihet dhe duhet nga shërbëtorët e mi.

Ajo është në fakt, në mënyrë të veçantë, Nëna e Hyjit, Nëna e Fjalës së mishëruar, kur Ai ishte në mua me Qenien e tij.

Mua m'u soll Përshtetja Engjëllore e Të falemi Mari dhe Natyra ime njerëzore ka patur Bekimin për Idenë e Marisë Nëna e Hyjit, që ekzistonte në mua.

Dhe kjo Ideja për mua si Nëna e Hyjit është me vlerë shumë të madhe dhe duhet të meditohet e para, si edhe, që isha imazhi i Krishtit dhe i Shenjtërve.

Prandaj, o i dashur Dhëndri im, respekto me kujdes për përparimin e shpirtit tënd mënyrën e mëposhtme të mrekullueshme për të lutur të vetmin Birin tim Jezu Krishtin, për ta përçuar të paharrueshme për shekuj.

MËNYRË PËR T'U LUTUR

Meditim mbi Gjymtyrët e Krishtit dhe të Marisë, sipas mësimit të Nënës së Hyjit.

Në Pesëdhjetëshen e parë

“1. Përta i përket *Kokës*, medito maksimumin, sipas të cilit në të përmbahet Pushteti mbretëror që shpërndan, si meritat, ashtu edhe çmimet dhe që banon në Kokë të Trinisë së Shenjtë si shpërndarëse e saj.

2. Përta i përket *Syve*, medito shkëlqimin e të gjitha shkencave: dhe kjo, për meritat dhe çmimet hyjnore edhe ti do të gëzosh një shikim shumë të ndritshëm.

3. Përsa i përket *Nuhatjes*, medito aromën e të gjitha hireve: në mua, në fakt, është çdo Hir i jetës dhe i së vërtetës.

4. Përsa i përket *Gojës*, medito bollëkun e shumtë, butësinë, shijen e elokuencës të të gjitha Dhuratave të Zotit.

5. Përsa i përket *Fytit*, medito tingullin e ndryshimit të të folurit dhe të zërit, nga i cili Zoti dhe të gjithë Shenjtërit janë të kënaqur.

Në Pesëdhjetëshen e dytë

“1. Përsa i përket *Dëgjimit*, medito që zëri yt tingëllon gjithmonë në Veshët e mi dhe të të gjithë Shenjtërve, si harmonia e virtyteve dhe e karizmave.

2. Përsa i përket *Stomakut*, medito që është shpërndarësi i çdo butësie dhe dashurie.

3. Përsa i përket *Kraharorit*, medito që ata përmbajnë çdo ngushëllim dhe dashuri.

4. Përsa i përket *Krahut të majtë*, medito që në të është përmbledhur çdo bekim i hirit dhe i lavdisë natyrore.

5. Përsa i përket *Krahut të djathtë*, medito që në të janë përmbledhur llojet e pafundme të të gjitha gëzimeve.

Në Pesëdhjetëshen e tretë

“1. Përsa i përket *Barkut*, do të meditosh aftësinë e mrekullueshme të riprodhimit dhe çfarë nderimi të madh meriton amësia.

2. Përsa i përket *Femurit*, do të meditosh forcën e madhe.

3. Përsa i përket *Gjunjëve*, do të meditosh hirin e palodhur për të shpëtuar dhe liruar nga të këqijat.

4. Përsa i përket *Tibias*, do të meditosh mbi Vajin e luftimit që është pothuajse në të gjitha Sakramentet.

5. Përsa i përket *Këmbëve*, do të meditosh dhuratën e shkathtësisë, të stabilitetit, etj.

Dhe do të meditosh të njëjtat gjëra për Trupin e Lumë “.

IV. “Përsa i përket *Shpirtit*, pastaj, do të mund të meditosh dhe të lutesh bashkë, maksimalisht gjatë dhe në mënyrë të përshtatshme, duke fluturuar me intelektin, vullnetin, memorien, fuqinë e tërbuar dhe atë të kuptueshme; si edhe, me kuptimin e përbashkët, imagjinatën, fantazinë, aftësitë dalluese dhe kujtesën.

Kështu edhe duke fluturuar më të pesë fuqitë e pesë shqisave të brendshme.

Me secilën prej tyre do të nderosh realitetet shpirtërore, që janë pafundësisht më të mëdha, më të denja, më të vërteta, më të shenjta, më të pastra, etj. sesa gjërat e krijuara në këtë botë”.

V. Dhëndrit që pyeste: “Në çfarë mënyre do të mund të korrespondonin realitetet e krijuara ideve të vërteta dhe imazheve?”

Zoja iu përgjigj: “Realitetet e krijuara mund t’u korrespondojnë ideve dhe imazheve të vërteta për tre arsye.

1. Po e demonstroj me arsyetim.

Në fakt, sikurse Trinia e Shenjtë është gjithandej, në Esencë, Fuqi dhe Prani, kështu edhe në secilin imazh të krijuar, sidomos në idenë e Shenjtes Mari, e cila, që nga përjetësia u krijua si ide në Mendjen Hyjnore dhe Zotit iu premtua Nuse.

Dhe kështu, Trinia e Shenjtë është e pranishme në çdo realitet të krijuar, aq sa forma është në materie ose një vendndodhje është në një vend.

Në realitetet e krijuara, në fakt, është Qenia Hyjnore, në të cilën nuk mund të ketë pavërtetësi.

2. Ja një shembull i dukshëm.

Gjithmonë, Dhëndri i ri shihte në Nusën, Nënë e Hyjit dhe edhe në çdo Pjesë të saj të gjithë botën dhe botë të tjera të panumërta dhe i dukej që çfarëdo gjëje ishte në ndonjë gjë.

Ky është vizioni trupor.

Me shpirt, Dhëndrit i dukej sikur ishte futur me mendje dhe vullnet në mendjen e së Lumes Mari dhe që aty të gjitha pjesët e shpirtit të tij ndryshonin, kështu që nuk ishte më ai i mëparshmi, por shihte, ndiente, mundte çdo gjë, në vetë Shenjten Mari.

Këtu, çfarë Puthjeje mori, çfarë Qumështi të Gjinjve Hyjnorë piu Dhëndri, vetëm atij, që iu zbulua, e di.

Askush tjetër nuk e di, vetëm ai që ka marrë këtë Vizion.

VI. Kështu, në të njëjtën mënyrë, atë që shihte përmes Nënës së Hyjit, ai shikonte në Imazhin e Krishtit dhe njësoj në Imazhin e Shenjtërve.

Dhe shihte sesi Shenjtërit nuk donin të nderoheshin dhe imagjinoheshin me mendjet tona njerëzore, vetëm sipas natyrës së thjeshtë njerëzore, që ata konsiderojnë asgjë.

Sidoqoftë durojnë të nderohen kështu sipas njerëzimit dhe e bëjnë për vullnet të Trinisë së Shenjtë.

Mbretëresha e Qiellit shtoi:

VII. "Respekto, pra, gradën e tyre dhe ndryshimin", tha Nusja.

"Duhet të marrin adhurim dhe nderim, Trinia e Shenjtë, Krishti, Unë dhe Shenjtërit në dy mënyra të ndryshme.

1. Para së gjithash, Trinia e Shenjtë duhet të adhurohet për Mrekullinë e saj.

2. Menjëherë më pas, me kultin e nderimit Krishti më ngriti në pafundësi: Unë, atëherë, qëndroj para të gjithë Shenjtërve të tjerë, pa asnjë krahasim.

Për të parën, për Trininë e Shenjtë është Adhurimi. Për të dytët Mua dhe Shenjtërit është Nderimi.

Pra, Trinia e Shenjtë, përse i përket Idesë së Marisë ka dashur që Ajo të jetë Nusja e të gjithë të Lumëve dhe e Krishtit: siç edhe Krishti është Dhëndri i të gjithë atyre që shpëtohen".

Dhe, në të njëjtën mënyrë, Dhëndri i ri shpesh kishte biseda tamam familjare me Krishtin dhe me Marinë.

KAPITULLI VII

Zbulime të shkurtra të bëra nga Nëna e Hyjit të Lumit Alano.

1. Trinia e Shenjtë pëlqen pafundësisht, nga ana e njerëzve, Lavdërimin me Psalter: si me Psalterin e Davidit, në secilin Psalm të të cilit është në mënyrë të nënkuptuar i gjithë Ati dhe Të falemi; si me vetë Rruzaren e Shenjtë, që është Psalteri i Krishtit dhe i Marisë.

Prandaj, lavdëroni Zotin dhe Zojën në Rruzaren e Shenjtë.

2. Që Rruzarja e Shenjtë i pëlqente pastaj shumë Zotit, ia zbuloi Nëna e Hyjit, dikur, të nderuarit Beda, Shën Domenikut, Shenjtes Katerinë nga Siena, dhe së fundmi, Dhëndrit të saj të ri, që tashmë prej shumë kohësh luste Rruzaren e Shenjtë.

3. Dhe ai, kështu në kor recitonte Psalmet, sikur imagjinonte Krishtin, që qëndronte në të djathtën e Altarit dhe Marinë e Shenjtë, në të majtën e Altarit, drejt të cilëve ngrinte me kujdes alternimin e vargjeve të Psalmeve.

Edhe Shën Domeniku i recitonte Psalmet kështu.

4. Ndërsa, gjatë Rruzares së Shenjtë, Dhëndri i ri ishte posaçërisht i përqëndruar në një hare të mrekullueshme, së bashku me një gëzim të patregueshëm.

Në këto momente, ndodhte, ndonjëherë, që Nuses së Lume, Virgjërës Mari, t'i pëlqente që t'i bënte shumë Zbulime të shkurtra.

Dhe ata janë këtu në vazhdim dhe Fjalët janë të Nënës së Hyjit.

I. "Maria e Shenjtë, menjëherë do të fitojë çfarëdo gjëje do t'i ketë kërkuar Zotit: çfarëdo gjëje, sado e madhe, sado herë dhe sado e madhe të mund të jetë ajo në kundërshti me kërkesën".

II. "Kështu ka urdhëruar Zoti që askujt nuk do t'i jepet mëshira, vetëm për ndërmjetësinë e plotë të Shenjtes Mari".

III. "Bota që prej kohësh do të ishte e humbur nëse e Lumja Mari me ndihmën e saj nuk do ta kishte mbështetur".

IV. "Në këtë pikë Zoja do shumë shpëtimin e çdo mëkatari, saqë, nëse Zoti do t'ia lejonte, do të ishte gati të vuante çdo ditë dhimbjet e botës dhe të ferrit (përveç mëkatit) për ndreqjen e gjithkujt. Prandaj, askush të mos përbuzë mëkatarët, që vlejné shumë për Nënë e Hyjit".

V. "Më i vogli akt i mëshirës i ofruar së Lumes Mari edhe një Të falemi Mari e vetme vlen një mijë herë më shumë sesa devotshmëria e ofruar Shenjtërve të tjerë (duke bërë një krahasim mes Shenjtërve dhe Asaj), aq sa Qielli është më i madh se çfarëdo ylli".

VI. "Brenda Saj ka më shumë mëshirë sesa në të gjithë Shenjtërit".

VII. "Në Besëlidhjen e re nuk ka pasur asnjë Shenjt, që nuk i ka kushtuar veprën e tij më të madhe Lavdërimit të Nënës së Hyjit.

Kështu, Shën Domeniku, Shën Françesku, Shën Vinçensi, Shën Toma, Shën Bernardi, etj., jetuan me shumë devotshmëri ndaj Saj në praktikën e Rruzares së Shenjtë".

VIII. "Ata që do të më kenë shërbyer vazhdimisht Mua në Rruzaren e Shenjtë, do të marrin ndonjë hir të veçantë.

Kështu Shën Domeniku, Shën Françesku, etj., kanë merituar të bëhen themelues të Urdhërave të Shenjtë, siç meritoi Shën Domeniku të quhet Bir i Zotit, Vëlla i Krishtit, Bir e Dhëndër i Marisë".

IX. "Zoti Ynë Jezu Krishti, pas marrjes së Eukaristisë së Shenjtë dhe konsumimit të Specieve Eukaristike, vazhdon të qëndrojë në atë që e ka marrë, deri kur ai të qëndrojë në Hir.

Dhe përkundrazi, Prania Eukaristike është më mirë në një shpirt të pastër sesa në Speciet Eukaristike, pasi qëllimi dhe shkak i të qenit të Tij në Speciet e Shenjta është të qëndrojë në shpirt.

Dhe Prania Eukaristike në një shpirt është më e madhe dhe më e mirë sesa Prania Eukaristike në Speciet e Shenjta, po aq sa një shpirt është i tillë në krahasim me Speciet e thjeshta.

Por, sidoqoftë, në një farë mënyre Jezusi gjendet në Eukaristi dhe në një mënyrë të ndryshme gjendet në shpirt.

Dhëndri i ri, pas Kungimit, në mënyrë të përceptueshme dhe shpirtërore ndiente Krishtin brenda vetes, si Shenjtja Katerinë nga Siena dhe shumë Shenjtër të tjerë".

X. "Avokatja jonë na do ne, më shumë sesa dikush mund të dojë një tjetër".

XI. "Vetëm një Të falemi Mari e thënë është më e çmuar se çfarëdo gjëje poshtë Qiellit, është më e çmuar se çfarëdo dhurate e përkohshme e trupit, e shpirtit, e jetës, etj.".

XII. "Kulti i dhënë Shenjtërve është si argjend, i dhënë Mua është si ar, i dhënë Krishtit është si Gurët e çmuar, i dhënë Trinisë së Shenjtë është si yjet".

XIII. "Si në botë dielli mundet më shumë se të gjitha yjet, kështu Unë ndihmoj shërbëtorët e mi të vegjël më shumë se Shenjtërit".

XIV. "Shërbimet e bëra ndaj Shenjtërve janë pothuajse asgjë, nëse nuk do të këndelleshin pas Meritave dhe Dritës së Krishtit, nga Meritat e mia dhe nga Drita ime".

XV. "Ruzarianët e mi të vërtetë do të vdesin vetëm pasi të kenë marrë Sakramentet; as nuk do të humbin përdorimin e fjalës ose të arsyes para se t'i marrin".

XVI. "Shërbimi kushtuar Mua u sjell gëzim të gjithë Shenjtërve".

XVII. "Emrat e Jezusit e të Marisë janë dy Furra të Dashurisë, nga të cilat janë djegur e torturuar demonët; nga ato janë pastruar mendjet e të devotshmëve; është përflakur devotshmëria; është bërë i dëlirë mishi".

XVIII. "Si për ardhjen në botë të Birit të Hyjit dhe për Ndreqjen e botës, Zoti zgjodhi Të falemi Mari, kështu ata që kanë zell të madh për të lindur dhe ndryshuar shpirtërisht të tjerët duhet të më përshëndesin përmes Të falemi".

XIX. "Si Zoti, përmes Meje, si për një Udhë, arriti tek njerëzit me Krishtin, kështu është e nevojshme që edhe ata të arrijnë përmes Meje, Virtytet dhe Hiret".

XX. "Të dish se Hyji Atë më ka marrë si Nuse, Biri si Nënë, Shpirti i Shenjtë si Mike, Trinia e Shenjtë si Shpërndarëse, dhe kështu dua të nderohem thellë".

XXI. "Ruzarianët e mi të vërtetë do të tejkalojnë shumë në lavdi: ata janë vendosur bashkë në Qiell në Hierarkinë e parë, e thënë Epifania".

XXII. "Në trupat e lavdishëm të Shenjtërve gjendet Bashkësia e Shenjtërve: si shpirtërisht, si në fytyrë, si në trup, secili është si tjetri; secili si Dhëndër ose Nuse është i lidhur shpirtërisht me Mua në gëzimin e Dashurisë".

XXIII. "Çdo ditë liroj disa nga Purgatori".

XXIV. "Nëse njerëzit do të meditonin dhe kundronin Vizionin lumturues, do të arrinin në një kohë të shkurtër në majat e Dashurisë së Besimit, të Shpresës dhe të Frikës së Zotit".

XXV. "O Dhëndri im, dua që ti të kundrosh Krishtin, gjithçka në ty, Koka e Tij në kokën tënde, Këmba e Tij në këmbën tënde dhe kështu për të gjitha Pjesët e Trupit: nga momenti që nuk arrij të shoh Atë në ty, atëherë do të të fus në shpirt këto meditime dhe ti do të tejkalosh të gjitha fatkeqësitë".

XXVI. "Mesha është Kujtimi e Mundimit të Birit Tim dhe Ai po aq herë do të donte akoma të vuante, aq sa janë ata që dëgjojnë Meshën, nëse do të mundej: kompenson sidoqoftë, me Meritën e Tij të pafundme të Kryqit".

XXVII. "E Lumja Mari, të gjitha herët që sheh Dhëndrin e ri të vishet me Krishtin, gëzohet në të thirrurin ëmbëlsisht dhe butësisht me emrin e Dhëndrit dhe ai, atëherë, ndien një mirësi shpirtërore të mrekullueshme në pjesët e trupit e tij".

XXVIII. "Ata që kremtojnë Meshë duhet të jenë me kaq Dashuri të madhe, sa të duan të kryqëzohen për ata, për të cilët ofrojnë Fliun Eukaristik".

XXIX. "Shumë shpesh, shërbëtorëve të mi u jap Hirin që të rijetojnë Misteret e Ngjizjes dhe të Lindjes së Krishtit: dhe përqafoj Atë dhe ata".

XXX. "Është gjesti më i devotshëm i përkushtimit të ngrihemi tek Zoti mendërisht, përmes Artikujve të fesë, si për një Shkallë; dhe të imagjinosh ata një nga një, sikur realiteti domethënës të ishte me të vërtetë i pranishëm".

XXXI. "Është shpirtërore martesë mes Engjëjve dhe njerëzve: prandaj i madh për ta duhet të jetë nderimi, janë në fakt Rojtarët e secilit: dhe unë jam Rojtarja Universale e të gjithëve dhe Sytë e Mi, sikur Sytë e Zotit, janë mbi të mirët dhe mbi të këqijtë".

XXXII. "Zot dhe Dhëndër shumë i dashur dhe shumë i pranishëm i të gjithë të devotshmëve dhe i secilit. Martesa, pastaj, ndodh, duke vlerësuar veten asgjë dhe mbi të gjithë gjithmonë Zotin; dhe duke e dorëzuar të gjithë vetveten tek Zoti, me qëllim që të jetë Zoti që të mendojë, të dojë, të veprojë, të vuajë, të mundet dhe kështu për të gjitha gjërat e tjera".

XXXIII. "O Dhëndër i ri, ti ishe një mëkatar i madh: Unë jam lutur për ty me dëshirën për të përballuar për ty, nëse do të kishte qenë e mundur, të gjitha mundimet për të të shpëtuar. Sepse mëkatarët që kthehen, janë Lavdia Ime".

KAPITULLI VIII

Vizion i të Lumit Alano mbi të Lumen Virgjëren Mari të Ngjitur në Qiell.

I. Rruzarja e Shenjtë e Marisë kundërshton të gjitha dredhitë dhe mëkatet e djallit, të mishit dhe të botës, pasi përmes Të falemi Mari, Fjala e Zotit erdhi në botë dhe u bë Njeri.

Në lidhje me këtë Shën Jeronimi thoshte: “Me të drejtë Maria është Mbretëresha e të gjithëve, sepse, duke lindur Fjalën e Zotit ka rilindur të gjitha gjërat e botës”.

Gjë që shpallet në Antifonën e Ngjitjes.

Dhëndri i ri i Marisë, në të njëjtën Festë të së Lumes Virgjëres Mari, Ngjitur në Qiell, pasi mori Sakramentin Qiellor, për një çast shkoi në Qiell, dhe kundroi Ngjitjen e mrekullueshme të Virgjëres Mari, ashtu siç ishte kryer atëherë, kur Ajo, në Jeruzalem, në mes të Apostujve që e rrethonin si një kurorë, ra në Gjumë.

1. Dhëndri i ri shikoi Shpirtin e Marisë së Shenjtë shtatë herë më të shndritshme se dielli që shpërthente nga Tempulli i Trupit të Saj, dhe hidhej në krahët e të Birit, Dhëndrit Jezu Krisht, në praninë e Kishës Triumfuese, dhe, përreth gjithë Korin e Engjëjve, të caktuar në Mbrojtje të njerëzve.

Sapo Maria arriti në Portat e Qiellit, u dëgjua Zëri i Jezusit: “Ngrini Portat Kryesore, dhe ngrini Portat e Përrjetshme; dhe do të hyjnë Mbreti dhe Mbretëresha e Lavdisë” (Ps. 23); në të njëjtën kohë hynte “Zoti i fortë dhe i pushtetshëm në betejë” (Ps. 24,8), bashkë me Nusën, që i mbështetej Dhëndrit të Saj.

2. Aty shpërthyen Gazmendet e Qiellit dhe në të njëjtën kohë, Radhët Qiellore u takuan, dhe pasi përkulën gjunjë, në harmoni melodioze të shumë tingujve, e brohorisnin me Të falemi Mari, mes një triumfi të papërshkrueshëm, nderimi të thellë, hareje dhe madhështie.

Asnjëra nga Krijesat Qiellore nuk shihej pa një Psalter-Rruzare muzikore, dhe asgjë tjetër nuk tingëllonte, përveçse Të falemi Mari, në një butësi të një melodie të veçantë e të mrekullueshme.

3. Në mes të gjërave të tjera, ja:

FORMA E PSALTERIT – RRUZARE

II. Psalteri - Rruzare ishte i krahasueshëm me një instrument muzikor shumë të madh, që vetëm, përmbante njëqind e pesëdhjetë Psalterë-Rruzare të tjerë, secili prej të cilëve ishte i përbërë, njësoj, nga njëqind e pesëdhjetë tuba; dhe akoma, në secilin tub, në mënyrë të admirueshme, tingëllonin njëqind e pesëdhjetë melodi, në një harmoni kaq të madhe, saqë, asgjë nuk kishte mbi atë muzikë.

Aty, i binte Muzikanti Shën Mikel, përreth të cilit qëndronin njëqind e pesëdhjetë koncertistë; pranë tyre, qëndronte Engjëlli që i shërbente Krishtit, kur ishte pelegrin në botë.

Dukej se ajo harmoni do të mund të zgjonte edhe të vdekurit.

Dhëndri i ri që dëgjonte melodi të tilla, ndihej i rrëmbyer nga Dashuria e magjishme e Krishtit dhe e Marisë.

4. Koret, pastaj, alturnoheshin në këtë mënyrë: pasi këndonin mbi atë Psalter-Rruzare të lavdishëm: “Ave Maria, Gratia Plena, Dominus Tecum (Të falemi Mari, Hirëplotë, Zoti me Ty)”, përgjigjej e tërë Trupa Qiellore: “Benedicta Tu in mulieribus, et Benedictus Fructus Ventris Tui Iesus Christus (E Bekuar je mbi të gjitha gratë dhe i Bekuar është Fryti i Barkut Tënd Jezu Krishti)”.

Të këtij (Emri: “Jezu Krishti”) ndodhte vetëm një përsëritje, dhe rifillonte menjëherë një tjetër Të falemi Mari me variacione melodish, dhe kështu vazhdimisht të tjerat Të falemi Mari: ai nuk ngopej kurrë me të njëjtat fjalë të kënduara, dhe me domethënien e tyre.

Dukej që në këtë Psalter-Rruzare të ishte derdhur Dija e pafundme e Zotit.

5. Dhëndri i ri, pastaj, dëgjoi Udhëheqësin e tij, që i thoshte: “Me këtë Lavdërim (të Të falemi Mari), shpallet që e gjithë bota është shëlbuer dhe Mbreti i Qiellit është mishëruar dhe janë ndrequr shkatërrimet e Engjëjve.

Për këtë arsye Shpirtrat Engjëllorë do t’i këndojnë në pafundësi, këtë Këngë të re Zotit”.

Duke iu afruar, pastaj, Shenjtes Mari, të gjithë Shpirtrat Qiellorë të Radhëve të ndryshme, në secilën prej tyre nuk ishin më shumë se njëqind e pesëdhjetë, secili Shpirt Engjëllor i paraqitej Asaj me Psalter-Rruzaren e vet.

6. Meqë Dhëndri i ri ishte shumë i mrekulluar, një nga të pranishmit i tha: “Për çfarë habitesh?

Ky numër njëqind e pesëdhjetë është i shenjtë dhe gjendet në përmasat e Arkës së Noes, në Tabernakulin e Moisiut, në Tempullin e Solomonit: dhe ky numër i mistershëm është për t’u shumëfishuar shpesh me numrat e ndryshëm, shumëfisha të dhjetës; kështu edhe njëqind e pesëdhjeta është në një Vizion të Ezekielit, edhe përmasa e Tempullit të ri.

Me Psalmet e Davidit, numri njëqind e pesëdhjetë u bë për përdorim të zakonshëm në Kishë: secili prej Psalmeve profetizonte mbi Krishtin dhe Nënë e Krishtit.

Psalteri i Ruzares, në fakt, është Psalteri i vërtetë dhe i gjallë i Trinisë së Shenjtë, për të gjithë Kishën, në Ecje dhe Triumfuese.

Kështu në Psalterin e Ruzares ngrihen lutjet e Ruzarianëve, me të njëjtin numër, njëqind e pesëdhjetë, me të cilin ngazëllesh Krijesat Qiellore dhe nderohet Zoti.

Vetë Zoti ka dashur kështu që ti, këtu, të shihje dhe të dëgjoje gjëra kaq të mëdha, me qëllim që ti t’u predikosh të gjithëve që këto njëqind e pesëdhjetë lutje janë të çmuara për Zotin.

III. Kështu do të predikosh: “Momenti kritik i botës kërkon Ruzaren për shkak të të këqijave që na ndjekin.

Kushdo që do të marrë Ruzaren në dorë, do të gjeje në të forcë dhe mbështetje: kush do ta përçmojë, do të përmbysset nga të këqijat e ardhshme.

Një shkatërrim i mjerë qëndron mbi botën: për atë vetëm Ruzarja e Shenjtë Engjëllore, si dikur rifitoi botën, edhe tani mund të përkujdeset”.

Dhëndri i ri dëgjoji këto gjëra, dhe, duke kthyer rastësisht sytë drejt botës poshtë tij, shikoi tre gjëra të tmerrshme që binin mbi të.

1. Nga Veriu dalloi një humnerë të një thellësie të madhe, nga e cila ngrihej tym i errët i përzier me zjarr, që sillte shkatërrim në botë.

Dhe u dëgjua një zë si i një shqiponje, që fluturonte dhe bërtiste: “Mjerë, mjerë mishi dhe gjaku, në zjarrin e të cilëve bota e përflakur digjet e gjitha”.

2. Në një rajon tjetër, Dhëndri i ri dalloi që një përgatitje e tmerrshme për luftë afrohej dhe shpërtheu në botë me masakër të pamasë mes stuhish, bubullimash e vetëtimash të papritura, që trondisnin botën e tërë.

Dhe, mes këtyre ngjarjeve, një zë gruaje bërtiste në ajër: “Mjerë, mjerë, mjerë bota për shkak të të këqijave”.

Dhe një zë tjetër ulërinte: “Meqë nuk ka mëshirë në botë, mos i kërko më Mirësi Qiellit: erdhi, në fakt, Fundi, erdhi Fundi”.

3. Në një rajon tjetër, Dhëndri i ri dalloi turma të panumërta demonësh, që me dy fshikullimet e mëparshme bënë të rrëzohej pothuajse e gjithë botë në humnerën e frikshme të ferrit prej 150 furrash, me çdo lloj torturash të pafundme.

O sa zhurmë, o sa tmerr vinte nga atje!

Dhëndri i ri dëgjonte që ata tre fshikullime ishin për shkak të tre të këqijave të botës, epshi, kopracia dhe krenaria, dhe, kundër tyre kishte fuqi Rruzarja e Shenjtë.

IV. Ndërkohë Mbreti Jezus, pasi kishte bërë të ngjitej Mbretëresha e Qiellit mbi Koret e Engjëjve, foli kështu: “Nëna Ime, Nuse e Virgjër dhe Mbretëreshë është momenti të të paraqes tek Trinia e Shenjtë, për Meritat e Tua, për të ardhurit në ndihmë botës.

Ata që arrijnë këtu nga toka, pasi menjëherë votohen në Trininë e Shenjtë, i ofrojnë dhuratat e tyre të meritave vetë Trinisë së Shenjtë.

Do të jem Unë Shoqëruesi Yt: do të marrësh në zotërim, në fakt, Mbretëritë e Qiellit”.

Kështa tha dhe pasi foli, ja, menjëherë Dhëndri i ri shikoi para tij një Vizion të ri:

VIZIONI I PSALTERIT TË RRUZARES

U shfaqën pesëmbëdhjetë Mbretëresha të madhërishtme, mbi gratë e vdekshme: dhe secila prej tyre kishte përreth Shoqërueset e veta.

1. Pesë Mbretëreshat e para, bashkë me pesëdhjetë Vajzat e tyre, sillnin përpara Marisë së Shenjtë, po aq Trëndafila të një bukurie të mrekullueshme: shihej e shkruar me Shkronja të Arta, mbi të parin e tyre: “Ave”, mbi të dytin: “*Maria*”, mbi të tretin: “*Gratia*”, mbi të katërtin: “*Plena*”, mbi të pestin: “*Dominus*”.

2. Pesë Mbretëreshat e dyta, së bashku me pesëdhjetë Vajzat e dyta, sillnin pesë Gurë të çmuar të një vlere shumë të madhe: mbi të parin prej tyre shihej e gdhendur “*Tecum*”, mbi të dytin: “*Benedicta*”, mbi të tretin: “*Tu*”, mbi të katërtin: “*In mulieribus*”, mbi të pestin: “*Et Benedictus*”.

3. Pesë të fundit, bashkë me pesëdhjetë Vajzat e tjera, sillnin para Nënës së Hyjit pesë Yje: mbi të parin e tyre ishte: "Fructus", mbi të dytin: "Ventricis", mbi të tretin: "Tur", mbi të katërtin: "Iesus", mbi të pestin: "Christus".

Atëherë, Biri i Saj i tha Nënës: "Nënë e ëmbël, Nuse e shtrenjtë; tre janë Perandoritë Kryesore të Qiellit dhe të tria janë vetëm një Perandori: Perandoria e Atit, Perandoria e Birit dhe Perandoria e Shpirtit të Shenjtë; dhe secilës prej tyre i përkasin pesë Mbretëri.

Është e drejtë që Ti të jesh Mbretëresha e Qiellit, jo vetëm si Aleate dhe Mike, siç janë të gjithë Shenjtërit, por edhe që Ti të jesh Zoja e Perandorisë.

Kurajo, ja për Ty:

E PARA: PERANDORIA E ATIT.

V. Nga ato, pesë janë Mbretëritë që formojnë Perandorinë e Atit: 1. Atësia; 2. Bashkimi; 3. Fuqia; 4. Përjetësia; 5. Krijimi.

Këto Mbretëri veç e veç dhe së bashku ngjallnin terror, adhurim dhe magjepsje.

Aty, atëherë, Shenjtja Nëna e Virgjër, përgjëruese, i tha me përulësi Atit, Perandorit të Plotfuqishëm: "Të falemi Atë, Qenia e Qenieve.

Ja për Mua dhe për të gjithë Rruzarianët e mi, ofroj këtë Trëndafil, që më është dhuruar më parë nga Hiri Yt".

Në atë kohë, Maria e Shenjtë, nga dora e Mbretëreshës së parë mori Trëndafilin, e zbukuruar me mbishkrimin "Ave", dhe ia dhuroi Atit për Mbretërinë Perandorake të Atësisë.

Sapo mori Trëndafilin, Ati tha: "Ky Trëndafil është i denjë dhe i lavdishëm!

Për shkak të kësaj, Ti do të jesh në përjetësi Mbretëresha e Mbretërisë së Atit, si Nënë e vetme e të gjitha Qenieve.

Meqë përmes Të falemi Ti ke lindur Birin Tim, Krijuesin e të gjitha gjërave".

Dhëndrit të ri i dukej se i gjithë Trupi Qiellor shënonte në një Libër këtë Dhuratë të Marisë, që Ajo bëri në favor të Rruzarianëve të Saj.

II. Pasi iu prezantua Mbretit dhe Mbretërisë së Bashkimit, Maria, duke ofruar Trëndafilin *Maria* tha: "Të falemi o Mbret i të Gjallëve, ja Trëndafili i Bashkimit të pafundëm, nga i cili burojnë të gjitha gjërat; Unë, Maria ta ofroj për Mua dhe për Rruzarianët e mi, sikur Ti di dhe do".

Pasi e mori, Mbreti tha: “Ti do të jesh Mbretëresha e bekuar në Mbretërinë e Bashkimit Tim. Dua që Njësitë e Qenieve, të gjitha dhe veç e veç, të jenë nën Pushtetin Tënd”.

III. Maria e Shenjtë iu prezantua Mbretit të Mbretërisë së Fuqisë, duke ofruar Trëndafilin me të shkruarën: *Gratia*, dhe tha: “Të falem o Mbret dashamirës: ja këtë dhuratë për Mua dhe për shërbëtorët e mi Rruzarianë. Shpresoj që të jetë e pëlqyeshme dhe e pranueshme”.

Asaj, Mbreti iu përgjigj: “Më pëlqen dhe e pranoj dhuratën, dhe e mirëpres. Qofsh Ti Mbretëresha e Pushtetit tim: dhe çdo fuqi në Qiell dhe në tokë t’u nënshtroftë. Pasi Ti ke lindur Fuqinë e Atit, Birin që është Hiri i botës”.

IV. Maria e Shenjtë, pasi u fut, tek Mbreti dhe në Mbretërinë e Përjetësisë, thoshte duke u lutur: “Merre këtë Trëndafil *Plena* për Mua dhe shërbëtorët e Mi Rruzarianë”.

Dhe Asaj Mbreti: “Ti Nëna e Përjetësisë së Plotë, si shpërblim të Meritës Tënde, merr o Mbretëreshë këtë Mbretëri të Përjetësisë”.

V. Maria e Shenjtë i ofroi në të njëjtën mënyrë Trëndafilin *Dominus* Mbretit dhe Mbretërisë së Krijimit.

Vetë Mbreti i premtoi Mbretërinë e Krijimit Mbretëreshës, pasi Ajo kishte lindur Birin krijues.

Pas kësaj, sa të mëdha ishin të gjitha gëzimet?

E DYTA: PERANDORIA E BIRIT

Të kësaj Perandorie, pesë janë Mbretëritë e Gëzimeve, në pajtim me Privilegjet e Birit: 1. Birëria; 2. Fjala; 3. Dija; 4. Shëlbimi; 5. Provania.

Virgjëra Mari, që i duhej t’i prezantohej Mbretit dhe secilës prej këtyre Mbretërive, ndiqte me përlulje Udhëheqësin.

I. Prandaj, pasi foli si zakonisht, Ajo i ofroi Mbretit të Birërisë, për Vete dhe për Rruzarianët e Saj, Gurin e çmuar *Tecum*, për Mbretërinë e Bijve të Zotit.

II. Në të njëjtën mënyrë Ajo i dhuroi Mbretit, Gurin e çmuar *Benedicta*, për Mbretërinë e Fjalës së Mishëruar; dhe Mbretëresha mori këtë Mbretëri të Fjalës së Mishëruar.

III. Për Mbretërinë e Dijes, Ajo i dhuroi Mbretit, Gurin e çmuar *Tu* dhe u bë Mbretëresha e Mbretërisë së Dijes.

IV. Për Mbretërinë e Shëlbimit, Ajo i dhuroi Mbretit Gurin e çmuar: *In Mulieribus* dhe u bë Mbretëresha e Mbretërisë së Shëlbimit.

V. Për Mbretërinë e Provanisë, Ajo i dhuroi Mbretit Gurin e çmuar: *Et Benedictus* dhe mori Mbretërinë e Provanisë.

Këtu, përsëri, tingëlluan Gëzimet e reja të Shpirtrave Qiellorë dhe Lavdet e mrekullueshme.

E TRETA: PERANDORIA E SHPIRTIT TË SHENJTË

Kësaj Perandorie i përkasin njësoj pesë Mbretëri, si Privilegj i Shpirtit të Shenjtë: 1. Shpirti Shenjtërues; 2. Dhuratat; 3. Misioni; 4. Mirësia; 5. Ruajtja.

I. Mbretit të Shpirtit të Shenjtë Maria e Shenjtë i dhuroi Yllin *Fructus*.

Dhe Asaj, Mbreti: “Mike e Shtrenjtë, merr nën zotërim Mbretërinë e të gjithë Shpirtrave Qiellorë: mbi Ata, u bëftë Vullneti Yt. Pasi Ti doje të Ngjizje Frytin nga Shpirti i Shenjtë”.

II. Asaj që dhuroi Yllin *Ventris* për Mbretërinë e Dhuratave, Mbreti i tha: “Qofsh Mbretëreshë e Dhuratave të Zotit; dhe askujt nuk do t’i jepet asnjë dhuratë natyrore, morale, hiri dhe lavdie, nëse nuk është përmes Teje, Bashkëpunëtore dhe Ndërmjetëse”.

III. Asaj që dhuroi Yllin *Tui* për Mbretërinë e Misionit, Mbreti i tha: “Ashtu siç i janë dhuruar botës të gjitha të Mirat, përmes Barkut Tënd të bekuar: kështu, me Misionin e Birit të bërë në Ty, ka filluar Misioni Kryesor i Përparimit Tim, thënë: Proçesion i Shpirtit të Shenjtë. Prandaj, Ti do të jesh Mbretëresha e të gjitha Misioneve dhe Proçesioneve të Shpirtit të Shenjtë në botë dhe asnjë ndryshim nuk do të ndodhë pa Pëlqimin Tënd.

IV. Asaj që dhuroi Yllin Jezus për Mbretërinë e Mirësisë, Mbreti i tha: “Ti do të jesh Mbretëresha e Mirësisë. Dhe Unë askujt nuk do t’i jap asnjë Mirësi pa Ndërmjetësimin Tënd”.

V. Asaj që ofroi Yllin: *Christus*, për Mbretërinë e Ruajtjes, Mbreti i tha: “Pa Ty, asgjë si në rendin e natyrës, ashtu edhe të hirit, nuk dua që të ruhet. Ti, në fakt, o Mbretëresha Konservuese, ke lindur Shpëtimtarin e botës”.

Pas kësaj, përsëri Gëzime të pamasa.

JA TANI KONKLZIONI

VI. Në fund, Shenjta Mari i ofroi Vetën e Saj Trinisë së Shenjtë, për Vete dhe për shërbëtorët e saj Rruzarianë.

Dhe asaj Zoti: “Kam dhe dua që Dhuratat e bëra Ty të mbesin të vlefshme në përjetësi. Ti do të jesh Depoja sublime e Trinisë së Shenjtë. Unë Trinia e Shenjtë, kështu, do të jem e gjitha në Ty, dhe Ti do të jesh transportuar plotësisht në Mua, jo për Ngjitjen, por për Lavdinë e veçantë. Kurrë, nuk do t’i mohoj asgjë Vullnetit tënd”.

Dhe shtoi: “Meqë Ti u ke lidhur ato pesëmbëdhjetë Dhuratat e mia Dhjetë Urdhërimeve të Mia dhe Dhjetë Virtyteve të Mia Kryesore, kundër dhjetë veseve të botës dhe dhjetë kategorive të natyrës njerëzore për t’u ndrequr: dua që në Qiell dhe në tokë, me këtë Numër njëqind e pesëdhjetë Ti të lavdërohesh në Rruzaren e Shenjtë”.

Në fund, Nusja Shenjta Mari, duke iu drejtuar Dhëndrit të ri, tha: “Prediko gjërat që ke parë dhe ke dëgjuar.

Mos ki asnjë frikë: Unë jam me ty; do të të ndihmoj ty dhe të gjithë Rruzarianët e mi.

Unë do të dënoj ata që do të të kundërshtojnë ty: do të shkatërrohen; siç ke eksperimentuar dhe më parë tashmë, që shumë kanë vdekur nga një vdekje e keqe.

Por tani ki vëmendjen.

KAPITULLI IX

Pjesa e dytë e Vizionit.

Konflikti për Mbretërinë, mes Mëshirës dhe Drejtësisë, etj.

SHËNIM.

E Lumja Virgjëra Mari, rreth fundit të Vizionit, kështu do t'i kujtojë të Lumit Alano: “Në Qiell ka paqe absolute, asnjë mosmarrëveshje, asnjë ndryshim i Zotit: por botëkuptimit njerëzor kështu i prezantohet përmbysja e epokave: revolta mes Ligjit dhe Ungjillit, mes Zemërimit të Zotit dhe Hirit”.

I. Rruzarja e Shenjtë e Marisë është Çelësi dhe Vazoja e Mëshirës.

Pikërisht si vazoja e ujit e Rebekës, Rruzarja e Shenjtë u heq etjen udhëtarëve, nga Burimi i Nënës së Mëshirës (Zan. 24).

Kjo është përmbajtja e pjesës së dytë të Vizionit dhe na mëson të largojmë të këqijat, dhe më parë akoma, të kërkojmë të Mirat, përmes Rruzares së Shenjtë.

Atë Vizion të qetë, të patur nga Dhëndri i ri, e ndoqi një tjetër shumë i tmerrshëm, por në fund shumë i mëshirshëm.

Ja Vizioni i ri.

VIZIONI I DYTË I PSALTERIT-RRUZARE.

Maria ishte tashmë vënë Perandoreshë e tre Perandorive të Përhjetshme në Qiell dhe Mbretëresha e pesëmbëdhjetë Mbretërive, dhe po themelonte me lumturi Perandorinë e saj të Mëshirës.

Kur ja, nga ana e kundërt, tre Perandori të tjera, tre herë më të mëdha, të njeriut dhe botës së rënë, në botën e rrëmbyer Zotit; me trazira të mëdha afroheshin, dhe dukeshin sikur lindnin kundër Mbretërisë së re të Mëshirës së Zotit dhe Nënës së Hyjit.

Kështu iu duk Dhëndrit të ri që gjërat ndodhën.

Zoti i indinjuar për rënien e Paraardhësve (Adamit dhe Evës), pasi e la mënjanë Mëshirën, filloi të mbajë krijesat me Shkopin e hekurt të Fuqisë, Drejtësisë dhe të së Vërtetës së tij.

Në momentin e favorshëm, Zoti u pajtua me njerëzit, duke mirëpritur Sakrificën e Birit dhe liroi në botë frerët e Perandorisë së Mëshirës; por, për të themeluar këtë Perandori të re të trefishtë të Mëshirës ishte e nevojshme që të shtypej Perandoria e vjetër e trefishtë e rrëmbyer Zotit.

Prandaj tre Mbretëreshat e kësaj Perandoreshe, Fuqia, Drejtësia dhe e Vërteta, të mbledhura thanë: “Sovrania Mëshira udhëheq e vetme çdo gjë? Nëse dorëzohemi, do të vdesim.

Nëse do të shkatërrohet Ligji do të pushojë Fuqia dhe Drejtësia e Zotit mbi të këqijtë, si edhe Vendimi i së Vërtetës për mallkimin e të këqijve.

Duam, pra ta luftojmë”?

Ky propozim u pëlqeu të gjithëve.

Një skenar i mrekullueshëm iu shfaq në mënyrë shumë të qartë Dhëndrit të ri, sikur t’i shihte këto gjëra me sytë e trupit!

U prezantua, atëherë, para syve të Dhëndrit të ri një skenar i pabesueshëm:

I. FUQIA E PERANDORISË SË ATIT

II. Kjo Perandoreshë lëvizte me një sasi të madhe dhe e para përparonte në betejë.

E ndiqnin pesë Mbretëreshat e pabesa: 1. Mallkimi; 2. Padituria; 3. Ashpërsia; 4. Privimi ; 5. Skllavëria.

I ndiqnin të çrregullta dhe me një zhurmë të madhe turma të panumërta, të ngjashme me to në pamje.

Dhe në fund u ndalën aty.

Ishte pra në atë vend, bashkë me Fuqinë, edhe Mbretëresha e Marisë, Mëshira.

Mbretëresha e Mëshirës, duke besuar në Grupet e Mëshirës, domethënë Virtytet dhe në Meritat e Krishtit, të Marisë së Shenjtë dhe të Shenjtërve, që uleshin mbi Kuaj të bardhë, pasi i kishin dërguar kot turmës kundërshtuese, Flamurë të pajtimit, erdhi, pa e iku: bëri të burgosur Fuqinë e rreptë të Atit, bashkë me Mbretëreshat e saj dhe të gjithë ushtritë e tyre.

Ishin të gjitha të një madhësie kolosale dhe të një qëndrese deri atëherë të pathyeshme.

Atyre që i kishin duart e lidhura pas shpine Mbretëresha Mari u tha kështu: “Mbretëresha të fuqishme, është e drejtë që Vullneti i Zotit të përmbushet që Dija të arrijë Përsosmërinë e saj, që Mirësia të ruhet.

Nga momenti që, pra, i pëlqeu Zotit të më quajë, për Hir të posaçëm, Mua, Perandoreshë e padenjë e Mëshirës, ishte shumë e nevojshme që Perandoria ime të mbrohej nga Unë me të gjitha forcat.

Ju, prej më shumë se katër mijë vitesh, shtyni me kërcënim nga bota Mëshirën, e mbledhur vetëm në Qiell.

Tani (siç iu duk e drejtë Zotit), Unë, Mbretëresha e fuqishme, e juaja dhe e të gjithëve, për Autoritet të Trinisë së Shenjtë, ju shpërndaj dhe ju deklaroj të lira.

Në të njëjtën kohë, ju emëroj Mbretëresha të Mëshirës dhe akoma më shumë ju kthej Mbretëritë.

I. Prandaj, ti Mallkim, largohu: hyr ti, Bekimi im në Mbretërinë e “Ave” që është pa “Faj!”.

II. Padituri, tepër gjatë ke rënduar në botë, largohu: hyr ti, Ndriçim, këtu në Mbretërinë e “*Maria*”.

III. Dhe ti Ashpërsi, shumë e ashpër, ik tutje: hyr ti, Hir i mirë, në Mbretërinë e quajtur “*Gratia*”.

IV. Ah, Privim kolosal, që deri tani ke asgjësuar të gjitha gjërat e mira, ik larg: hyr ti, Plotësi derisa të mjaftojë dhe mbretëro në Mbretërinë “*Plena*”.

V. Skllavëri mizore, pse torturon? Zhduku: hyr ti, Liri e bijve të Hyjit, dhe mbretëro në Mbretërinë e “*Dominus*”.

Dëgjoni tani: O Rruzarianët e mi që i shërbeni Krishtit dhe Mua, largoni Mbretëreshat e Fuqisë, bëni të hyjnë Mbretëreshat e Mëshirës dhe mbretëroni mbi Mbretëreshat e nderuara të Mëshirës: dëgjoni, merrni të drejtat tuaja.

Dua që Rruzarianët e mi në jetë, në vdekje dhe pas vdekjes të kenë Bekimin, Ndriçimin, Hirin, Plotësinë dhe Lirinë; dhe të mbretërojnë të paprekur dhe të sigurt nga Mallkimi, Verbëria, Ashpërsia, Varfëria dhe Skllavëria: “Pasi ata më binden mua, në Mbretëritë e Fuqisë së Atit, tani të quajtura të Mëshirës; *Ave, Maria, Gratia, Plena, Dominus*”.

II. DREJTËSIA E PERANDORISË SË BIRIT.

III. Kjo Perandoreshë (Drejtësia), sapo mësoi mbi burgosjen e Motrës (Fuqisë), nxitoi tek armët dhe thirri pesë Mbretëreshat e saj aleate.

Nxituan të pamëshirshmet, bashkë me radhët e të Këqijave të pamëshirshme: 1. Endja; 2. Çnderimi; 3. Ashpërsia; 4. Rreptësia; 5. Fati i keq.

Ata u mblodhën bashkë dhe mbanin simbolet armike të luftës kundër Mbretëreshës së mëshirshme të Nënës së Hyjit.

Ndodhi sulmi dhe mbizotëroi vlera e guximshme e Mbretëreshës së Mëshirës Maria, u fitua Drejtësia dhe u kapën Ushtritë e saj.

Me kokën e plagosur, me duart dhe këmbët e lidhura, Drejtësia i tha kështu Mbretëreshës Mëshirë të Marisë së Shenjtë: “Ke plagosur zemrën time, Motra ime: në fakt, shigjetat e tua majëmprehta dhe me karbonë përflakës hyjnë dhe përhapen”.

Asaj, e mëshirshme Mari iu përgjigj: “Shumë gjatë dhe shumë ashpër ke dominuar mbi bijtë e Adamit!

Po stabilizoj fundin, të urdhëroj.

E dua, kështu në fakt, i pëlqeu Dijes Hyjnore të Birit: prandaj, dëshiroj që të mbretërojë Mëshira.

Tani e tutje, Mbizotërueset e tua mizore të sillen në këtë mënyrë:

I. Dhe, ti, Endacake, pusho së larguari poshtë Qiellit, të mjerët e vdekshëm të mërguar dhe refugjatë në tokat e shtegtimit dhe në Limbo.

Largohu: afrohu Mbretëresha ime Mikpritëse dhe merr Mbretërinë “*Tecum*”.

II. Çnderim i turpshëm dhe kundërshtar i emrit të njeriut: Ik! Hyr, ti Famë e mirë dhe merr Mbretërinë : “*Benedicta*”.

III. Ashpërsi, deri tani ke goditur mizorisht: Largohu nga Mbretëria: për një kohë të gjatë ke refuzuar dhe ke ndaluar Ndërmjetësin.

Ti, Ndërmjetëse merr Mbretërinë “*Tu*”.

IV. Rreptësi, ik, shko, mbretëro ti o Mëshirë në Mbretërinë “*in Mulieribus*”.

V. Fat i keq, ik: afrohu, o Fat i mirë, në Mbretërinë “*Et Benedictus*”.

Dhe Maria shtoi: Dëgjoni të gjithë ju, Dekretin tim.

Dua që Rruzarianët të kenë tek Unë Magazinieren e Trinisë së Shenjtë, përmes: 1. Mikpritjes; 2. Famës së mirë përpara Zotit; 3. Ndërmjetësimit tim, të Birit dhe të Shenjtërve; 4. Dhembshurisë; 5.

Fatit të mirë; dhe të jenë të lirë nga të gjitha gjërat e kundërta atyre, sepse më binden mua në Mbretëritë e mia: *Tecum, Benedicta, Tu, in Mulieribus, et Benedictus*".

III. E VËRTETA E PERANDOSRISË SË SHPIRTIT TË SHENJTË

IV. E Vërteta, pasi njohu këto gjëra u hodh në betejë, bashkë me pesë Aleatet dhe Mbretëritë e tyre: përgatiti çdo gjë, sajoi plane të reja, u shtoi plane të reja atyre të vjetërve.

U fut me forcë dhe luftoi kundër Mëshirës së Shenjtes Mari, por me ndihmën e Shpirtit të Shenjtë, u fitua nga Mbretëresha Mëshirë dhe e kapur bashkë me të sajët u dërgua në Gjykatën e Trinisë së Shenjtë.

Aty, Maria tha kështu nga lart: "Ajo është ajo që deri tani i ka privuar nga e Vërteta bijtë e babait tonë Adam dhe i ka mbajtur të lidhur në hijen e zyrtë: tërhiquni tani dhe braktis Perandorinë.

Largohuni edhe ju, Mbretëreshat e saj: 1. Pafrytshmëria; 2. Steriliteti; 3. Mjerimi; 4. Burgimi; 5. Vdekja e keqe.

Tërhiquni nga këto Mbretëritë tona, të quajtura: *Fructus, Ventris, Tui, Iesus, Christus*.

Dhe në vend të tyre hyni ju, Mbretëresha të begatshme të Shpirtit të Shenjtë: 1. Frytshmëri; 2. Pjellori; 3. Bollëk; 4. Liri; 5. Shëndet dhe Jetë e lumtur.

Dua që Rruzarianët e mi të përfitojnë nga këto gjëra dhe të jenë imunë ndaj gjërave të kundërta me to".

PËRMBYLLJA

V. Trinia e Shenjtë, e pranishme në një konflikt kaq të madh, e lutur nga Fuqia, nga Drejtësia dhe nga e Vërteta që ishin të burgosura, u përgjigj: "Bija të shtrenjta, Bija ime Paqja qoftë albiter mes jush. Dëgjojeni!"

Ishte atje Paqja e bukur dhe tha: "T'i jepet secilës çfarë është e saj dhe çfarë i përket dhe të bëhet Paqe mes Radhëve tuaja.

O tre herë Trini e Shenjtë, Unë vendos një sentencë të dyfishtë.

E para është: Maria ka zgjedhur për Vete pjesën më të mirë në pesëmbëdhjetë Mbretëritë, që është Mëshira.

Prandaj, gjithkush në Rruzaren e Shenjtë të Krishtit e të Marisë, do t'i shërbejë besnikërisht atyre në pesëmbëdhjetë Mbretëritë, ata nuk

duhet t'u nënshtrohen Perandorisë së Mbretëreshave të tjera, tashmë të mundura: por do të gëzojnë të lumtur në Mbretërinë ekskluzive të Marisë”.

I Plotfuqishmi pohoi dhe bëri që kjo të aprovohej, dhe gjithë Trupi Qiellor duartrokiti.

Pastaj, përsëri, me zë të tmerrshëm, Paqja shpalli pjesën e dytë të sentencës për të burgosurit.

Përsa u takon atyre, Fuqia, Drejtësia dhe e Vërteta të ushtrojnë zotërimin e tyre: por të vendosin zgjedhën e ashpër mbi ata që në Mbretëritë e Mëshirës refuzojnë të jenë të nënshtuar ndaj flamurit të Rruzares së Shenjtë të Krishtit e të Marisë; dhe ky refuzim do të jetë ose për përçmim e krenari, ose për neglizhencë të përtacisë, ose për ndonjë mëkat tjetër të tyrin”.

Këtyre gjërave Trinia e Shenjtë u shtoi: “U bëftë kështu dhe kështu le të jetë në përjetësi”.

Kori i Engjëjve së bashku shpalli: “Kështu u bëftë, kështu le të jetë. Amen, Amen”.

E Vërteta duke buzëqeshur shtoi:

VI. Sigurisht o tre herë e Lumja Mari, Perandoreshë e denjë, Mbretëria jote do të jetë shumë e vogël, e jona shumë e madhe.

Sepse një pjesë shumë e vogël do të përkulet nën flamurin e të luturit, të të mbajturit dhe të përhapjes së Rruzares së Shenjtë.

E ngushtë është, në fakt, rruga që të çon në Qiell dhe pak do të hyjnë nëpërmjet saj.

Pjesa më e madhe ankohet, është e skllavëruar, pastrohet nën zgjedhën tonë dhe ky pastrim është i pandërprerë”.

NJOFTIM

Në fund, duke u drejtuar drejt Dhëndrit të saj të ri, Shenjtja e madhe e paralajmëroi kështu: “Ki kujdes e mos beso se në Qiell bëhen luftëra dhe mbillen mosmarrëveshje.

Ki kujdes të mos besosh këtë.

Këtu Paqja është e pafund.

Si mësim për ty dhe për njerëzit i shikove realisht këto gjëra, siç ndodhi kalimi nga Zemërimi i Zotit tek Hiri, që t'u shpallësh njerëzve atë që ke marrë mbi Rruzaren e Shenjtë”.

Tha dhe në të njëjtën kohë i dha një Puthje, dhe i dha të pijë Qumështin e saj të Virgjër, si konfirmim të Vërtetësisë së Vizionit.

Dhe pasi u ushqye, u tejmbush me një gëzim kaq të madh, sa i dukej të ishte i neveritur nga të gjitha gjërat njerëzore dhe tokësore. Kështu Dhëndri i ri, i kthyer drejt gjërave njerëzore dhe njerëzimit të tij, kuptoi pra se ai Vizion ishte në përshtatje me atë që Kisha këndon në Ngjitjen: “Sot Maria ngjitet në Qiell, gëzohuni: pasi me Krishtin mbretëron në përjetësi”.

KAPITULLI X

Vlerat e çmuara të të Të falemi Mari, të zbuluara nga Jezusi Dhëndrit të ri të Marisë.

Dhëndri i ri i Marisë, i padenjë për këtë Hir, shikoi dhe dëgjoji sipas kësaj që ndjek, që Jezusi i tha Marisë: Nënë e ëmbël Nuse, më pëlqen shumë që Ti të lavdërohesh në Të falemi Mari.

Për këtë, më pëlqen t'i zbuloj Dhëndrit tënd të ri, lavdet e Dinjitetit tënd, të përmbajtura në Të falemi Mari.

Jezusi, duke iu drejtuar Dhëndrit të ri të Marisë tha: “Biri im, të jam shfaqur në Vizion për të të thënë se çfarë, pa e ditur, i ofron Nënës së Hyjit, kur i thua me shumë devotshmëri, Të falemi Mari”.

Dhëndri iu përgjigj: “O Dashuri dhe Gëzim i zemrave, i ëmbli Jezus: për Hirin tënd maksimal dhe Dhembshurinë, me të cilën Ti ke denjuar të më bësh vizitë mua, të padenjtit mëkatar, të falenderoj jo aq sa do të duhej, por siç mundem: të lutem, atëherë, në mënyrë shumë të përulur: më mëso gjërat që nuk njoh”.

Dhe Jezusi tha: “Biri im, dëgjo përmes madhësive të ngjashme të botës, se cilat vlera të çmuara zotëron Nëna e Hyjit.

SHTATËDHJETË E DY VLERAT E ÇMUARA TË TË FALEMI MARI

RRUZARJA E PARË

Pesëdhjetëshja e parë

1. ”Të falemi Mari është *Parajsa*, në të cilën të rinjtë Adam dhe Eva, Krishti e Maria, janë vendosur për rilindjen e njerëzve (Shën Bernardi).

2. Të falemi Mari është *Qielli* i shndritshëm i Yjeve të Virtyteve, të Hireve, të Shkencave dhe të Meritave (Shën Agostini).

3. Të falemi Mari është *Dielli* që stolis botën, nga i cili ajo është udhëhequr, është ndriçuar dhe ngrohur nga rrezet e dëlirësisë (Shën Anselmi).

4. Të falemi Mari është *Burimi i Jetës në Kishë*, në të cilin lahen mëkatarët, shërohen të sëmurët, shuajnë etjen të eturit, ujiten kopshtet e shkencave (Shën Agostini).

5. Të falemi Mari është *Pema e Jetës*, që ringjall të vdekurit, shëron të sëmurët, ruan të gjallët (Shën Jeronimi)”.

Pesëdhjetëshja e dytë

6. “Të falemi Mari është *Pema e Njohjes të së Mirës dhe të së Keqes*, shijimi i së cilës më mëson të bëj të Mirën dhe t’i shmangem së Keqes (Shën Anselmi).

7. Të falemi Mari është *Kopshti i pëlqimit*, me Lule e virtyte, nga të cilat është e mundur të realizohet balsami për shpëtimin e të gjallëve dhe pomada për të vdekurit (Shën Anselmi).

8. Të falemi Mari është *Miniera e Metaleve* për të pasuruar dhe mbrojtur të mitë, dhe për të larguar armiqtë (Shën Alberti i Madh).

9. Të falemi Mari është *Miniera e Gurëve të çmuar*, domethënë e Virtyteve për të kurorëzuar shpirtrat (Shën Agostini).

10. Të falemi Mari është *Ylli i detit*, mes dallgëve të botës dhe errësirave të mëkateve, nga i cili jemi udhëhequr e ndriçuar deri kur të hyjmë në Port (Shën Bernardi).

Pesëdhjetëshja e tretë

11. Të falemi Mari është *Kurora e Lavdisë*, e bërë me Gurët e Meritave dhe nga Ari i Dashurisë, nga i cili Nëna Ime Kurorëzohet, aq herë sa përshëndetet (Shën Agostini).

12. Të falemi Mari është *Veshja mbretërore* e Marisë, me të cilën janë mbuluar mëkatarët dhe janë stolisur të drejtët (Shën Bernardi).

13. Të falemi Mari është *Kështjella qiellore*, jo me gurë, e Trinisë së Shenjtë (Shën Bernardi).

14. Të falemi Mari është *Pemëtorja e pëlqimit*, me Fryte të Hirit dhe të Virtyteve: në të pushon Pëllumbi i Shpirtit të Shenjtë, ushqehet zogu i hireve, mediton bilbili i ngushëllimit shpirtëror dhe nuhatet aroma e famës së mirë dhe e virtyteve (Shën Bernardi).

15. Të falemi Mari është *Qyteti i ndërtuar me Gurët e çmuar dhe me Arin e Kishës në ecje* (Shën Bernardi)”.

RRUZARJA E DYTË

Pesëdhjetëshja e parë

16. "Të falemi Mari është *Tempulli i Solomonit*, në të cilin i janë ofruar Zotit Viktima, Betime, Sakramente, fshihen mëkatet, largohen mundimet, fitohen Ndihamat e Shenjtërve, dëgjohen Meloditë e të Lumëve, është mishëruar Biri i Hyjit (Shën Agostini).

17. Të falemi Mari është *Vreshta e Engadit*, që i ka ofruar botës Balsamin, me të cilin janë shëruar të sëmurët, janë ndriçuar të verbrit, e përdorin të gjallët dhe lyhen të vdekurit (Shën Agostini).

18. Të falemi Mari është *Shkalla dhe Ylli i Jakobit*, me të cilën ngjitesh dhe shkon në Qiell (Shën Jeronimi).

19. Të falemi Mari është *Arka e Aleancës*, në të cilën janë Pllakat e Ligjeve të Dijes së Zotit dhe Mana e Ngushëllimit (Shën Bernardi).

20. Të falemi Mari është *Arka e Noes*, me të cilën bota u lirua nga rrebeshi i mëkateve dhe u mbrojti nga përmbytja e vuajtjeve (Shën Anselmi)".

Pesëdhjetëshja e dytë

21. "Të falemi Mari është, *Ylberi i Mëshirës* që i dhuron faljen krenarisë, kopracisë, haresë rinore mendjelehtë, ndryshueshmërisë, etj. (Shën Agostini).

22. Të falemi Mari është *Mali i Zotit*, mbi të cilin ndahesh nga gjërat tokësore, rilind zemra, i shpëton zjarrit të Sodomës (Shën Jeronimi).

23. Të falemi Mari është *Fusha e farave të Virtyteve* (Shën Bazili).

24. Të falemi Mari është *Organoja* për të lehtësuar Qiellin; Cetra e gëzimit për të ngritur Kishën; Melodia për të larguar mëkatet (Shën Ambrozi, Shën Beda).

25. Të falemi Mari është *Pylli i lutjes së vetmuar*, ku instinktët janë nën zgjedhën e pendimit dhe me hap të shpejtë i shmangen botës" (Shën Xhovani Damasceno)".

Pesëdhjetëshja e tretë

26. "Të falemi Mari është *Livadhi i pëlqimit*, në të cilin kullosin Tufat e Krishtit (Shën Anselmi).

27. Të falemi Mari është *Lumi i Butësisë dhe i Pjellorisë*, nga i cili ushqehet dhe ujitet Toka e Kishës (Shën Bazili).

28. Të falemi Mari është *Deti i Pasurive*, pa stuhi, përmes të cilit shkohet me siguri në Lavdi (Shën Alberti i Madh).

29. Të falemi Mari është *Shtëpia, Hoteli dhe Magazina e Trinisë së Shenjtë* (Shën Ricardo i Shën Vittore).

30. Të falemi Mari është *Peshorja e veprave njerëzore*” (Shën Xhovanni Damasceno)”.

RRUZARJA E TRETË

Pesëdhjetëshja e parë

31. Të falemi Mari është *Biblioteka e shkencave* hyjnore dhe njerëzore (Shën Ambrozi).

32. Të falemi Mari është *Dhoma e Thesareve të Zotit*, nga e cila të Mirat e Qiellit, të Krishtit, etj., na shpërndahen ne nevojtarëve (Shën Xhovani Damasceno).

33. Të falemi Mari është *Kantieri* i botës së shëlbuar (Shën Agostini).

34. Të falemi Mari është *Lugina*, në të cilën gjejmë përulësinë (Aimone).

35. Të falemi Mari është *Hambari i Mëshirës*, nga i cili ushqehen shpirtrat”.

Pesëdhjetëshja e dytë

36. “Të falemi Mari është *Altari* i Zotit të gjallë, Pushimi ynë (Origjeni).

37. Të falemi Mari është *Parfumi* me aromë të këndshme, bashkë me të cilin ofrojmë veprat tona me aromë të butë (Shën Beda).

38. Të falemi Mari është *Libri i Jetës së të Drejtëve* (Shën Xhovani Damasceno).

39. Të falemi Mari është *Rruga e Qiellit*, nëpër të cilën arrihet në Atdheun e në Shpërblimin (Shën Anselmi).

40. Të falemi Mari është *Mburoja*, me të cilën shuhet shigjetat e zjarra të të ligjve; fitohen fatkeqësitë (Shën Bernardi)”.

Pesëdhjetëshja e tretë

41. “Të falemi Mari është *Harku dhe Shigjeta* për të shpërndarë armiqtë, derisa të arrihet në Triumfin e Perandorit (Shën Bazili).

42. Të falemi Mari është *Këmisha e Dëlirësisë, Velloja e Ndershmërisë, Rripi i Dinjitetit, Unaza e Martesës Qiellore.*

43. Të falemi Mari është *Kurora e Luleve* për të kurorëzuar të Lumët (Shën Agostini).

44. Të falemi Mari është *Porta e Qiellit* për të shpëtuar shpirtrat (Shën Alberti i Madh).

45. Të falemi Mari është *Furra*, nga e cila del jashtë Buka e Engjëjve, Ushqimi që jep i Jetën botës (Shën Bernardi)”.

RRUZARJA E KATËRT *Pesëdhjetëshja e parë*

46. “Të falemi Mari është *Muri dhe Gardhi* i rrethuar i qytetit, kundër armiqve (Shën Anselmi).

47. Të falemi Mari është *Reja e mbushur me ujë*, nga e cila bota ujitet derisa të lulëzojë dhe të japë fryte (Shën Agostini).

48. Të falemi Mari është *Magazina e Karizmave* për të shëruar nga të këqijat (Shën Bernardi).

49. Të falemi Mari është *Pasqyra e Pastërtisë*, në të cilën sodisim Realitetet e Qiellit (Shën Anselmi)

50. Të falemi Mari është *Boða* që ka shëlbuar botën e dukshme”.

Pesëdhjetëshja e dytë

51. “Të falemi Mari është *Vazoja e Fuqisë së Atit, të Dijes së Birit, të Mirësisë së Shpirtit të Shenjtë* (Shën Bernardi).

52. Të falemi Mari është *Qyteti serafik* i të Lumëve (Shën Agostini).

53. Të falemi Mari është *Froni i froneve të Drejtësisë së Shenjtërve*, pranë të cilit ka ardhur Paqja; Të falemi Mari është edhe Sundimi i sundimeve (Shën Bazili)

54. Të falemi Mari është *Fuqia e autoritetit* kundër fuqisë së errësirës (Shën Pier Damiani)

55. Të falemi Mari është *Lejekalimi i principatave*, me të cilin përcillemi në Qiell (Blesense)”.

Pesëdhjetëshja e tretë

56. “Të falemi Mari është *Provania maksimale*, përmes së cilës gëzohen shumë të mira (Shën Alberty i Madh)

57. Të falemi Mari është *Himni i parë i engjëjve* për të lartësuar Njerëzimin e Krishtit kundër krenarisë së Luciferit (Shën Bernardi).

58. Të falemi Mari është *Shpresa e parë e patriarkëve* për t’iu afruar Mishërimit (Shën Agostini).

59. Të falemi Mari është *Mbretëresha e profetëve*: shkakut të së cilës i janë drejtuar të gjitha Profecitë (Shën Jeronimi).

60. Të falemi Mari është *Feja e apostujve*, përmes së cilës u bënë gjëra të mrekullueshme (Shën Ambrozi)”.

RRUZARJA E PESTË

Pesëdhjetëshja e parë

61. “Të falemi Mari është *Fortesa e martirëve*, me të cilën ata fituan mbi të gjitha torturat (Shën Alberty i Madh).

62. Të falemi Mari është *Shkenca e doktorëve*, me të cilën ata bënë dallimin dhe gjykuan (Shën Dionixhi).

63. Të falemi Mari është *Autoriteti i Etërve të Shenjtë*, që ata morën mbi Sakramentet e Kishës, për të mbajtur gjallë Mishërimin (Shën Alberty i Madh).

64. Të falemi Mari është *Këmbëngulja e rrëfyesve* të besimit në mundimet ndërsa arrinin Mbretërinë (Shën Rabano Mauro).

65. Të falemi Mari është *Jeta e fetarëve*, me të cilën vdesin në botë më të përshtatshmit e Zotit (Kassiodoro)”.

Pesëdhjetëshja e dytë

66. “Të falemi Mari është *Lavdia e priftërinjve*, sepse kanë marrë mbi Trupin e Zotit një Autoritet real dhe mistik (Shën Beda).

67. Të falemi Mari është *Pastërtia e virgjëreshave*, me të cilën janë martuar me Zotin dhe refuzojnë dashuritë e tjera, duke u ruajtur engjëjlore (Shën Jeronimi).

68. Të falemi Mari është *Parimi themelor dhe Rregulli i botës*, me të cilin mësohet të masësh përsa i përket të varfërve, të pasurve dhe fisnikëve (Shën Bernardi).

69. Të falemi Mari është *Durimi i të penduarve*, përmes të cilit të panumërt bënë pendim dhe u shpëtuan (Shën Agostini).

70. Të falemi Mari është *Ndihmësja* e atyre që fillojnë.

71. Të falemi Mari është *Forca e të përparuarve*.

72. Të falemi Mari është *Soditja e të përsosurve*".

Dhëndri i ri, pasi Jezusi mbaroi, duke u lutur, e falenderoi për të gjitha ato fjalë dhe vërtetoi që të ketë parë Jezusin kaq Madhështor, saqë për të ishte një martirizim i vazhdueshëm të mos e takonte deri në ditën e Gjykimit.

Falenderoi në mënyrë të posaçme Jezusin për fjalët: pasi të njëjtat fjalë, një herë, Shën Jakobi i Madh ia kishte zbuluar Shën Domenikut në Spanjë, kur ai ishte gati afër vdekjes; sidoqoftë pas atij Zbulimi, u rigjallërua në shpirt e në trup, saqë menjëherë u shërua.

KAPITULLI XI

Zbulim mbi Shenjën e Paracaktimit (për shëlbimin) ose për humbjen e përjetshme.

Ishte kjo mënyra e veçantë e Dhëndrit të ri të recitonte Të falemi Mari: “Të falemi, o e Mëshirshmja Mari, për ne e bërë Virgjëra Nëna e Hyjit, plot me Hir, Zoti është me ty, e bekuar ti mes grave dhe i bekuar Fryti i Barkut tënd Jezu Krishti: Njeri i vërtetë dhe Zot i vërtetë që për mëkatarët lindi, pësoi, u ringjall dhe u lavdërua në Sakramentet.

Ti, o Virgjër, e ke ngjizur me Shpirtin Shenjt, kur Gabrielit i je përgjigjur me këto fjalë të përlura: Ja shërbëtorja e Zotit, më ndodhtë siç the ti. Amen”.

Ndonjëherë, duke iu shfaqur atij, Shenjtja Mari ka rekomanduar formulën e thënë, e pëlqyer shumë prej saj, pasi në të përmbahen plotësisht vlerësimet dhe përsosmëritë e veçanta të Nënës së Hyjit, aq sa janë fjalët e risjella.

Në fund, pasi foli, Shenjtja Mari përfundoi me këto fjalë: “I ëmbli Dhëndër, tani do të të zbuloj një Sekret të Provanisë Hyjnore.

I. Të dish dhe të kuptosh me siguri që edhe ti duhet t’iu lajmërosh të tjerëve, pa zvarritje: që është shenjë e mundur dhe e afërt e mallkimit të përjetshëm, të kesh tmerr, të mërzitesh dhe të lësh pas dore Ruzaren e Shenjtë, që ka rinovuar tërë botën.

II. Për ata që kanë, pastaj, këtë devocion të Të falemi Mari, është Shenjë e madhe e përgatitjes dhe paracaktimit për lavdinë.

III. Për këtë, ai që më drejtohet në Të falemi Mari, më është bashkuar Mua përgjithmonë, derisa të arrijë pranë Meje në Parajsë.

KAPITULLI XII

Zbulim i Jezusit mbi Mundimin e patregueshëm të Jezu Krishtit.

I. Rruzarja e Trinsë së Shenjtë ngushëllon në mënyrë të mrekullueshme ndërgjegjen e humbur: drejton atë që është në gabim dhe konfirmon atë që përshkon rrugën e përsosmërisë, për Meritat e Zotit tonë Jezu Krishtit dhe të së Lumes Virgjëres Mari, të cilët zbukurojnë ndërgjegjet e besimtarëve me Lulet e Virtyteve dhe i fekondojnë me Frytet e Dhuratave të Shpirtit të Shenjtë.

Për këtë, do të tregoj një shembull të ëmbël dhe të admirueshëm, të zbuluar në kohët tona.

Një njeri, ndërsa, një herë luste me shumë devotshmëri Rruzaren e Shenjtë të Krishtit e të Marisë, u rrëmbye në shpirt, jo me trup, as me imagjinatë, por për Meritë autentike dhe Autoritet të Zotit.

Në këtë ekstazë, ai ndiente të ishte asimiluar totalisht në Krishtin, dhe si i ndryshuar në Të, duke dëgjuar mbi kokë Kurorën me Ferra, në duar dhe në këmbë dhimbjen e ndjeshme të Stigmatëve të Zotit Jezus.

Dëshira dhe dija e vet i ishin hequr atij dhe i ishte dhënë dëshira dhe dija e Krishtit: si, menjëherë pas kësaj ai shihte të ishte në Qiell dhe sidoqoftë vërente veten e tij në të njëjtën kohë, ndërsa lutej në tokë.

Gjëja më e jashtëzakonshme për një njeri, por jo për Atë që vetëm kryen mrekulli.

II. Atij, Zoti Jezus në Shpirt i thoshte kështu: “Ti dhe shumë të tjerë, mësuesit e tu e keni zakon të pohoni: - Ja, Zoti Jezu Krisht vetëm për një gjysmë dite mbajti mundimin dhe meqë ishte Zot ishte i aftë ta bënte lehtësisht këtë.

Përkundrazi, po të kishte dashur mund të kishte duruar gjëra shumë më të rënda; sidoqoftë nuk e bëri.

Ndërsa ne, shërbëtorët e tij, për shumë vjet, në mënyrë të rëndë torturohemi nga bota, nga mishi, nga djalli; dhe nuk jemi Zoti dhe as prej hekuri.

Pse, pra, ne kaq të vegjël, vuajmë shumë gjëra dhe kaq të zgjatura, ndërsa Krishti e ka plotësuar Mundimin në një hapësirë të vogël kohe?

Eja pra dhe shiko gjërat që jam duke të treguar”.

Kështu tha dhe ja, papritur u gjenden në një Pallat Mbretëror, në Dhomën Mbretërore.

Aty ishte një vajzë me një Bukuri të patregueshme, Përlësi dhe çdo Virtyt dhe pëpara Asaj ishte Engjëlli Gabriel, të cilit Ajo i përgjigjej: “Ja shërbëtorja e Zotit, më ndodhtë siç the ti”.

Në të njëjtin çast, në të cilin Ajo mbaroi së thëni këto fjalë Dhëndri i ri me sytë e tij tani më të shkëlqyeshëm se dielli, duke parë nëpërmjet Organeve të brendshme intime të Virgjëres Mari, shikoi të ishte ngjizur papritur një Fëmijë, i vogël në formë, i ngjashëm më një zog të vogël, Njeri absolutisht Perfekt në të gjithë Gjymtyrët e tij.

Ndërsa Jezusi e paralajmëronte: “Vëzhgo me vëmendje”, ai shihte që në secilën pjesë të Vogëlushit ishte e pranishme e gjithë bota; dhe akoma, që në secilën pjesë të botës, që ishte brenda Vogëlushit, ishte Qyteti i Jeruzalemit, në të cilin ai pësoi.

Dhe si atëherë, si më pas, vazhdimisht, Vogëlushi kaq i vogël nuk vuante ndryshe nga sa do të kishte vuajtur në fund të Jetës së tij.

Dhe Jezusi thoshte: “Kështu që nga Fillimi i Ngjizjes sime, deri në Orën e Vdekjes, vazhdimisht i munduar kam vuajtur për ty dhe të gjithë bijtë e Adamit

Vëre tani me kujdes”:

III. Dhe në një çast ai shikoi Vogëlushin Jezus të ngjitur në Kryq: Kryqi ishte si një Pemë e pamasë dhe spektakli ishte kaq i dhimbshëm, saqë dukej sikur çdo krijesë, jo vetëm njerëzore, por edhe qiellore do të mund të vdiste për dhembshurinë e të Kryqëzuarit.

Atëherë, atij që kundronte këto gjëra, Jezusi i tha: “Ja, sa gjëra kam vuajtur për ty!

Kupto mirë dhe lajmëroji të tjerët:

1. Unë, për secilin mëkat të veçantë, vazhdimisht dhe në mënyrë të dallueshme kështu kam vuajtur: dhe kaq hidhur, saqë po të kisha pasur shumë jetë, aq sa krijesa jetojnë në tokë, aq herë, në çdo moment do të kisha vdekur, nëse Zoti nuk do të më kishte mbështetur në Jetë.

2. Duroja kështu ato gjëra për çdo të mirë tënden, për çdo virtyt dhe për Urdhërimin tënd Priftëror, që do të kishte ndodhur në avantazh të Kishës.

3. Në të njëjtën mënyrë pësoja shumë mundime për secilën dhuratë të lavdisë që secili duhej të meritonte, saqë, nëse do të kisha pasur kaq jetë veç e veç, të pavdekshme kështu si Engjëjt, sa janë vallë kokrrat e rërës, sa janë yjet në qiell: jo më pak do të kisha mundur të vdisja çdo çast, nëse Fuqia e Zotit nuk do të më kishte ruajtur në Jetë.

Arsyeja është që, meqë Fjala e Zotit është tek Unë, në mënyrë të njëjtë kam dashur shpëtimin dhe kam provuar dhimbjen për humbjen e secilit dhe maksimalisht për ofendimin ndaj Zotit.

Sidoqoftë, ajo vuajtje e madhe është kaq e lidhur me Mua, saqë kurrë nuk do të kisha arritur në plotësi në Trupin tim, vetëm kur të kisha marrë mbi vete të gjitha mëkatet e botës dhe përsa kohë Zoti të ma kishte lejuar.

Lavdia Ime, në fakt, është kaq e lidhur me Vuajtjen, saqë në Trupin Tim ajo ka arritur në plotësi bashkë me Vuajtjen.

Pra, si Lavdia, ashtu edhe Vuajtja janë barazuar dhe në të njëjtën mënyrë janë barazuar Meritat e Mia dhe Virtytet e Mia”.

IV. Ndërkohë, ndërsa Dhëndri i ri shikonte dhe dëgjonte këto gjëra dhe brenda vetes ndiente Krishtin; në të njëjtën kohë, ndërsa ndiente brenda vetes Krishtin, ndihej i tërhequr dhe i rënduar drejt Pemës së Kryqit të Krishtit.

U afrua deri poshtë Pemës së Kryqit.

Dhe ja, që Dhëndri i ri ndjeu, papritur, pa kuptuar se në çfarë mënyrë, ai ishte brenda të Lumes Virgjëres Mari, si në një Peshtaf, domethënë, në një Tempull: nga aty shihej e gjithë bota, më e shkëlqyer dhe më e bukur sesa është në të vërtetë!

Dhëndri i ri dëgjoi Vogëlushin Jezus, që nga Kryqi thërriste: “Kini mëshirë për Mua o bijtë e Adamit!

Është për ju që po vuaj kështu”.

Tani, unë lus të gjithë ata që dëgjuan këto gjëra rreth Mundimit të Zotit Jezu Krisht, me qëllim që të mirëpresin me zemër të hapur gjërat që do të thuhën më pas për t’iu shpëtuar të këqijave të pranishme dhe atyre që do të vijnë; kështu që të mos vihen poshtë nga ato papritmas.

Ja:

VIZIONI I RRUZARES

V. Ishte një Pemë e një madhësie të pafund, plot me Fryte dhe mbi të ishin ulur të gjithë Shenjtërit.

Nga Trungu i vetëm përhapeshin tre Degë.

Secila prej Degëve ndahej përsëri në pesë Degë dhe në mes tyre qëndronte i kryqëzuar Fëmija Jezus, i cili atij që asistonte i tha: “Ja cilat dhe sa gjëra Unë vuaj.

Kupto pra, gjërat që sheh mbi Mishërimin Tim.

Tre ishin realitetet e pafundme të Tij:

1. Esenca, domethënë Fjala e Zotit;

2. Bashkimi Hipostatik mes natyrës së mbaruar dhe asaj pa mbarim.

3. Dhe Autoriteti i Hirit dhe i Lavdisë.

Por përveç atyre, nga Momenti i Ngjizjes Sime kanë qenë tre kryqëzime të një mundimi të pafund.

1. Kryqëzimi i Fjalës së Zotit, përsa i përket Dëshirës dhe Vullnetit të pafund për të bërë Ndrejjen ndaj Atit, si shkak i Dashurisë së pafundme drejt njerëzve, në atë pikë, sa që nëse Zoti do të kishte qenë i vdekshëm, do të kishte dashur të vdiste pafundësisht, nëse do të mundej.

Por me që Zoti (pra Fjala) nuk mund të vdiste, për këtë deshi të vdisja Unë, pasi kjo ishte e mundur, për Dashurinë tuaj.

O njerëz, nuk e njihni këtë Dashuri?

Ju të gjithë të devotshmit mendoni nëse ka një dhimbje dhe një dashuri, sikur Dhimbja dhe Dashuria Ime!

VI. Pesëdhjetëshja e parë për ta recituar për Mundimin e pafund të Zotit Jezu Krisht, lindur nga të qenit Fjala e Zotit.

Madhështia e asaj Peme vinte nga Ati ynë dhe Të falemi Mari: pesë Degët ishin pesë fjalët e para të njërës e tjetrës lutje, në raport me Krishtin Zot, Fjala e Hyjit.

Dega e parë: “Ave”. “Nga momenti që për lirim tuaj nga çdo telash i mallkimit të Evës, ja, kështu Unë vdes në Kryq që nga Ngjizja Ime.

Vdes Unë, Ati juaj si për krijimin ashtu edhe për shëlbimin.

Të bashkohen tani dashuritë e të gjithë baballarëve që ishin, që janë dhe që do të jenë: ata, sigurisht nuk do të arrijnë pjesën më minimale të Dashurisë Sime.

Atëherë, mos e kryqëzoni më me mëkate, por luteni me: “Ati ynë”.

Dega e dytë: “Maria”. Nga momenti që, pas Përshëndetjes së Engjëllit Marisë, kështu Unë vuaj i kryqëzuar për të ndriçuar botën.

Kush jam Unë?

Qenia e qenieve, të cilit i luteni: “Qui es (që je)”, Ai që ekziston në të gjithë, për Esencë, Prani, Fuqi, më realisht sesa shpirti juaj ekziston në ju.

Nëse tashmë vdekja e trupit është e dhimbshme, sa më shumë do të jetë ajo e shpirtit?

Por Vdekja Ime ka qenë pafundësisht herë më sflitëse.

Dhe ku është dhembshuria juaj?”.

Dega e tretë: “Gratia”. Nga momenti që, për t’i fituar Hirin botës, Unë jam kryqëzuar me Dhimbje dhe Dashuri.

Kush jam Unë?

Unë jam Drita dhe Lavdia e Qiellit, të cilit ju i luteni: “In Coelis (në Qiell)”.

Me çfarë Vdekjeje? Sikur të mund të ishte vdekja e qiellit: të gjithë qeniet e gjalla do të vdisnin.

Kam vdekur Unë, për aq sa t’i jetë e nevojshme jetës suaj, nga momenti që Unë jam përflakur nga Zjarri i Dashurisë për ju, më shumë sesa të ndizeshin të gjitha gjërat e krijuara në të njëjtin zjarr.

Dhe, ku është shkëmbimi juaj i dashurisë?”

Dega e katërt: “Plena”, “Nga momenti që i kryqëzuar vuajta plotësimin e pafund të Dhimbjes, të Dashurisë dhe të Meritës për t’iu larguar nga zbrazëtia e pasurive dhe për t’iu dhuruar Plotësinë Time të Hirit dhe Lavdisë.

E kush jam Unë?

Shenjtji i Shenjtërve, të cilit i luteni: “Sanctificetur (qoftë shenjtëruar)”.

Me çfarë Vdekjeje?

Bashkoni së bashku vdekjet e të gjithë Martirëve e të gjithë të gjallëve, mundimet dhe kryqet: asgjë e ngjashme sidoqoftë, nuk do të ishte pafundësisht e krahasueshme me Vdekjen Time.

Keni mëshirë për një kafshë që vuan dhe është duke ngordhur: ku është dhembshuria për Mua”?

Dega e pestë: “Dominus (Zoti)”. Nga momenti që Unë kam vuajtur për lirim e njerëzve nga skllavëria e djallit dhe për fitimin e Mbretërisë dhe të sundimit.

Kush jam Unë?

Zotëria juaj fisnik, i lirë, i dashur, të cilit i thoni: *Nomen Tuum (Emri yt)*”, para të cilit çdo gju përkulet, në Emrin e të cilit jeni pagëzuar edhe ju dhe keni marrë emrin dhe dhuratën e të qenit të krishterë, dhe regjistrimin në Librin e Jetës.

Me çfarë Vdekjeje?

Edhe me të gjithë gjuhët e engjëjve, do të ishte e papërshkrueshme.

Dhe ju nuk dëgjoni, ndërsa ankohe në Kryq?

Kini mëshirë për Mua, të paktën ju miqtë e mi.

Shikoni sa mundime dhe vdekje në një Vdekje të vetme dhe sa mundime të panumërta, në Vuajtjen Time!

Provoni t'i numëroni!

Jam kryqëzuar mbi këto pesë Degë për të ndrequr dhunimin tuaj të Dhjetë Urdhërimeve të Zotit: ja pesëdhjetë mundime dhe vdekje të pafundme Dashurie, Dhimbjeje dhe Merite.

Pse pra, nuk më begenisni të paktën me pesëdhjetë Të falemi Mari?

Kështu më doni përsëri?

Kështu provoni dhimbje për Mua?

Kështu doni të vuani bashkë me Mua?

E si mund të mbretëroni dhe gëzoni bashkë me Mua”?

VII. Pesëdhjetëshja e dytë, për t'u lutur për pafundësinë e Mundimit të Zotit, që rrjedh nga Bashkimi Hipostatik i Natyrës Hyjnore me natyrën njerëzore.

Kushtoji vëmendje tani Kryqëzimit Tim, nga fillimi deri në fund, duke e kudruar nga këndvështrimi i Bashkimit Hipostatik të Natyrës Hyjnore me atë njerëzore”.

***Dega e parë: “Tecum (me ty)”.* “Ja, Fjala e mishëruar është këtu e kryqëzuar, me qëllim që bota të ketë me vete Zotin e gozhduar, që ka shtypur Djallin.**

Cila është Fjala e Zotit?

Ajo, të cilës ti i kërkon: “*Adveniat Regnum Tuum (ardhtë Mbretëria jote)*”.

Është Mbreti i mbretërve!

Me çfarë Vdekjeje vdes?

Vdes me një vdekje të patregueshme, të paçmueshme, të pandërprerë deri në fundin e botës.

Nëse një shërbëtor para vdekjes së të zotit ose të mbretit nuk provon dhimbje, nuk do të konsiderohej ndoshta një tradhtar?

Dhe kush do të ketë me të drejtë dhembshuri për Mua?

Shumë akoma më kryqëzojnë përsëri, shumë shpesh”.

***Dega e dytë: “Benedicta (e bekuar)”.* “Këtu vuaj për Bashkimin e ndodhur mes njeriut dhe Zotit, me qëllim që lloji njerëzor të merrte Bekimin.**

Po kush jam Unë?

Unë jam Zotëria i Lirisë, nga e cila keni marrë Lirinë natyrore, morale, shpirtërore të bijve të Zotit, të cilit i kërkon: *“Fiat Voluntas Tua (u bëftë vullnesa jote)”*.

Me cilën Vdekje?

Qe kaq e madhe, aq sa nuk mund ta dëshironin të gjithë vullnetet e krijuara të secilit, nëse do të bashkoheshin në një vullnet të vetëm.

Mjerë mosmirënjohësve që nuk nderojnë Liruesin!

Mjerë ata që e poshtërojnë!

Do të jenë përjetësisht skllëvër në ferr në shërbim të demonëve”.

***Dega e tretë: “Tu”.* “Këtu vuaj për Bashkimin e ndodhur mes Zotit dhe njeriut, me qëllim që të bëhej i njohur Hyjnia, e manifestuar në mënyrë të hapur njerëzve.**

Cili njeri ka vuajtur?

Ai është Ai, që i është bashkuar Motorit të parë, i cili vë në lëvizje të gjitha gjërat dhe që nëse do të mungonte, do të zhdukeshin të gjitha gjërat, të cilit ju i luteni: *“Sicut in Coelo (si në Qiell)”*, në të cilin është Motori i parë i të gjitha gjërave që kanë impuls jetësor.

Me çfarë Vuajtjeje?

Nëse dikush, nga fillimi deri në fundin e botës do të mund të duronte të gjithë vetëtimat, bubullimat, stuhitë e qiellit nuk do të arrinte në minimumin e Dhimbjes Sime”.

***Dega e katërt: “In Mulieribus”.* “Këtu vuaj për shkak të natyrës njerëzore të bashkuar me atë hyjnore, me qëllim që t’u fitoj të vdekshmëve Mëshirën e dashur këtu mbi Kryq, për shkak të Aleancës mes natyrës njerëzore dhe asaj hyjnore.**

Kush jam Unë?

Unë jam Ai që mban botën dhe të gjithëve u jep formë nga pluhuri, të cilit ju i thoni: *“Et in terra (ashtu në tokë)”*.

Me çfarë Vdekjeje?

Nëse do të duhej të ndodhte që të gjitha gjërat që janë mbi tokë të digjeshin, të zhyteshin në ujë, të shqyheshin nga korbat, të bëheshin copash nga bishat e egra, etj., dhe kjo deri në fundin e botës, nuk do të ishte asgjë në krahasim me Mundimin Tim.

Kështu çnjerëzorët që spontanisht nuk kanë pasur mëshirë për Mua do të gëlltiten nga toka, si Datan e Abiro; do t’u vihet zjarri si Sodomës, etj.”.

***Dega e pestë: “Et Benedictus”.* “Këtu vuaj, si njeri Zot, si një i mallkuar, me qëllim që t’u fitoj të gjithëve tetë Lumturitë.**

Kush jam?

Unë jam Ai që mban të gjithë botën dhe secilin, të cilit ju i kërkon: “*Panem Nostrum Quotidianum (bukën tonë të përditshme)*”.

Me çfarë Vdekjeje?

Nëse do të mund të duroheshin një herë të vetme të gjitha uritë dhe etjet e të gjithëve, deri në fundin e botës, nuk do të ishte asgjë në krahasim me Etjen Time si i kryqëzuar.

Dhe nuk ke dhembshuri për Atë që të ushqen?

Ti pra, më ofro, në emër të të gjithëve, pesëdhjetëshen e dytë, për Vuajtjet e Mia të fafundme me atë numër dhe masë minimale të pesëdhjetë Të falemi Mari.

Nga momenti që, në ato pesë mënyra dhe tipe kryqëzimi kam pësuar dhe kam vdekur, për t’u fituar njerëzve dhjetë Virtytet, domethënë tre Virtytet teologjike: Fenë, Shpresën dhe Dashurinë; katër Virtytet themelore: Urtësinë, Drejtësinë, Vetëpërmbajtjen, Qëndresën; dhe tre Virtytet e tjera morale: Përrulësinë, Gëzimin shpirtëror, Dashamirësinë kundrejt Zotit dhe kundrejt të varfërve”.

VIII. *Pesëdhjetëshja e tretë.* Të lutet për Mundimin e Zotit, të vuajtur nga Krishti në Shpirt, “Ja, o bir, i trishtuar është Shpirti Im, deri në Vdekje dhe në Vdekje në Kryq.

Dhe ky trishtim, që nga Ngjizja Ime ishte në pjesën e poshtme të Shpirtit, ndërsa pjesa e sipërme e Shpirtit ishte gjithmonë në Vizionin lumturues, duke mos qenë i zoti për të kundërtën.

Shkaku i Dhimbjes sime ishte në nivel të pafundëm, Dashuria, Hiri dhe Virtytet; Mëshira dhe Urrejtja ndaj mëkatit.

Shpirti Im ka dashur t’i përshtatet në gjithçka Fjalës dhe Bashkimit Hipostatik: ata tentonin fort të vuanin së bashku, për aq sa të ishte e mundur nga Vullneti.

Kështu, në të kundërt, Fjala i shkaktonte Shpirtit një Dhimbje të pafundme, që Vullneti Im i pafundëm mirëpriste, duke dëshiruar të vuante shumë dhe madje më shumë.

Tani kupto Lartësitë e mëdha të Mundimit”.

***Dega e parë: “Fructus”.* “Ja Vuajtja për t’i fituar botës dymbëdhjetë Frytet, që janë: Gëzimi, Paqja, Durimi, etj.**

Kush jam Unë?

Ai që dhuron me bollëk të gjitha gjërat, të cilit i luteni: “*Da nobis hodie (na e jep sot)*”.

Me çfarë Mundimi?

Nëse të gjitha mendjet e lartësuara të të gjithë tiranëve do të sajnin tortura nga më të ndryshmet dhe më mizoret, ata, në krahasim me Vuajtjet e Mia nuk do të ishin asgjë.

Mundimi trupor, në fakt, nuk mund të barazohet kurrë me Mundimin shpirtëror.

Nëse ti do të mundësh të shpëtosh një jetë, duke i ofruar një frut ose një bukë me shumë pak vlerë, a do të refuzoje vallë?

E pse Shpirtit Tim nuk i dhuron asgjë nga dashuria jote dhe forca jote”?

Dega e dytë: “Ventrīs”. “Ja Vuajtja për të rilindur të gjithë bijtë e adoptuar të Zotit.

Kush jam Unë?

Jam Ai që ka Çelësin e Davidit për të lidhur e për të zgjidhur, etj., të cilit i lutesh: *“Et dimitte nobis debita nostra (na i fal fajet tona)”*.

Me çfarë Vuajtjeje?

Aq të madhe për të gjitha mëkatet, sa, nëse më e vogla torturë e shpirtit, do të ishte e shndërruar nga Zoti në një torturë trupore, të gjitha gjërat trupore të krijuara do të vdisnin.

Po të kisha vuajtur kështu për demonët, do të kishin mundur të shpëtoheshin; dhe nuk do të dyshonin aspak që Unë kam duruar gjithçka me Hirin Tim”.

***Dega e tretë: “Tu”*. “Ja Vuajtja për të nxjerrë njerëzit nga skllavëria e mëkatit dhe e Ferrit.**

Unë jam Mbreti i Mëshirës, të cilit i lutesh: *Sicut et nos dimittimus debitoribus nostris (si i falim ne fajtorët tanë)”*.

Me çfarë Drejtësie?

Me një Drejtësi më të madhe sesa është ajo e të gjithë të mallkuarve.

Ashtu si, në fakt, Lavdia e Krishtit tejkalon për esencë lavdinë e krijuar të të gjithë të Lumëve, gjithashtu Trishtimi i Shpirtit Tim tejkalon çfarëdo trishtimi tjetër njerëzor.

O shpirtra mosmirënjohës të njerëzve, si nuk ma ktheni aspak Dhembshurinë Time për ju?

***Dega e katërt: “Jesus (Jezus)”*. “Ja Vuajtja që bota të shpëtohet nëpërmjet Meje.**

Kush jam Unë?

Unë jam Ai që liron nga çdo tundim, vuajtje, etj., të cilit i lutesh: *“Et ne nos inducas in tentationem (dhe mos na lër të biem në tundim)”*.

Po të mblidhja bashkë të gjitha tundimet, vuajtjet dhe vdekjet, etj., që qenë, janë dhe do të jenë, të gjitha nuk do të ishin asgjë, në krahasim me Vdekjen Time të vetme në Kryq.

Vdekja Ime, në fakt, është e një Dinjiteti, Konsiderate, Dashurie, etj., më të madhe dhe ato nuk kanë asnjë Masë ose Limit”.

Dega e pestë: “Christus”. “Ja Vuajtja, me qëllim që të merrni nga Unë Vajosjet e Sakramenteve.

Kush jam Unë?

Unë jam i Forti dhe i Fuqishmi në Betejë, kundër çdo të keqeje, të cilit i lutesh: *“Sed libera nos a malo (por na liro nga i keqi)”*.

Me çfarë Vdekjeje?

Me atë të pavdekshmen, pasi kanë qenë të pafundme Vullneti, Dashuria dhe Dhimbja e Vdekjes për çfarëdo mëkati dhe mëkatar, dhe për botën.

Me të vërtetë kaq e vogël është dhembshuria kundrejt Meje që jam i pranishëm në të gjitha gjërat, i mbaj, i mbroj, u shërbej, i shpëtoj.

O mosmirënjohës!

Ja gjërat që do të vuaj mbi këto pesë Degë të Kryqit për të ndrequr nëntë Koret e engjëjve, për avantazh të Korit të dhjetë, atë të njerëzve!

Dhe nuk do të më përshëndetësh ndoshta, pesëdhjetë herë, në mënyrë më të devotshme dhe vazhdimisht në pesëdhjetëshen e tretë të Rruzares?

Të falemi Mari ka qenë fillimi i Mundimit Tim, si edhe i Mishërimit dhe i Ungjillit.

Mundimi Im trupor nuk mund të ishte më i madh, as edhe me Fuqinë e përhershme të Zotit”.

IX. Pasi dëgjoi këto fjalë, ja, Dhëndri i ri shikoi që shpirtra të panumërt u tërhoqën zvarrë nga bota në Greminë, nga ana e demonëve të panumërt.

1. Ai dëgjonte britmat e tmerrshme të tyre.

2. Shikoi¹ Drejtësinë Hyjnore, që, duke fluturuar përparonte me rendje të shpejtë mbi një Kalë të kuq për të shkretuar botën.

Dhe atij iu tha që Drejtësia Hyjnore që nga ai moment sundonte botën”.

---

¹ Në tekstin e 1600 ka mbetur një varg autobiografik i zbulimeve të të Lumit Alano (“Vidi”), që në tekstin e 1847 korrektohet me një folje në vetën e tretë njëjës: “Vidit”.

3. Po atëherë Mëshira e Zotit i tregoi Mjetet që duheshin kërkuar në Rruzaren e Shenjtë të Krishtit, nëpërmjet Ndërmjetëses, Nënës së Hyjit, të cilës Zoti nuk i mohon asgjë.

4. Në fund, një zë i tmerrshëm gjëmoi me këto fjalë: “Sikur kam ndrequr përmes Të falemi Mari të gjitha gjërat në një herë të vetme, me ndihmën e Birit; kështu me ndihmën e së njëjtës Të falemi Mari, edhe tani dua të ndreq botën e shturur, përmes atyre që do të duan të më lavdërojnë në Rruzaren e Shenjtë, dhe për të ruajtur të pastra ndërgjegjet e tyre”.

KAPITULLI XIII

Në lidhje me dhimbjet e ferrit: Zbulim Dhëndrit të ri të Marisë.

I. Nga momenti që lutja sipas Shën Ambrozit është mjeti më i mirë për të pajtuar njerëzit me Zotin, dhe nga momenti që Mbretëresha e lutjeve është Rruzarja e Shenjtë, kështu nevojitet që në këtë lutje të përmbahet një forcë shumë e madhe.

Rruzarja, në fakt merr Forcë posaçërisht nga Jeta, nga Mundimi dhe Lavdia e Krishtit dhe gjithashtu nga Meritat e Nënës së Hyjit dhe të Shenjtërve.

II. Një i devotshëm, pra, i Rruzares së Krishtit², mbi të gjitha kur meditonte mbi Misteret e Mundimit, shpesh ndiente në trupin e tij në mënyrë të gjallë dhimbjet e Mundimit të Krishtit.

Një ditë, ndërsa kremtonte Meshën e Shenjtë, ai pa në Osten e Shenjtë, Jezusin dhe e dëgjoji që thoshte kështu: “Ti më kryqëzon për herë të dytë”.

Dhe ai: “O Zoti Jezu Krisht, si do të mund vallë ta bëj një krim kaq të tmerrshëm”?

Dhe Zoti Jezu Krisht: “Mëkatet e tua më kryqëzojnë: preferoj të kryqëzohem Unë sesa Zoti të ofendohet nga ato mëkate, me të cilët ti e ke ofenduar më përpara.

Dhe kur nuk më kryqëzon, duke bërë ndonjë mëkat, e bën me lëniet pas dore.

Ke shkencën, lirinë dhe detyrën e predikimit: ti je mbreti i të këqijave që mund të ndaloje, nëse vetëm do të predikoje Rruzaren Time.

Po je bërë një qen i heshtur, i pazoti të lehësh, ndërsa bota është plot me ujq.

Nëse nuk do të korrigjohesh, betohem para Atit të Plotfuqishëm, do të hash ushqimin e gabuar tokësor”.

---

² I devotshmi i Rruzares është vetë i Lumi Alano. Ai kurrë nuk e përmend veten në tekst, duke u vetëpërkufizuar vetëm si “një farë”, “Një i devotshëm i Rruzares”, “Dhëndri i ri i Marisë”.

III. Pas këtyre fjalëve, ja, ai pa të hapej një Greminë e pafundme, dhe në të ishin të shtrirë Klerikë, Fetarë, Princër, Sovranë dhe shumë të tjerë; dhe zjarr, breshër, borë, akull dhe rrymat e stuhive ishin vetëm një pjesë e vogël e kupës së tyre të hidhur.

Dhe aty kishte gjarpërinj dhe çfarë ka më të urryer në botë.

Ishin të zhytur në to deri në kokë të pandëshkuarit, duke bërtitur tmerrësisht.

Qëndronin përreth demonë me pamje grash, përreth të cilëve asgjë më të turpshme nuk mund të imagjinosh; këta përbindësia shponin tejprtej dhe ndiznin me shigjeta të zjarra gjenitalet e të shtrirëve; dhe gjarpërinj të zjarrtë, gjarpërinj helmues dhe thithlopa, etj., futeshin në të pasmet e tyre lakuriqe; dhe tortura akoma më mizore u pasonin atyre të mëparshmeve.

Ai njohu shumë që më përpara ishin në mes të të gjallëve.

Dhe Jezusi i tha: “Ja, ky do të jetë vendi yt i pushimit, nëse do të lësh pas dore akoma predikimin.

Prediko Rruzaren Time: betohem: unë do të luftoj bashkë me gjithë Trupin Qiellor kundër të gjithë atyre që do të të kundërshtojnë.

Dhe bëj atë që predikon, me qëllim që ti të mos shtrihesh një ditë, mes këtyre që sheh, që thonin e nuk bënin”.

KAPITULLI XIV

Vizion Ekstatik i Dhëndrit të ri në lidhje me Mundimin e dhimbshëm të Krishtit.

I. Një herë, i lartpërmenduri Dhëndri i ri i Marisë pau në ekstazë që të gjitha krijesat në qiell dhe në tokë ishin plot me dhembshuri përpara Krishtit që vuante, me një dhimbje dhe të qara të admirueshme, tamam sikur të gjitha krijesat ishin në pikën e të vdekurit së bashku me Krishtin Zot.

Edhe Dhëndri i ri që pau këto gjëra, mbeti i tronditur, saqë besonte që ai vetë ishte gati për të vdekur.

Por Dora e Zotit e ngushëlloi, i lehtësoi dhimbjen dhe u dëgjua një Zë që thoshte: “Të na vijë shumë keq për Zotin, por jo vetëm Dhembshuri për Dhimbjen e Tij, por edhe për Vullnetin dhe Dëshirën e Tij”.

II. Dhe ai pa Trininë e Shenjtë që qante me dënësë dhe Hyji Atë i tha: “Mos beso, duke parë këto skena, që tek Unë ekzistojnë trishtimi dhe dhimbja: por është për të bërë të kuptosh, që, nëse Unë do të kisha një trup të vdekshëm, të aftë për të mbajtur Hyjninë, kështu do ta qaja Birin Tim të kryqëzuar dhe do të hidhërohesha me të njëjtën vuajtje të pafund.

Edhe Shenjtërit, si Unë e sodisin me dhembshuri të pamasë, ashtu siç ishte me lot poshtë Kryqit edhe vetë Nëna e vet: nëse ti do ta kuptoje, do të hidhëroheshe shumë më tepër për Mundimin e Krishtit”.

III. Atëherë Dhëndri i ri, duke u kthyer kundrejt Krishtit të kryqëzuar, me besim të butë, i kërkoi: “O Jezus, pse Ti vazhdon të vuash”?

Atij Jezusi iu përgjigj:

1. ”Nuk është më një vuajtje e përgjakshme, një herë të vetme këtë Vuajtje e kam kaluar, por do të doja të vuaja me Vullnet dhe Dëshirë, për Dashurinë e pafund, pafundësisht herë, në favor të mëkatarëve që të shpëtohen.

2. Atëherë, megjithëse nuk jam i kryqëzuar në Mish, jam prapëseprapë në Gjymtyrë, domethënë në Kishë dhe në mëkatet e përditshme, që më rraskapitin akoma dhe më shumë sesa Kryqëzimi në Kalvar.

Dashuria rrjedh nga vullneti, jo nga shqisat, dhe kështu do të doja të ndieja dhimbje po të kisha një trup jo të lavdëruar.

Nëse megjithatë, ju të vegjlit do të recitoni Ruzaren Time të Shenjtë, do të merrni pjesë edhe në Meritat e Mia: dhe Unë Avokat i mëkatarëve do të barazojë Drejtësinë Hyjnore”!

KAPITULLI XV

Pse janë 15 lutje “Ati ynë” në Rruzaren e Shenjtë?

Shën Bernardi, Dhëndri i parapëlqyer i Jezusit dhe i Marisë luste shumë fort Jezusin, me qëllim që të mund të njihete në çfarë mënyre të mund t’i përshtatej maksimalisht Krishtit dhe që t’i vinte keq për Mundimin e tij, sepse donte të ishte i devotshëm ndaj tij në nderime.

Ndodhi në të Dielën e Mundimit, që ai u rrëmbye në ekstazë dhe pau Krishtin në Fytyrë dhe me atë Fytyrë që ishte, kur u çua drejt Vdekjes.

Një spektakël i dhimbshëm dhe i vajtueshëm!

Ndërsa, pra, Shën Bernardi qante bashkë me të gjithë, dëgjoi një zë: “Bernardi im, më ndihmo, se po vuaj shumë dhimbje për ty”.

Ai, duke ngarendur, mori Kryqin mbi shpatulla dhe i tha: “Më lejo, o Zot që unë të vuaj këtë”!

Dhe atij Zoti: “Cilido, që do të mbajë Kryqin bashkë me Mua, të thotë çdo ditë për Mua që vuaj pesëmbëdhjetë Ati ynë dhe Të falemi Mari, për një vit të tërë dhe do të barazojë numrin e Plagëve të Mia”.

Numri i Plagëve do të ishte rreth 5475³.

---

³ Ky numër rezulton, duke shumëzuar numrin 15 Ati ynë dhe Të falemi Mari për 365 ditët e vitit.

KAPITULLI XVI

Pse në Rruzaren e Shenjtë janë njëqind e pesëdhjetë lutje “Të falemi Mari”? Zbulim i së Lumes Virgjëres Mari.

Të gëzojmë ndërsa dëgjojmë këtë nga Goja e së Lumes Virgjëres Mari, që ka sjellë njëzet arsye.

“1. Meqë në Psalterin e Davidit janë njëqind e pesëdhjetë Psalme, në të cilat përmbahen në mënyrë figurative Ati dhe të Falemi, si Fryti që paralajmërohet në lule.

2. Meqë pata njëqind e pesëdhjetë Gézime, në Ngjizjen dhe në të qenit Shtatzënë me Birin Tim, me Ekstaza, Vizione, Zbulime dhe Frymëzime.

3. Meqë pata njëqind e pesëdhjetë Gézime për Lindjen dhe Ushqyerjen me Gji të Birit Tim.

4. Meqë pata njëqind e pesëdhjetë Gézime gjatë Predikimit të Birit Tim, në Fjalë dhe në Vepra.

5. Meqë kam duruar gjatë Mundimit të Birit Tim, njëqind e pesëdhjetë Dhimbje të mëdha.

Për aq shumë, në fakt, sa e doja aq shumë isha e hidhëruar nga Dhembshuria.

6. Për shkak të njëqind e pesëdhjetë Dhuratave të jashtëzakonshme që Krishti solli në botë, nga hyrja e Tij në të, deri në daljen e Tij.

7. Për shkak të njëqind e pesëdhjetë Dhimbjeve, që Krishti vuajti, secila prej të cilave pati dhjetë referime: I. Zotit; II. Shpirtit të vet; III. Trupit të Tij; IV. Shenjtërve; V. Mua; VI. dishepujve; VII. judenjve; VIII. Judës; IX. paganëve; X. shpirtrave të Purgatorit.

Ai, pastaj, ka pësuar maksimalisht në pesëmbëdhjetë realitete, do të thotë në pesëmbëdhjetë shqisat: në pesë shqisat e brendshme; në pesë shqisat e jashtme; në pesë fuqitë e sipërme, që janë Intelekti, Vullneti, Ndjenja, Pasioni, Fuqia jetësore.

8. Për shkak të njëqind e pesëdhjetë Gézimeve të Birit Tim, dhe të mitë, të shkaktuara nga Ringjallja e Tij.

9. Për shkak të njëqind e pesëdhjetë Fryteve të Mundimit të Zotit.

10. Për shkak të njëqind e pesëdhjetë Virtyteve të dobishme për shpëtimin, që janë Virtytet teologjike, themelore, kryesore, morale, tetë lumturitë, etj.

11. Për shkak të njëqind e pesëdhjetë veseve, të kundërvëna Virtyteve.

12. Për shkak të njëqind e pesëdhjetë mjerimeve në botë, që janë: uria, etja, i ftohti, i nxehti, lakuriqësia, turpi, fyerja, sëmundja, mosmarrëveshja, zjarri, përmbytja, bishat, skllavëria, padituria, etj., dhe realitete të ngjashme atyre.

13. Për shkak të njëqind e pesëdhjetë kërcënimeve për vdekje, që janë: gjendja e sëmurë, trishtimi, terrori, frika, hezitimi, sulmi nga demonët, brejtjet e ndërgjegjes, humbja e të mirave, privimi në përdorimin e gjymtyrëve, padurimi, ligështimi dhe realitete të ngjashme atyre.

14. Për shkak të njëqind e pesëdhjetë tmerreve të Gjykimit, që janë: trembja nga Gjykimi, tmerri i atyre që duhet të gjykohen, akuzat e demonëve, manifestimi i mëkateve, fyerjet e pafund, druajtja, krizat e ndërgjegjes, dëshpërimi, turpi, dëshira e vdekjes së përjetshme, përbuzja që ngrihet nga krijesat dhe realitete të tjera të ngjashme atyre.

15. Për shkak të njëqind e pesëdhjetë dhimbjeve më të mëdha të ferrit, përballë po aq veseve dhe realitete të ngjashme në Purgator: këto dhimbje janë të pamasa: shpirti pa trupin, demonë në vend të Zotit, vendi i zjarrit në vend të shqisave, mallkimi i përjetshëm në vend të lavdisë së humbur.

16. Për shkak të njëqind e pesëdhjetë Gëzimeve të jashtëzakonshme të të Lumëve.

17. Për shkak të njëqind e pesëdhjetë Gëzimeve të Shenjtes Mari dhe të Krishtit në Qiell.

18. Për shkak të njëqind e pesëdhjetë Ndihmave kryesore që do t'u jepen Rruzarianëve.

19. Për shkak të njëqind e pesëdhjetë ditëve ose orëve të paralajmërimit të vdekjes, të dhëna Rruzarianëve të devotshëm: gjatë të cilave ata do të përgatiten në Banesën e Shpirtit të tyre.

20. Për shkak të njëqind e pesëdhjetë Gëzimeve speciale që do t'u jepen Rruzarianëve, në emër të nderimit të demonstruar në Rruzare: këtyre Gëzimeve u korrespondojnë të njëjtat çmime për të devotshmit e Kurorës së Rruzares së Shenjtë”.

Pasi dëgjoji këto fjalë, Dhëndri i ri tha: “O Mari, hare e ëmbël e zemrës, ai që do të konsideronte këto gjëra, do të përdorte të gjithë veten në Lavdërimet e tua të Rruzares së Shenjtë”.

Dhe atij, Nusja: “Të them edhe që të Lumët në Lavdi, pa pushim përsërisin Ati ynë dhe Të falemi Mari, mes Këngësh të mrekullueshme të Gëzimit, duke falenderuar Zotin për Lavdinë e marrë dhe duke u lutur për botën”.

KAPITULLI XVII

Zbulim i Shenjtes Mari Dhëndrit të ri në lidhje me Vëllazërinë e Rruzares së Shenjtë: Lindja, Statutet, Frytet dhe Rregullorja

I. Duke iu shfaqur, një herë e Lumja Mari Dhëndrit të ri, i thoshte kështu: “O Dhëndër i ëmbël, vëzhgo me kujdes gjërat e bukura, të shumëllojshme, të dobishme dhe sigurisht të nevojshme që po të zbuloj, të cilat dikur ia kam zbuluar të Lumit Atit tënd, Dhëndrit tim Domenik, pikërisht në festën e lajmërimit të Zotit, me mrekulli të mëdha.

Dhe, me qëllim që t’u manifestohet të gjithëve në botë, Zbulimi që ai mori, bëj që të gjithë të mund të dëgjojnë tregimin e Nënës së Vërtetës në lidhje me Dhëndrin tim të preferuar Domenik dhe mbi Vëllazërinë që është vendosur nga vetë Shën Domeniku nën Emrin tim; ku vëllezërit e Vëllazërisë u quajtën Vëllezër të Jezu Krishtit dhe të Virgjëres Mari, sepse ata lusin Rruzaren e Shenjtë engjëllore”.

TREGIM

Origjina e Vëllazërisë së parë të Rruzares.

II.1. Shën Domeniku, i veshur me virtyte nga lart, u bë një njeri me të vërtetë Apostolik, duke predikuar kishte përshkuar gjerë e gjatë tokat e Spanjës (në të cilat përpara ishte futur Saraçeni, armik i Emrit të Krishterë) dhe përhapte gjithkund doktrinën e tij të shëndetshme, si edhe u hidhte vështrimin e tij popujve të tjerë përreth.

Ndodhi që gati pesëmbëdhjetë vjet para ditës së lavdishme të vdekjes⁴ së tij, kur nuk kishte filluar akoma Institutin e Urdhërit të Shenjtë të Predikuesve dhe ai ishte Rregulltar Kanonik nën Rregullin e Shën Agostinit, jo larg nga Shën Jakobi i Kompostelës, ai dhe shoku i tij i pelegrinazhit, Fra Bernardi, ranë në duart e piratëve.

Dhe, pasi i rrëmbyen të dy, dërguan plaçkën e çmuar në flotën e anijeve të tyre.

Pasi i morën më parë në pyetje dhe i torturuan, i dërguan në shërbimet më të ulëta, te rremat.

---

⁴Sidoqoftë, kapja e Shën Domenikut nga ana e piratëve duhet të ketë ndodhur mes shtatorit të 1213 dhe 25 marsit të 1214, pra, pak muaj para lindjes së Urdhërit Domenikan (që ka ndodhur në 1215) dhe shtatë vjet para vdekjes së tij, ndodhur më 6 gusht 1221.

Ata, si qengja mes ujqërish të egër, duke besuar plotësisht në Emrin e Krishtit, duke qenë shpirti më i lartë sesa pjesa njerëzore, duruan me shumë kurajo çdo gjë, pa pushuar kurrë, ditë e natë, së luturi lavdet e zakonshme të Zotit, megjithëse ishin në mes të grabitqarëve mizorë të të krishterëve.

2. Kishte kaluar tashmë për ta një tremujor, me lodhjet e mëdha të shkaktuara nga rremat, duke duruar gjithmonë gjithçka me një durim të jashtëzakonshëm: “Kur, ja: Unë (janë fjalët e Shenjtes Mari), Nëna e Mëshirës, pashë Dhëndrin tim të dashur dhe u mallëngjeva për të me të gjithë Shpirtin e Dashurisë.

E indijuar pra, për mizorinë e tyre, Ajo deshi dhe vendosi që, ndërsa ata çanin detin, qielli u shndërrua totalisht, duke u mbuluar me re të zeza, erdhi papritur një natë e frikshme; duke shpërthyer, vërshuan erërat dhe u lëshuan me fuqi mbi det.

Shpërtheu një stuhi e tmerrshme: ndriçonin vetëtimat, gjëmonte qielli; fluturonin rrufetë, ktheheshin përmbys detet, dallgëzonin të gjitha gjërat.

Një shi i madh binte mbi të këqijtë: do të kishe thënë që qielli po binte poshtë.

Ndërkohë, edhe thellësitë e detit ishin tronditur dhe me tërbim fryheshin pa masë.

Çfarëdo gjëje që bënë armiq të me purteka, rrema dhe çdo përpjekje, përkundrazi nuk arrinin asgjë dhe në fund, të dëshpëruar, qanë fatin e hidhur.

3. Vetëm Shën Domeniku dhe vëllai i tij nuk ishin aspak të shqetësuar dhe të brengosur në mes të këtyre ngjarjeve; atëherë Shën Domeniku, me shpirt burrëror dhe i siguruar nga Shpirti, duke parë dëshpërimin e të ligjve, provoi të shkundte shpirtrat e tyre me predikimin e zakonshëm : “Vëllezër”, u tha, “stuhia është trazuar nga Zoti që është i indinjuar.

Kërcënimet e kaq shumë realiteteve të botës së nëndheshme dhe të qiellit dhe furitë kaq të mëdha të erërave dhe të dallgëve nuk vijnë pa indinjatën e Zotit.

Zoti duhet të qetësohet dhe do të qetësohen gjërat e tjera.

O të neveritshëm, dënoni në shpirtrat tuaj këto ligësi; kërkojini falje Zotit; lutni me përgjërim Yllin Ndhmës të detit, Nënë e Hyjit, Marinë.

Kini besim: do të eksperimentoni sesi do t'u jetë i devotshëm Zoti, i mrekullueshëm mes ujërave”.

Foli, por i foli erës.

4. Mizoria e atyre të dëshpëruarve, rriti në ta tërbimin dhe u sollën egërsisht me dashaligësi kundër atij që u mësonte atyre gjëra të drejta.

Disa piratë i poshtëruan ata me tallje, si të ishin budallenj; dhe i përqeshën, sikur ata të flitnin përçart; të tjerë, pastaj i rrahën me kamxhik; dhe ndodhi ajo më e rënda që mund të kryhej kundër së shenjtës: lëshuan sharje të egra kundër Zotit dhe Shenjtes së Shenjtëve.

Dhe ndodhi kështu që ata të ligjtë, në vend që të pendohen, u njollosën akoma më shumë, me të bërit sakrilegj.

Disa prej tyre, në fakt, të verbëruar nga vrulli Saraçen, kishin mohuar besimin, ndërsa të tjerë, të mbuluar nga ligësitë, kishin larguar pendimin.

Njeriu i Zotit, Shën Domeniku nuk i llogariste aspak rrahjet dhe poshtërimet e marra, duke u gëzuar për Krishtin, por duke iu drejtuar Zotit me zemër dhe me lutje, kërkonte falje për sharjet e të ligjve.

5. Një natë tjetër, ndërkohë, ndoqi natën e stuhive (Ishte nata që i paraprinte festës së Lajmërimit, që do të ishte ditën tjetër) dhe festimi inkurajonte të palodhurin Shën Domenikun të tentojë akoma, me një Sermon të butë, që të sillte në nderimin e një Mbretëreshe kaq të madhe të mëshirshme, zemrat mizore të të ligjve, që tashmë qanin rrënimin e tyre.

Shën Domeniku që digjej për të shpëtuar shpirtrat e atyre të dëshpëruarve, u foli me përulësi dhe mëshirë të madhe, për të qetësuar të pamposhturit, për aq sa ishte e mundur dhe u bëri thirrje që të lusnin për ata kërkesa, Zotin e mirë, sigurisht Shpëtimtarin Jezus dhe Ndhmësen Mari.

6. Përkundrazi, dëgjimi i atyre Emrave të ëmbël i egërsoi zemrat e të dëshpëruarve dhe u bënë më keq, më të tërbuar se më përpara, saqë shanë Jezusin e Marinë në mënyrën më çnderuese.

Domeniku nuk pati kohë të shqiptonte fjalët e fundit, kur ja, një dallgë e stërmadhe, e një tmerri të madh, hyri me forcë papritur, duke i mposhtur të gjithë, duke kërcënuar një rrënim të afërt.

Atë natë, atëherë, u përplasën erërat, u hodhën poshtë në greminë uraganë, u ngritën dallgët dhe shkapetën jashtë anijes të papenduarit; timonieri i hedhur jashtë humbi mes dallgësh; rremat ranë poshtë, u thye timoni; u shqyen anët e anijes së përplasur dhe goditur; dhe vonesa e vdekjes ishte për ata të dëshpëruar më mizore se vetë vdekja.

7. Ata pra, ishin të përplasur nga dhuna e stuhisë, por dallgët nuk kishin arritur akoma t'i gëlltisnin: kishte arritur tashmë agimi i festës solemne të Lajmërimit të Virgjëres Mari dhe dielli tashmë ngrihej dhe ndriçonte errësirën.

Shën Domeniku, ndërkohë ishte zhytur me shumë vëmendje në lutjet e Lajmërimit.

Shqetësimi i shpëtimit të piratëve fatkeqë e trazonte dhe nuk kujdesej për jetën e tij, megjithëse ajo ishte e sigurt.

Ndërsa luste Shenjten Mari për këtë shqetësim, ja Avokatja e tij Maria, që iu shfaq vetëm atij dhe në dritën e ditës së re iu afrua e shndritshme Dhëndrit dhe i foli kështu: “Kurajo Domenik, për rezultatin e mirë lufto shumë fort: ata do të vdesin, nëse ti nuk i shpëton.

Deh, nëse ti do hirin që të padenjët të shpëtojnë, unë do t'u vë krahë lutjeve të tua: për dashurinë tënde do t'i fal ata që bënë sakrilegj, që nuk nderojnë as Birin Tim, as Mua, as ty.

Para se mbi ata të bjerë dënimi, do të pushoj dënimin që afrohet kaq i rëndë mbi ta.

Do t'u ofrosh zgjedhje: ose të vdesin të dëshpëruar përjetësisht, ose të mirëpresin Rruzaren time të Shenjtë dhe të bëjnë një jetë shumë të drejtë, duke filluar bashkë me ty që do të jesh themeluesi i një Vëllazërie që do të titullohet e Jezusit dhe e Marisë.

Nëse kjo Vëllazëri do të mirëpritet nga të dëshpëruarit, do të të lejohet të bësh shenjën e Kryqit kundër stuhisë, kështu që do të qetësohet.

Unë vetë do të pajtoj Birin Tim me ta.

Ndryshe, me siguri, vetëm ti dhe Vëllai yt do të ecni përpara mbi ujë dhe do të dilni të gjallë nga deti: ndërsa të tjerët do të gëlltiten nga Ferri.

Paralajmëroi ata me siguri për gjërat që more nga Unë.”.

8. Atëherë Shën Domeniku u bëri të ditur atyre kërcënimet dhe urdhërat, pikërisht siç ia kishte dorëzuar Zoja: predikoi kërcënimet

dhe zemërimet, i kërcënoi ata me vdekje, duke zbutur kryeneçësinë me forcën e Shpirtit dhe të fjalës, derisa i theu zemrat e gurta si çeliku, i mposhti dhe pasi fitoi mbi ta, i bëri për vete.

Në fund, me një fjalim të ëmbël u mësoi të pamësuarve mbi Jezusin, mbi Marinë, mbi Rruzaren e tyre, mbi Vëllazërinë; u mësoi pendimin dhe u mbushi mendjen, ndërsa Zoti hynte pak nga pak në thellësi të atyre që qanin.

Në këtë, ndihmonte shumë fakti që një stuhi kaq e madhe u qetësua në një çast, duke i kundërvënë vetëm një Shenjë të Kryqit dhe disa fjalë.

Dhe qenë të njëzëshme fjalët dhe dëshirat e të gjithë përgjëruesve: ata do të ndiqnin Urdhërat e Shenjtes Mari dhe Shën Domeniku vetëm do t'i kishte drejtuar.

Pasi hodhën poshtë pabesinë, prapësitë, jetën e kaluar dhe veten e vet, duke qarë me zë të lartë u angazhuan në pendimin; morën Rruzaren nga dora e liruesit të tyre, e mirëpritën dhe u gjetën të gjithë në të parën Vëllazëri të re, me titull të Rruzares së Shenjtë.

I shikojë thellësisht të përulur, të mbuluar me lot, të mbështjellë me veshje të shkatërruara, duke iu afruar këmbëve të Shën Domenikut, ndërsa ai i tërhiqte jashtë nga uji dhe duke kërkuar falje e ndihmë.

9. Në fakt, pas fjalëve: “Në emër të Jezu Krishtit dhe të Nënës së Tij të devotshme, qetësohu”, përreth, me të vërtetë ishte bërë heshtje dhe qetësi.

Ndërsa brenda anijes paraqitej i njëjti çrregullim që kishte rënë: bashi i shqyer, anët e anijes të çara, hambari i thyer nga përplasja me një shkëmb, kishin kaq shumë çara dhe hynte kaq shumë ujë, sa që dukej sikur ata të ishin në det, megjithëse ishin mbi dyshtemenë e anijes.

Të gjithë prapëseprapë, përveç mrekullive të tjera, kishin mbetur të habitur për një gjë shumë të mrekullueshme: për faktin që me gjithë shirat e mëdha që retë kishin derdhur, me gjithë tallazet e detit që i kishin goditur dhe me gjithë ujërat e futura në mes të të çarave, vetëm Shën Domeniku nuk ishte çekur as nga një pikë uji, ishte i tharë dhe qëndronte në mes tyre.

Për këtë ata ndiheshin më të qetësuar, për praninë e një Shenjti të tillë dhe pak më të sigurtë nga rreziku që anija të mbytej, edhe pse nuk reshtnin së kërkuari ndihmë.

Dhe ja papritur, të gjithë asistuan në një skenar hyjnor.

10. E Madhërishmja Virgjëra Mari, Nëna e Hyjit qëndronte përmbi të gjithë, rrezatuese me një dritë të fortë dhe me një Madhështi magjepsëse, e dashur përsa i përket Hirit, e mirë në fytyrë dhe në dekor.

Kishte në të njëjtën kohë habi dhe terror: zemrat lëkundeshin mes shpresës dhe frikës dhe ndërsa qëndronin me fytyra të përqëndruara dhe me sy të fiksuar, kështu u foli nga lart Virgjëra e Shenjtë: “O njerëz me fat në këtë fatkeqësi!

Kini besim: pasi dëgjuat Domenikun tim, më dëgjoni Mua!

Vetëm nga Domeniku mësoni besimin tek Jezusi dhe tek Unë, Maria: kështu do të fitoni mëshirë dhe virtyte njerëzore.

Kështu unë shpëtoj ata që i mirëpres nën Flamurin e Rruzares sime.

Më përpara shihesha vetëm nga Domeniku, duke iu fshehur juve të padenjëve, sepse isha e panjohur për ju dhe më trajtonit armiqësisht; tani kënaquni që u jam manifestuar dhe jam pajtuar me ju, me qëllim që të besoni, ndiqni shumë besnikërisht Urdhërimet dhe më shumë devotshmëri të mbani premtimet”.

Kështa tha dhe drejtuar kundrejt Qiellit, u zhduk.

11. Në të njëjtën kohë, ata si të kthyer në vete, panë një plazh të mbirë në mes të detit dhe e ankoruar aty ishte anija e tyre: ishin të shtangur nga fakti që më përpara ajo ishte e shkatërruar nga ujërat, e ndarë, e shqyer, e asgjësuar, tani në çdo pjesë e paprekur, e plotë dhe e fortë.

Nga ajo pikë qëndrimi, akoma të habitur nga admirimi dhe pa fjalë vëzhgonin si nga një port qiellin dhe detin përreth: dhe ja që, një dallgë e qetë, duke përkundur ëmbëlsisht anijen, e ngriti dhe e bëri të notojë.

12. Atëherë, Shenjti, Atë Domeniku, me këshillën sekrete të Nuses, Shenjtes Mari, kështu u foli atyre që qëndronin në qetësi të thellë, nga momenti që nuk kuptonin as edhe ata vetë: “Njerëz vëllezër: Ky ndryshim është vepër e Dorës së Djathtë të të Lartësuarit Zot!

Ky është Hiri i Shpëtimtarit Jezus!

Kjo është Mëshira e Nënës së Jezusit, Marisë!

Lavdëroni Zotin, lavdëroni Jezusin, përshëndesni Marinë që bëri çmos pranë meje gjatë mbytjes së anijes.

Këndojini Zotit Këngën e re të Rruzares së Shenjtë, sepse ka bërë mrekulli.

Sigurisht do t’i këndoj himne me Rruzaren e Shenjtë Zotit tim dhe Shenjtes Mari derisa të jem gjallë.

Ja, Mbrojtësja Mari na ka dhënë bagazhet, mallrat dhe çdo gjë tjetër që ju i hidhnit në det nga anija gjatë mbytjes, për ta lehtësuar atë: do t'i gjeni të gjitha së bashku dhe të gjitha të plota, të grumbulluara në plazhin britanik, megjithatë mos qëndroni në ato toka, por besojani velat erërave të favorshme.

13. Frika, emocioni, habia, nderimi i Zotit dhe i Shenjtes Mari i mbanin të heshtura gojët dhe zërat e atyre njerëzve: megjithëse nga thellësia e shpirtave të të heshturve ngriheshin rënkime.

Me zor, të gjithë shpërndanin këto pak fjalë të rezultateve të tyre të falenderimeve: “O Jezus, o Mari; kështu premtoj në kushtim: O zot, do të të këndoj një Këngë të re: mbi Psalterin e Rruzares me dhjetë korda, do të këndoj ty.

Do të lavdëroj Zotin për të gjithë jetën, do t'i këndoj himne me Rruzaren e Shenjtë derisa të jem gjallë”.

Dhe perceptoheshin bëlbëzime të tjera të ngjashme.

14. Në atë moment, rreth e rrotull, në largësi, në errësirë ngriheshin ulërime të tmerrshme dhe ankime të demonëve: “Mjerë, mjerë, - bërtisnin: - Mjerë ne!

Ky Domeniku na nervozon dhe përjetësisht na torturon.

Ah ne! Vjedh plaçkën tonë, liron skllëverit tanë; merr të burgosurit tanë mes skllëverve të liruar të tij dhe na lidh me zinxhirë me Rruzaren e tij, na fshikullon me këtë kamxhik litari, na burgos mes të burgosurve dhe na syrgjynos të lidhur me zinxhirë në thellësi të ferrit.

Të mjerët ne”.

15. Ndërkohë, anija ndiqte drejtimin dhe afrohej në portin britanik; dhe ndërsa kalonin rregullisht të gjithë rreziqet, këndonin Këngën e gëzuar të Rruzares.

Sapo arritën në portin britanik, siç u ishte paralajmëruar atyre, gjetën të gjitha gjërat që i kishin hedhur: dhe, edhe verërat, që në sasi të madhe i kishin hedhur bashkë me enët e kuzhinës, ishin më me shumë vlerë se përpara.

Të kthyer në njerëz të tjerë, ata nderuan shenjtërisht Vëllazërinë dhe iu dedikuan Rruzares së Shenjtë në Institute të ndryshme të pendimit.

STATUTET E VËLLAZERISË SË RRUZARES

III. Menjëherë më pas, Mbretëresha e Rruzares së Shenjtë dhe Pajtorja e Vëllazërisë, e përcaktoi me terma të sigurt të ligjit.

Ajo deshi që ata të ishin të qëndrueshëm dhe të përhershëm, kështu siç i tha Shën Domenikut, të cilit ia zbuloi në formë të tillë:

I. "Kjo Vëllazëria ime e Rruzares së Shenjtë duhet të themelohet në emër të Jezu Krishtit dhe të Virgjëres Mari.

Për më tepër vëllezër dhe motra mund të jenë të gjithë, nga çdo gjendje e Kishës dhe do të zbatojnë ritet e treguara, domethënë Statutet: të deklarojnë së pari që do të ngulmojnë në këtë Vëllazëri dhe në të njëjtin moment të japin emrin e tyre për ta shkruar në Regjistër.

Dhe këta emra, si edhe ata të të vdekurve do të lexohen një herë në vit publikisht".

II. "Parimi i kësaj Vëllazërie është që të gjitha meritat e shenjta të secilit dhe të të gjithëve do të jenë të përbashkëta për secilin dhe për të gjithë".

III. "Këto norma e rite, nëse do të zbatohen⁵ pak, nuk sjellin asnjë faj, por do të sjellin dënimin e privimit nga meritat: dënimi për lënien pas dore është privimi nga meritat e përbashkëta; por ky privim është vetëm për lutjet jo të thëna, duke qëndruar e paprekur pjesëmarrja në të gjitha meritat e tjera të Vëllazërisë".

IV. "Për mirëpritjen dhe hyrjen në Vëllazëri asnjë shumë nuk do të paguhet asnjëherë direkt ose indirekt: vetëm me iniciativë⁶ të lirë për zbukurimet e Kishës, për llambat dhe për gjëra të tjera të nevojshme për kultin hyjnor, sipas devotshmërisë së secilit".

V. Çdo prift, gjatë vitit do të kremtojë tre Meshë: një për Kryqin e Shenjtë, e dyta për Shenjten Mari Mbretëreshë, e treta për të vdekurit e Vëllazërisë; kush nuk është prift, një herë në javë do të recitojë

---

⁵ Fillojnë normat e frymëmarrjes së madhe që bëjnë një grup marian me horizont të madh: "rregulli" parë i madh është liria e pjesëmarrjes.

Në Vëllazëri lutesh kur të duash, pa asnjë detyrim pjesëmarrje dhe pa nevojën e justifikimit.

⁶ Norma e dytë me frymëmarrje të madhe në Vëllazëri është të qenit absolutisht falas: janë të ndaluara mbledhjet e ndihmave dhe kush dëshiron të blejë diçka për zbukurimin e Kishës mund ta bëjë direkt.

Rruzaren e Shenjtë: ndërsa në një ditë feste solemne⁷, përveç Rruzares javore, do të ofrojë një Rruzare të tërë Birit tim dhe Mua.

Fëmijët, të sëmurët dhe kush është i pamundur në mënyrë tjetër, mund të ofrojnë çdo ditë një *Ati ynë* dhe një *Të falemi*.

Dhe po aq të mëdha janë përfitimet për të vdekurit që kishin dhënë emrat e tyre për t'i shkruar: edhe ata do të marrin pjesë në merita, përmes lutjeve e veprave të përsjirtshme”.

VI. ”Përsa i përket hyrjes në Vëllazëri secili së pari, të rrëfëhet mirë dhe të marrë Eukaristinë e Shenjtë në të njëjtën ditë, ose më pas në një moment tjetër të mundshëm.

Dhe si kontribut të tyrin do t'i recitojnë Birit tim dhe Mua për shtatë herë *Ati ynë* dhe *Të falemi Mari* kundër shtatë mëkateve kryesore dhe në avantazh të vëllezërve dhe të motrave”.

VII. ”Përveç rrëfimit të Pashkëve do të rrëfëhen të paktën tre herë në vit, domethënë në festën e Rrëshajëve, të Shën Domenikut dhe të Krishtlindjeve”.

VIII. ”Për një të vdekur në Vëllazëri, secili do të recitjë një *Ati ynë* dhe një *Të falemi Mari*.

Dhe do të jenë të pranishëm në funeralin e tij, nëse mund të marrin pjesë pa vështirësi: dhe kështu do të nderojnë njëri-tjetrin, sepse janë shpëtuar”.

IX. ”Ky rregull i Vëllazërisë të afishohet publikisht mbi një tabelë, kështu që të mund të njihet nga të gjithë”.

X. ”Në fund, sikurse edhe gjërat e thëna më parë, këto gjëra nuk i urdhërojnë, por i këshillojnë.

1. Kush çdo ditë do të dojë të më ofrojë Mua, të paktën Rruzaren e Shenjtë të Marisë, me njëqind e pesëdhjetë *Të falemi Mari* dhe pesëmbëdhjetë *Ati ynë* do të bëjë mirë.

2. Kush do t'i shtojë Rruzares së Shenjtë, Psalterin e Madh të Krishtit, më njëqind e pesëdhjetë *Ati ynë* dhe pesëmbëdhjetë *Ati ynë*, dhe *Të falemi Mari*, do të bëjë më mirë.

3. Kush do të ketë ofruar Rruzaren e Madhe të Krishtit e të Marisë, me Njëqind e pesëdhjetë *Ati ynë* dhe *Të falemi Mari*, dhe me pesëmbëdhjetë *Besoj*, *Ati ynë* dhe *Të falemi Mari*, do të bëjë shkëlqyeshëm.

---

⁷ Vëllazëria e Rruzares kishte si ditë lutjesh javore, të dielën: në ditët e tjera festive, sidoqoftë Vëllazëria mblidhej për t'u lutur.

4. Shumë më shkëlqyeshëm do të bëjë ai që ofron bashkë me një të tjetër nga këta Rruzare të Shenjta, po aq shpime të lehta dhe goditje të disiplinës.

5. Në fund, pastaj, do të tejkalojë çdo masë, ai që përveç gjërave të thëna, do të parapërgatisë shpirtin dhe vetveten në meditim të Jetës, Vdekjes dhe Lavdisë së Krishtit”.

“Asgjë tjetër nuk më pëlqen më shumë nga këto gjëra, pas Sakrificës tre herë të Shenjtë të Meshës së Shenjtë.

Rruzarianët tanë, atëherë, do të marrin sigurisht Ndhimën e Birit tim dhe Mbrojtjen time.

Unë për ata do të jem Nënë, Mësuese dhe Mike; dhe mbi të gjitha Biri im do të jetë për ta Atë, Mësues dhe Mik.

Dhe kështu pëlqej që ata të besojnë, shpresojnë dhe hapin zemrën tek Unë dhe Ai”.

FRYTET E VËLLAZËRISË SË RUZARES

IV. ”Për më tepër, i shtrenjti Domenik ta kesh shumë për zemër Vëllazërinë dhe të gjithë të njohin hapur Frytet e shquara: ja po të manifestoj disa nga ato”.

Psalteri i parë.

Pesëdhjetëshja e parë.

“1. Të qenët imunë nga faji i kopracisë, i tregtimit të gjërave të shenjta dhe të sakrilegjit.

2. Afërsia me realitetet qiellore.

3. Paqja e mbretërive, republikave, qyteteve dhe e fshatrave.

4. Ndarja reciproke e lutjeve me Krishtin dhe me Mua.

5. Falja e fyerjeve dhe pajtimi.

6. Lëmosha.

7. Të paturit kujdes për tjetrin.

8. Ndrejja vëllazërore.

9. Pastërtia e ndërgjegjeve.

10. Ndjesë e plotë e mëkateve për bashkimin e meritave”.

Pesëdhjetëshja e dytë.

“11. Lirimi i shpirtrave të Purgatorit.

12. Një jetë më engjëllore dhe e krishterë.

13. Forcimi i një shprese më të sigurt, falë lutjeve të posaçme të shumë vëllezërve.

14. Rritja e meritave të secilit.

15. Ngushëllimi i të pikëlluarve”.

Pesëdhjetëshja e tretë.

“16. Urdhëri fetar: ndarja që vjen, në fakt, mes vëllezërve të një Manastiri do të jetë e njëjtë edhe në këtë Vëllazëri.

17. Një prirje më e madhe drejt të mirave më të larta.

18. Pamja dhe forma e një Krishtërimi më të përshtatshëm Krishtit dhe apostujve, dhe Kishës zanafillëse.

19. Qëndresa ndaj tundimeve.

20. Gëzimi shpirtëror në këtë komunitet të një hiri kaq të madh”.

Psalteri i dytë.

Pesëdhjetëshja e parë.

“21. Qetësia e ndërgjegjeve që nuk ka brerje, nuk është e shtypur, por e ngritur.

22. Formimi për fëmijërinë, adoleshencën, rininë dhe udhëheqja drejt çdo ndershmërie.

23. Mbrojtja nga fatkeqësitë e përditshme dhe mjerimet e jetës dhe të botës.

24. Ruajtja nga një vdekje e keqe.

25. Epërsia e kësaj Vëllazërie, në krahasim me çfarëdo tjetër të çfarëdo instituti të veçantë”.

Pesëdhjetëshja e dytë.

“26. Lehtësia dhe të qenit falas e hyrjes në Vëllazëri.

27. Dashuria mes vëllezërve shpirtërorë që është më e lartë ndaj asaj mes vëllezërve të mishit.

28. Frika ndaj Zotit shumë më e pastër dhe birnore.

29. Një përsosmëri më e madhe e jetës aktive në respekt të tjetrit.

30. Një prirje më e madhe ndaj dashurisë së jetës soditëse, në ngritjen e vetes dhe në ngjitjen e zemrës.

Çdo ditë, edhe eksperiencia do t’u mësojë shumë gjëra.

Këto dhe shumë gjëra të tjera ia kam zbuluar Dhëndrit tim Domenik”

STATUTI I VËLLAZËRISË, ZBULUAR DHËNDRIT TË RI

V. “Tani, edhe ti, o Dhëndri im i ri, bir i një Ati kaq të madh (Shën Domenikut), dëgjo mësimin e Nënës tënde.

1. Pasi Dhëndri im Domenik u shua, shpërtheu për botën një murtajë e tmerrshme, nga momenti që mbretëroi, si në kler, ashtu edhe në popull një kopraci dhe një përtaci akoma më e egër se më përpara: ata, së bashku çuan në rrënim, pak nga pak, Rruzaren e Shenjtë, Vëllazërinë e saj dhe regjistrimin e vëllezërve.

2. Sidoqoftë vazhdojnë akoma, të ruajtura këtu e atje, përgjatë Spanjës dhe Italisë, të parat forma dhe gjurmë të këtyre fondacioneve, të shkruara mbi dërrasa, mbi mure dhe madje të vëna mbi xhama, në memorie për pasardhësit.

3. Dhe ajo që është më e madhe është që Urdhri i Shën Domenikut, i quajtur i Pendimit, filloi të ekzistonte pikërisht duke u nisur nga një origjinë e tillë.

4. Si edhe, për shembull dhe mësim të Shën Domenikut, të gjithë vëllezërit dhe motrat e Urdhërit të tij, pareshtur dhe padyshim na shërbenin Mua dhe Birit tim, në Rruzaren e Trinisë së Shenjtë, kaq sa, secili prej vëllezërve, çdo ditë ofronte si detyrë minimale të përditshme Rruzaren e Plotë.

Dhe për këtë arsye:

5. Kaq gjatë sa ka zgjatur Rruzarja e Shenjtë në një Urdhër të tillë të Shenjtë, aq gjatë shkenca, dija, respektimi, fama e mrekullive, lavdia pranë Zotit dhe njerëzve kanë lulëzuar jashtë mase në to.

Por kur ra Rruzarja e Shenjtë, menjëherë ra Urdhri i Predikuesve: aty, tani vetëm muret, pikturat, librat dhe epitafet e të vdekurve e dëshmojnë, edhe pse bisedat e njerëzve nuk duan ta tregojnë.

6. Dhe përkundrazi, gjatë këtyre fillimeve të hershme të shpirtit, nga ana e të gjithëve ishte bindja e përbashkët që, nëse ndokush ndonjë ditë, do të kishte lënë pas dore Rruzaren e Shenjtë, besonte se kishte humbur një ditë.

7. Për vetë Rruzaren e Shenjtë, shumë mrekulli dhe po aq mrekulli të vërtetuara kanë mbushur plot Spanjën, Italinë, Francën dhe pothuajse gjithë botën, që për shpeshësinë e tyre kanë tejkaluar numrin e zakonshëm.

Dhe po të mund të mblidheshin shkrimet, nuk do të mjaftonin vëllime të mëdha.

8. Për Rruzaren e Shenjtë duhet të admirohen kthimet e përsosura të mëkatarëve dhe mëkatave: Populli në Kisha dhe në vendet e veçuara ishte i prekur me lot dhe me të qarë; kumbonin rrahjet e gjoksit; gëlonin pendimet, edhe të admirueshme, edhe në djemtë dhe vajzat e njoma: sot këto gjëra duken të pabesueshme!

Do të kishe besuar, në lidhje me pjesën më të madhe, se Engjëjt banonin në tokë.

9. Çfarë mund të shtosh?

Zjarri i besimit të tyre bënte të arratiseshin heretikët dhe secili, pasi arrinte në përsosmëri quante përfitim maksimal, siç me të vërtetë është, të kesh ofruar jetën për fenë.

VI. "I pathyeshmi hero, Simoni i Monfortit, e mësoi Rruzaren time nga Mjeshtri Domenik, dhe, me gjithë ushtrinë, e recitonte rregullisht, dhe përmes saj, mundi, shpërndau, largoi dhe çrrënjosi armiqtë.

Besimi i atyre njerëzve kapërceu epopetë dhe Qielli u shënoi atyre triumfet mbi armiqtë.

1. Në Albigjo, me pesëqind njerëz, Simoni i Monfortit shpartalloi dhe vuri në arrati dhjetë mijë heretikë.

2. Një herë tjetër, me tridhjetë nga të tijtë, fitoi mbi tre mijë.

3. Një herë tjetër, me tre mijë të tijtë, në një betejë në afërsi të Tolosës, shpartalloi mbretin e Aragonezëve dhe ushtrinë e tij që numëronte më shumë se njëzet mijë njerëz: dhe arriti të fitonte me një betejë të vetme, tërë luftën.

4. Ndodhte herë pas here që binin në të papritura dhe armiq të rrezikshëm, por falë forcës hyjnore të Rruzares që ata mbanin gjithmonë me vete, ishin të pathyeshëm.

5. Si edhe, jo më shumë se Njëqind Monfortanë, armiqve u dukeshin sikur mbushnin gjithë atë tokë, duke u ardhur në ndihmë, në të vërtetë Engjëjt e mi.

Kjo ishte forca e Rruzares së Shenjtë, lutja e Shën Domenikut, i quajtur çekiçi i heretikëve.

Kjo ushtri, në tokë dhe në det, dhe në kohë paqeje, në familjet e veta, nuk bënte gjëra të një rëndësie më të vogël, përkundrazi, nga më të mëdhatë".

VII. Fryti dhe vepra e Rruzares së Shenjtë janë të shumëfishta:

1. Restaurimi, ndërtimi dhe zbulimi i Kishave të reja: mirëpritja e të huajve; Altarët; prirja ndaj shumë zbulimeve të mëdha, shenjave dhe mrekullive; shenjtëria e jetës, ndershmëria e zakoneve dhe bardhësia e

shpirtrave; përçmimi i botës; nderimi dhe lavdërimi i Kishës; drejtësia e princërve; paanësia në komunitete; paqja mes qytetarëve; edukimi në familje.

2. Nuk do të kaloj në heshtje punëtorët, shërbëtorët dhe rrogëtarët që do të kishin besuar të mundur të jenë një nga të tjerët e familjes.

Ata nuk vinin dorë në një vepër, nëse më përpara nuk më përshëndetnin Mua dhe Birin tim, në Rruzaren e Shenjtë; dhe nuk flinin, nëse më përpara nuk kishin ofruar, atë ditë, një akt të kultit të Zotit, me gjuhë të përkulur në tokë.

Di që shumë vetëve, kur brenda krevatit u vinte në mend se nuk kishin kryer akoma detyrën e tyre të zakonshme të Rruzares së Shenjtë, kërcenin menjëherë nga krevati bashkëshortor për të recituar Rruzaren e Shenjtë.

3. Rruzarja e Shenjtë, si nga të mirët, ashtu edhe nga të këqijtë, mbahej në konsideratë të tillë, që ishte zakon të thuhej, që ata që ishin më të devotshëm të Rruzares së Shenjtë ishin vëllezër të Shenjtes Mari të Rruzares.

Nëse shihej dikush i shturur ose i pahijshëm në zakone, thuhej në bazë të një proverbi, që ai nuk ishte i Vëllazërisë së Rruzares.

4. Përsa i përket Urdhrit tim, të dish që, kur vihej re që dikush ishte më i pakujdesshëm se më përpara në ndonjë gjë, i thuhej: Vëlla, ose nuk thua Rruzaren e Shenjtë të Virgjëres Mari, ose nuk lutesh me devotshmëri!

Dhe sigurisht që gjendeshin më shumë vëllezër të veçuar në kor, duke recituar Rruzaren e Shenjtë, më shumë sesa në qelë dhe në bibliotekë!

5. Të dëgjojnë tani të gjithë sesa atëherë, në këtë Urdhër, nderohej Lavdia ime!

Dhe të shohin sesa është tani distanca!

Ku është, në fakt, tani bollëku i vjetër i mrekullive në të?

Ku është tani një numër i pashoq njerëzish të shenjtë?

Ku është tani disiplina e fuqishme dhe jeta e rreptë?

Ku është tani zelli edhe për shpëtimin e shumë shpirtrave?

Unë dhe Biri im sa shumë e duam përsosmërinë dhe shpëtimin tuaj, dhe tani jemi shumë të hidhëruar për indiferencën dhe pakujdesinë ndaj Rruzares së Shenjtë.

Them që, po të mund të kishim akoma natyrën njerëzore, do të vuanim, por tani shiu i lotëve ka përfunduar dhe është një kujtim i largët”.

Megjithatë, të jenë të kujdesshëm ndaj vetes, ata që do të më privojnë Mua dhe Birin tim nga nderimi i Rruzares së Shenjtë.

Të përpiqen të ngrihen përsëri, falë Meje, që jam Mbretëresha e Mëshirës dhe e Fretërve Predikues, dhe të kthehen sa më shpejt dhe më me devotshmëri Rruzaret e Etërve dhe të murgeshave të dikurshme.

FUNDI I PJESËS SË DYTË

Shumë Zbulime do të tregohen në Sermone dhe në pjesët e ardhshme.